

PCBU Journal

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1-2 มกราคม - ธันวาคม 2561

(Vol. 1 No.1-2 January - December 2018)

วารสาร การบริหารและพัฒนา
วิทยาลัยพิชญบัณฑิต

Journal of Administration and Development

Pitchayabundit College

ISSN : 2651 - 091X

วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต
Journal of Administration and Development
Pitchayabundit College
ISSN: 2651-091X (Print)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1-2 มกราคม - ธันวาคม 2561 Vol.1 No.1-2 January – December 2018

กำหนดออกวารสารทุก 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ)

จำนวนพิมพ์ 300 เล่ม

ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

วัตถุประสงค์

วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต เป็นวารสารวิชาการ (ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน, ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม)

มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เผยแพร่ผลงานทางด้านวิชาการและงานวิจัยของ คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษาและบุคคลทั่วไป ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และ ผลงานวิจัยโดยครอบคลุมด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ ในด้านสหวิทยาการด้าน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขามานุษยวิทยา นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ และการจัดการ ประวัติศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา ภาษาศาสตร์ พัฒนาสังคม พัฒนาชุมชน เป็นต้น

บทความที่ส่งมารับการตีพิมพ์ในวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต จะต้องไม่เคย ตีพิมพ์หรืออยู่ ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของวารสารทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการ ตรวจสอบทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่านต่อบทความ ในลักษณะปกปิดรายชื่อ

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพิชญบัณฑิต ถือเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้นิพนธ์บทความ กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยและไม่ใช่ออกุศลด้วยประการใด ๆ ทั้งปวง

อัตราค่าสมาชิก

สามัญรายปี (ปีละ 2 ฉบับ) 500 บาท

เจ้าของวารสาร
วิทยาลัยพิษณุปัญฑิต

รูปแบบการดำเนินการกลั่นกรองบทความ

กองบรรณาธิการได้ให้ความสำคัญกระบวนการจัดทำวารสารตั้งแต่การคัดเลือกบทความและมีผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาการกลั่นกรองบทความ บทความละ 2 ท่าน ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาการ และในการประเมินใช้รูปแบบผู้ประเมินไม่ทราบชื่อผู้แต่ง และผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้ประเมิน

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.พิชัยรัฐ หมื่นด้วง

วิทยาลัยพิษณุปัญฑิต

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ	เนืองเฉลิม	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.จุลดิษฐ์	อุปฮาด	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
รองศาสตราจารย์ ดร.ภมร	ชั้นระหัดถ์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวี	สระน้ำคำ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิกร	ยาสมร	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ	จันทร์จิต	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ	ศิริสุทธิ	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา	ภาวะบุตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.อภินันท์	จันทร์ณี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม	ศรีสะอาด	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขาวิชาวัดและประเมินผล
รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐบุรุษ	คัมทรัพย์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา	ยศคำลือ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา	หกพันนา	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณิชาภา	กันขุนทด	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมินทร	เป้าธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณกร	ไท้ประยูร	สังกัดสมาคมนักวิจัยแห่งประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงค์	เศวตวัฒนา	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร	โรมศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ	แมนโกศล	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราพร	ไทมมา	สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา	วิสุตภา	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์นาถ	นันท์	สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ	แมนโกศล	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ดร. สมใจ มณีวงษ์		สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศาสตร์
		สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
		ขอนแก่นเขต 2
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร	เริ่มศรี	สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.กิงพร	ทองใบ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.วราฤทธิ์	พานิชกิจโกศลกุล	สาขาวิชานิติศาสตร์การตลาด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช	นุกุลกิจ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา	วิทย์อนันต์	สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมปนาท	คูศิริรัตน์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ดร.นุชรัตน์ นุชประยูร		สาขาวิชาสถิติประยุกต์
		วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น สาขาวิชานิติศาสตร์
		วิทยาลัยนครราชสีมา สาขาวิชานิติศาสตร์
		มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
		สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ศึกษา
		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
		ศูนย์นันทบุรี สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
		คอมพิวเตอร์ศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขม	สีวังคำ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
		สาขาเทคโนโลยี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์ ผกามาศ		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
		สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเหลือ	บุบผามาลา	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรัชย์	ชูคง	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละดา	ดอนหงษา	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	พาชอบ	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธรดา	แพงไทย	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎารัฐ	ขวัญนาถ	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อธิวัฒน์	หินแก้ว	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล	สอดส่อง	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศพันธ์	เพียรสร้างสรรค์	วิทยาลัยพิษณุพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ	เลิศคอนสาร	วิทยาลัยพิษณุพนธ์

สำนักงานกองบรรณาธิการวารสาร

สำนักงานโครงการวารสารการบริหารและพัฒนาวิทยาลัยพิษณุพนธ์ ชั้น 1 อาคารสำนักอธิการบดี
วิทยาลัยพิษณุพนธ์ อำเภอมะนัง จังหวัดหนองบัวลำภู 39000 โทรศัพท์ 0-4234-2797 หรือส่งทาง E-mail:
sasirada.p63@gmail.com, nuspong.ggg@gmail.com

เว็บไซต์วารสาร : <https://nb.pcbu.ac.th/?page id=450>

จัดพิมพ์โดย : เอ็ม เอ็ม ก๊อบบี้แอนด์เซอร์วิส

บทบรรณาธิการ

วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต ดำเนินการมาถึงปีที่ 1 ฉบับที่ 1-2 (มกราคม – ธันวาคม 2561) ISSN : 2651-091X (Print) จัดทำขึ้นเป็นฉบับแรก เพื่อนำไปสู่การรับรองมาตรฐานวารสารของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ต่อไป

บทความที่ดีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารเป็นบทความวิจัยทั้งสิ้น 13 บทความ เป็นบทความวิจัยจากภายในและภายนอกที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ เพราะมีผู้ส่งบทความจากหลากหลายสถาบันและแต่ละบทความมีมิติความน่าสนใจและน่าติดตามแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามก็ยังเปี่ยมไปด้วยองค์ความรู้และอรรถสาระที่เป็นประโยชน์เชิงวิพากษ์และวิธีการที่ยอดเยี่ยม

กองบรรณาธิการ ต้องขอขอบพระคุณผู้สนับสนุนบทความทุกท่าน ที่ทุ่มเทผลิตผลงานวิชาการอันทรงคุณค่า และให้ความไว้วางใจกองบรรณาธิการในการดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่บทความในวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต นอกจากนี้ต้องขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องและกลั่นกรองคุณภาพบทความที่ดีพิมพ์ในวารสารฉบับนี้อย่างเข้มข้นและมีมาตรฐาน ทำให้กองบรรณาธิการเกิดกำลังใจที่จะพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัยรัฐ หมั่นด้วง

บรรณาธิการ

วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต

สารบัญ

บทความวิจัย

- ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด
จังหวัดนครราชสีมา 1
จรรยา คุ่มคง และสาทิส ฮวบเจริญ
- คุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดนครราชสีมา 15
ศุภกร ปาเป้า และมยุรี ทรัพย์เที่ยง
- แรงจูงใจคำจูงกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดนครราชสีมา 29
ชยรพ ไชยชาติ และมยุรี ทรัพย์เที่ยง
- การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย
จังหวัดเชียงราย 43
ฉณัญกาญจน์ จันทรชีวะ
- การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว
อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 57
พระอภิชาติ มินระวงศ์
- การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
พลวัฒน์ วิไลชื่นผล 67
- การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล ตำบลบางใหญ่
อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 80
ลำเนียง โพธิ์ไทรย์
- ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 93
พระศิวฤทธิ์ ชัยทน

สารบัญ (ต่อ)

บทความวิจัย (ต่อ)

- การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหาร
ส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา 107
สุเทพ เพ็งยา และศิริพัฒน์ คุณวุฒิจิทธิธรณ
- ความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา
กรณีศึกษา โรงเรียนมังกรกมลาวาสวิทยาลัย 124
พระนนธิ์ เมืองมาละ
- การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธร
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 136
สาคร กาศเจริญ และมยุรี ทรัพย์เที่ยง
- พฤติกรรมการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร 151
มัติ เศษมา
- ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภคของรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ 163
รัชลี ชัยอิสรากร
- แนวทางการเตรียมต้นฉบับและการส่งต้นฉบับ 173

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ

สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

จรูญ คุ่มคง และสาทิส ฮวบเจริญ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

MORALE FOR WORKING AND QUALITY OF LIFE OF POLICE OFFICERS

DAN KHUN THOT POLICE STATION, NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

Jaroon Khumkong and Sathit Huabcharoen

Master of Public Administration Program, Pathumthani University, Thailand

E-mail: Jaroon.khu@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 1) เพื่อศึกษาระดับขวัญในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้กลุ่มประชากรตัวอย่างจากข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา จากขนาดกลุ่มตัวอย่างซึ่งคำนวณตามสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมดได้กลุ่มตัวอย่าง 124 คน โดยเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8962 โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของ Pearson's Correlation สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมาคืออายุไม่เกิน 30 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน มีอายุราชการไม่เกิน 10 ปี และมีอัตราเงินเดือนอยู่ในระหว่าง 7,501-10,000 บาท

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกำลังขวัญในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามรายด้าน คือ ด้านความก้าวหน้าในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความพอใจในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของข้าราชการ พบว่า โดยภาพรวมข้อมูลด้านคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านทัศนคติความพึงพอใจในชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และด้านการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยขวัญกำลังใจของข้าราชการตำรวจ ประกอบด้วย ด้านความก้าวหน้า ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านความยุติธรรม ด้านการยอมรับนับถือ ด้านสวัสดิการ ค่าตอบแทน ด้านความรับผิดชอบ และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ คุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา มากที่สุด

คำสำคัญ: ขวัญกำลังใจ การปฏิบัติงาน คุณภาพชีวิต ข้าราชการตำรวจ

Abstract

study subject morale for working and quality of life of police officers Dan Khun Thot Police Station Nakhon Ratchasima Province with the purpose of studying 1) To study the morale level in the performance of police officers Dan Khun Thot Police Station Nakhon Ratchasima Province 2) to study the quality of life of police officials Dan Khun Thot Police Station Nakhon Ratchasima Province 3) to study the relationship between morale for working and quality of life of police officers Dan Khun Thot Police Station Nakhon Ratchasima Province by using a sample population from police officials Dan Khun Thot Police Station Nakhon Ratchasima Province The sample size, calculated according to Taro Yamane's formula, at 95% confidence level and with an error of 0.05. In calculating the sample size from the total population, a sample of 124 people was obtained. Analyzed with a questionnaire with a confidence value equal to .8962 using descriptive statistics such as percentage (Percentage), mean (Mean :) and Standard Deviation (SD) and analyzed the relationship. morale for working and quality of life of police officers By using statistics to find the correlation coefficient (Correlation) of Pearson's Correlation, the results of the study can be summarized as follows:

The results of the study found that police officers at Dan Khun Thot Police Station Most were aged between 31-40 years old, followed by age not over 30 years old, had

educational level below bachelor's degree and were married together. Have a service life of not more than 10 years and have a salary in the range of 7,501-10,000 baht.

The results of the analysis of opinion data on work morale found that by including opinion data on factors affecting work morale. moderate The averages can be sorted from highest to lowest according to each aspect, namely, progress in work. with the highest mean, followed by the sense of responsibility Relationship with colleagues job satisfaction Relationship with supervisors working environment and the side with the least mean is Compensation and welfare, respectively

The results of the analysis of the quality of life of the civil servants found that the overall data on the quality of life of the police officers moderate In terms of attitude, life satisfaction had the highest average. followed by social environment satisfaction in participating in community activities physical environment and leisure It is the bottom with the lowest mean, respectively.

The results of an analysis of the relationship between work morale and quality of life of police officers Dan Khun Thot Police Station Nakhon Ratchasima Province found that the morale factor of police officials consisted of progress. Relationship with colleagues sense of responsibility Security Relationship with supervisors justice respect Compensation benefits Responsibility and the working environment There was a positive correlation with the quality of life of police officers. Pak Thong Chai Police Station Nakhon Ratchasima Province Nakhon Ratchasima Province statistically significant at the 0.01 level by relation to colleagues. has a positive correlation with Quality of life of police officers Dan Khun Thot Police Station Nakhon Ratchasima Province, the most.

Keywords: morale, work performance, quality of life, police officers

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์กรทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นองค์กรใดก็ตามต่างมุ่งมั่นพยายามให้องค์กรเจริญก้าวหน้า และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น องค์กรของรัฐโดยมากจะมุ่งเป้าหมายในการจัดการบริการสาธารณะ (Public Service) มีลักษณะเป็นการให้บริการแก่ประชาชน โดยให้เกิดความพอใจ ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการโดยส่วนรวมของประชาชนนั่นเอง หรือองค์กรเอกชนส่วนมากเน้นแสวงหากำไรให้มากที่สุดแต่อย่างไรก็ตามในการที่จะบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้จะต้องสร้างระบบภายในขององค์กรให้ดีเสียก่อน

การที่องค์กรจะบรรลุเป้าหมายได้นั้นมีความจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยสำคัญเป็น เครื่องมือ พื้นฐานของการดำเนินการทรัพยากรดังกล่าวประกอบไปด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และวิธีการจัดการ (Management) หรือที่เรียกกันว่า 4 ms ซึ่งทรัพยากรคนนับว่ามีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะคนเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้กิจกรรมต่างๆที่กำหนดขึ้นในองค์กรดำเนินไปด้วยดีและบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย

ในการจัดคนเข้าทำงานทุกองค์กรต้องการทรัพยากรคนที่มีความรู้ ความสามารถ มีความคิด มีสุขภาพ อนามัยแข็งแรง เมื่อได้คนเข้าทำงานแล้วสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงต่อไปคือ การรักษาคนให้มี ประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งคนเราจะมีประสิทธิภาพในการทำงานได้นั้นก็คือ ต้องมีความอยากที่จะทำสิ่งนั้นหรือตั้งใจกับสิ่งที่ทำ นั่นก็คือ เรื่องจิตใจ หรือขวัญและกำลังใจนั่นเองและเป็นสิ่งที่ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาไม่ควรมองข้าม และควรให้ความสนใจเป็นอย่างมากเนื่องจากขวัญและกำลังใจก็เหมือนสุขภาพมนุษย์ที่ต้องการเอาใจใส่ดูแลและ รักษาให้มีระดับขวัญและกำลังใจให้สูงเสมอ ขวัญและกำลังใจที่ดีมีผลสำคัญยิ่งต่อการปฏิบัติงาน ซึ่ง ผู้ได้บังคับบัญชาจะเต็มใจทำต่อคำสั่งด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ และส่งผลต่อความสำเร็จของงานหรือ การกิจของหน่วย

สถานีตำรวจเป็นหน่วยงานหลักที่มีความสำคัญยิ่งในการที่จะปฏิบัติการกิจให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ สามารถป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากที่สุด และมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย ตามระเบียบที่ทางราชการมอบหมายและกำหนดเป็นครั้งคราวจะเห็นได้ว่า งานตำรวจจัดเป็นงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในประเทศ การป้องกันเหตุร้ายไม่ให้เกิดขึ้น และการบริการต่าง ๆ แก่สมาชิกของสังคม เป็นการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน (กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2530 หน้า 1) และยังมีเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองมากขึ้น เพียงใด ภาระหน้าที่ในการจัดระเบียบสังคม การรักษาความสงบเรียบร้อย และการบริการในด้านต่าง ๆ แก่สมาชิกในสังคมยังคงอยู่กับตำรวจมากยิ่งขึ้นเท่านั้น (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2531, หน้า 3) นอกเหนือจากการ รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนแล้ว ตำรวจยังมีหน้าที่ในการบริการประชาชน ซึ่งเป็น งานสำคัญในฐานะเป็นผู้บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้แก่ประชาชน และเป็นสิ่งที่สร้างความเป็นมิตรที่ดีต่อประชาชน ด้วยการปฏิบัติภาระหน้าที่ของตำรวจ จะมีประสิทธิภาพและประสพผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดมักขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบและปัจจัยหลายประการ ซึ่งกำลังขวัญในการปฏิบัติงานถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในอันที่ จะเป็นสิ่งผลักดันให้ข้าราชการตำรวจสามารถปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายได้โดยกำลัง ขวัญในการปฏิบัติงานส่งผลต่อประสิทธิภาพของบุคคลในหน่วยงานและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกำลังขวัญนั้นมี หลายลักษณะ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านสังคม ถ้ากำลัง ขวัญของบุคคลในหน่วยงานอยู่ในระดับต่ำอาจมีผลทำให้บุคลากรในหน่วยงานนั้นมีความเบื่อหน่ายต่องาน มีความเย็นชาต่อกัน ไม่ตั้งใจทำงานหรืออาจลาพักโดยไม่มีเหตุผลเพียงพอ มีผลให้การปฏิบัติงานในหน่วยงาน นั้นไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และการที่ข้าราชการตำรวจต้องประสบปัญหาเช่นเดียวกับคนทั้งประเทศย่อม

ส่งผลกระทบต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของตำรวจเช่นกัน ประกอบกับการต้องประสบปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน การถูกลงโทษทัณฑ์และการตั้งกรรมการสอบทางวินัย การให้ออกจากราชการรายวัน การให้ความดีความชอบที่ขาดความชอบธรรม โดยใช้กระแสความรู้สึกของสังคม ทำให้ข้าราชการตำรวจเกิดความท้อแท้ เกิดความตึงเครียดในการปฏิบัติงาน มีการดิ้นรนให้ตัวข้าราชการในสื่อมวลชน แขนงต่าง ๆ โดยภาพรวมที่ออกมาในแง่ลบ ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่น และไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของตำรวจ และการปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ของข้าราชการตำรวจนั้นในบางครั้งแม้จะกระทำตามหน้าที่ด้วยความขยันหมั่นเพียร และซื่อสัตย์สุจริตเพียงใดก็ตาม แต่ประชาชนที่ไม่ยอมรับและไม่เข้าใจในเหตุผลที่ตำรวจกระทำลงไป ก็ย่อมวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของข้าราชการตำรวจไปต่าง ๆ นานา โดยเฉพาะข้าราชการตำรวจชั้นผู้น้อย นอกจากจะถูกสังคมวิพากษ์วิจารณ์แล้ว ในบางครั้งยังถูกผู้บังคับบัญชาเพ่งเล็งจนทำให้เสียขวัญหรือหมดกำลังใจ จนบางครั้งต้องหาทางออกด้วยการทะเลาะหรือละเว้นในการปฏิบัติหน้าที่ ย่อมทำให้เกิดผลเสียแก่งานและภาพพจน์ของตำรวจทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งยังนำมาซึ่งความสูญเสียประโยชน์โดยรวมอีกด้วย

จากสภาพและความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรปทุมธานี จังหวัดนครราชสีมา เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปพัฒนาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจอย่างมีประสิทธิภาพและให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งส่งผลต่อประชาชนในสังคมและประเทศชาติสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับขวัญในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

สมมติฐานในการศึกษา

1. ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก
2. ระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก
3. ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ขวัญกำลังใจ จำนวน 10 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความก้าวหน้า ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านความยุติธรรม ด้านการยอมรับนับถือ ด้านสวัสดิการค่าตอบแทน ความรับผิดชอบและด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพชีวิต จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการพักผ่อนหย่อนใจ ด้านทัศนคติความพึงพอใจในชีวิต และด้านความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมของชุมชน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาเรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

3. ขอบเขตด้านเวลา ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการศึกษาในช่วงเดือน กรกฎาคม 2560 ถึงเดือน ตุลาคม 2560

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาขวัญและกำลังใจได้ตรงกับความต้องการของข้าราชการตำรวจในสังกัด

2. สามารถนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลในวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจให้ดีขึ้นตรงกับความต้องการ

3. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับกำหนดนโยบายและแผนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรเพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นิยามปฏิบัติการ

ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง สภาพจิตใจและความรู้สึกนึกคิดของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อหน่วยงานซึ่งแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจในงาน การมีความรู้สึกรักงานในหน้าที่ ไม่อยากย้ายไปอยู่สายงานอื่น มีความสนุกกับการทำงานไม่ต้องการที่จะลาออกเมื่อมีงานอื่นที่ดีกว่า

ข้าราชการตำรวจ หมายถึง ข้าราชการตำรวจที่รับราชการในสังกัดของสถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา หมายถึง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการติดต่อไม่ว่าจะเป็นโดยกิริยา หรือวาจาอันแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของผู้บังคับบัญชา ความรับผิดชอบ การกล้าตัดสินใจ การให้คำปรึกษาและแนะนำการปฏิบัติให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

ความยุติธรรมในการทำงาน หมายถึง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่อความเที่ยงตรงของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในการมอบหมายงานต่าง ๆ อย่างยุติธรรม รวมทั้งการพิจารณาความชอบอย่างมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนแน่นอน

การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อความภูมิใจในการปฏิบัติงาน เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของหน่วยงาน การได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและความภูมิใจในงานที่ทำ

ค่าตอบแทนและสวัสดิการ หมายถึง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อตอบแทนซึ่งได้แก่รายได้ที่เป็นเงินเดือนและเงินสวัสดิการที่ได้รับ เช่น เงินช่วยเหลือที่ได้รับ เมื่อตนและครอบครัวเจ็บป่วยหรือเสียชีวิต การบริหารสาธารณูปโภค การขนส่ง ที่พัก ตลอดจนสิทธิต่าง ๆ ภายในหน่วยงาน

สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อสภาพแวดล้อมของสถานีตำรวจ มีความเพียงพอในเรื่องยานพาหนะและอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ มีระบบการจัดเก็บเอกสารที่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน รวมทั้งความเป็นมิตรของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งจะส่งผลให้ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความรับผิดชอบ หมายถึง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อความรู้สึกที่จะต้องทำงานในหน้าที่ของตนและของหน่วยงานให้สำเร็จ โดยต้องศึกษาหน้าที่การงานของตนเองให้ชัดเจน และทำงานอย่างเต็มขีดความสามารถ

ความรู้สึกพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการที่บุคคลมีความรู้สึกได้ทำงานที่ตนชอบและทำได้สบายใจ ซึ่งจะพยายามทำเป็นอย่างดีและรู้สึกว่างานนั้นให้โอกาสแก่ตนที่จะใช้ความสามารถได้อย่างเต็มที่

ผู้บังคับบัญชา หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่มอบหมายงาน ควบคุมการปฏิบัติงานให้คำปรึกษา ตรวจสอบงานของข้าราชการ และรวมทั้งเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ ประเมินผลการปฏิบัติงาน

ความสัมพันธ์ หมายถึง ความเป็นกันเองและความไว้วางใจของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และความไว้วางใจที่ผู้ใต้บังคับบัญชามีต่อผู้บังคับบัญชา

คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน มีความสุขกายสบายใจ พึงพอใจ ตามที่ตนเองปรารถนาโดยปราศจากความวุ่นวายใจ การได้รับบริการด้านต่างๆที่ดีและเหมาะสมของทางราชการ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 180 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา จากขนาดกลุ่มตัวอย่างซึ่งคำนวณตามสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับ

ความเชื่อมั่น 95% และมีความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมดได้กลุ่มตัวอย่าง 124 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล มีจำนวน 60 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ อายุ อายุงาน ชั้นยศ รายได้ และระดับการศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ ด้านความก้าวหน้า ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านความยุติธรรม ด้านการยอมรับนับถือ ด้านค่าตอบแทนสวัสดิการ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ และด้านความพอใจในการทำงาน จำนวน 36 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการพักผ่อนหย่อนใจ ด้านทัศนคติความพึงพอใจในชีวิต และด้านความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมของชุมชน จำนวน 19 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถาม ให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 124 คน ด้วยตนเองและรอรับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ในช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม 2560 ถึง ตุลาคม 2560

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ในการศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา และสร้างเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถาม โดยการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการวิจัย (conceptual framework) ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแบบตรวจรายการ

(check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เสร็จแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ มาปรับปรุงอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองใช้ (try out) กับสถานีดำรงภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8962

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้าย

ขั้นตอนที่ 6 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ในการตอบ และนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง อายุ อายุงาน ชั้นยศ รายได้ และระดับการศึกษา วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ผู้ศึกษาได้กำหนดช่วงการแปรผลค่าเฉลี่ยของข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย โดยตัวกำหนดช่วง (Interval) เท่ากับ 1.33
3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา สามารถแยกสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล จากการศึกษา พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมาคืออายุไม่เกิน 30 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน มีอายุราชการไม่เกิน 10 ปี และมีอัตราเงินเดือนอยู่ในระหว่าง 7,501-10,000 บาท

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา พบว่า โดยรวมข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกำลังใจในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามรายด้าน คือ ด้านความก้าวหน้าในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความพอใจในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านค่าตอบแทน และสวัสดิการ ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของข้าราชการ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา พบว่า โดยภาพรวมข้อมูลด้านคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านทัศนคติความพึงพอใจในชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และด้านการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยขวัญกำลังใจของข้าราชการตำรวจ ประกอบด้วย ด้านความก้าวหน้า ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ด้านความยุติธรรม ด้านการยอมรับนับถือ ด้านสวัสดิการค่าตอบแทน ความรับผิดชอบ และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ คุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา มากที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาพบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด อยู่ในระดับปานกลาง จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

2. ระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับปานกลาง จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

3. ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

ผลการศึกษาพบว่า ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานทุกด้านมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเพราะในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจจะต้องอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของข้าราชการตำรวจภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งอาจจะเป็นที่ถูกใจและไม่ถูกใจข้าราชการตำรวจแต่ละนาย ดังนั้น ในภาพรวมระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจจึงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสุรัตน์ ส่งเสริม (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กำลังขวัญของข้าราชการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สังกัดตำรวจจังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมขวัญในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้ศึกษาได้แยกอภิปรายผลเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน และส่วนที่ 2 เรื่องคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ ในด้านสูง 3 ด้าน ต่ำ 3 ด้าน ดังนี้

ส่วนที่ 1 จากการศึกษาเรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ พบว่า ด้านความก้าวหน้าในการทำงาน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจาก ข้าราชการตำรวจมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน เชื่อมั่นว่าหากปฏิบัติงานในอาชีพนี้หรือในหน่วยนี้ต่อไปจะเกิดความก้าวหน้าในชีวิตราชการ ด้านความคิดเห็นต่อความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานที่มีระดับกำลังขวัญในระดับปานกลาง เนื่องจากข้าราชการตำรวจจำเป็นต้องมีความสามัคคีกันในการปฏิบัติงาน ไม่มีการแตกแยกในระหว่างผู้ร่วมงาน มีการร่วมมือสนับสนุนในการปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวเป็นอย่างดี ด้านความรู้สึกประทับใจ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีระดับกำลังขวัญอยู่ในระดับมากเช่นกัน เนื่องจากงานของตำรวจต้องใช้ความรู้ความสามารถ ตลอดจนความรับผิดชอบต่อบ้านเมืองและชีวิตทรัพย์สินของประชาชนสูง ซึ่งรวมไปถึงการทุ่มเทให้กับงานของตำรวจในเวลาและนอกเวลาราชการด้วยความเต็มใจ ผลการศึกษานี้จึงมีความสอดคล้องในแต่ละด้านดังที่กล่าวมา

ส่วนในด้านที่ต่ำ จากการศึกษาพบว่าด้านความมั่นคงปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งเป็นเพราะอาชีพตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิตตลอดเวลา บางครั้งอาจมีภัยถึงครอบครัวและคนรอบข้าง จึงทำให้ด้านนี้เป็นด้านที่ต่ำที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการเป็นอีกด้านหนึ่งที่มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมา อันเนื่องมาจากค่าตอบแทนและสวัสดิการของข้าราชการตำรวจมีน้อยมากเมื่อเทียบกับภารกิจ การปฏิบัติงาน และความเสี่ยงในอาชีพ และด้านความยุติธรรมในการทำงานเป็นอีกด้านหนึ่งที่เป็นปัจจัยที่ทำให้ข้าราชการตำรวจมีทัศนคติไม่ดีและขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เพราะเชื่อว่าทำงานเก่งก็สู้คนมีเส้นสายไม่ได้ ยังมีระบบอุปถัมภ์ค้ำคูณอยู่ในองค์กร

ส่วนที่ 2 จากการศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ พบว่า ด้านทัศนคติด้านความพึงพอใจในชีวิต มีระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะข้าราชการตำรวจมีความภาคภูมิใจในอาชีพ ซึ่งเป็นอาชีพที่มีเกียรติยศชื่อเสียงและเป็นผู้ที่ถือกฎหมาย สามารถช่วยเหลือประชาชนให้มีความปลอดภัยอย่างมีความสุขได้ในชีวิตประจำวัน และยังพบว่าด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาอีกด้าน

หนึ่งซึ่งเป็นเพราะอาชีพตำรวจนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือในสังคมอาชีพหนึ่ง มีความมั่นคงในความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง และด้านความพึงพอใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนเป็นอีกด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมา ซึ่งเป็นผลมาจากอาชีพตำรวจต้องให้บริการประชาชนและร่วมกิจกรรมของชุมชนทุกกิจกรรมเพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยให้กับงานต่างๆ ของชุมชน

ส่วนในด้านต่ำ พบว่า ด้านการพักผ่อนหย่อนใจ มีระดับปานกลางมี เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด เนื่องจากอาชีพตำรวจจำเป็นต้องปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อย ให้ประชาชนได้นอนหลับอย่างสบายใจเวลาค่ำคืน เทียบงานประเพณีต่างๆ ด้วยความปลอดภัยทั้งทางร่างกายและทรัพย์สิน และระงับเหตุร้ายต่างๆ ตลอดเวลา ซึ่งปัจจุบันมีข้าราชการตำรวจไม่เพียงพอต่องานดูแลประชาชน จึงทำให้มีเวลาพักผ่อนน้อย บางครั้งต้องปฏิบัติหน้าที่ในวันหยุดพักผ่อนเมื่อมีเหตุ และเรียกกระดมกำลังเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติภารกิจพิเศษ ซึ่งต้องพร้อมตลอดเวลา จึงทำให้มีการพักผ่อนไม่เต็มที่ และยังพบว่าด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเป็นอีกด้านหนึ่งที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ เนื่องมาจากค่าตอบแทนและสวัสดิการน้อยไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะบ้านพักข้าราชการตำรวจมีจำนวนน้อยและแออัด ซึ่งข้าราชการตำรวจจำเป็นต้องพักอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ 24 ชั่วโมง ซึ่งอาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่ต้องพร้อมโยกย้ายตามคำสั่งตลอดเวลาจึงทำให้ไม่สามารถตั้งรากฐานบ้านที่อยู่อาศัยได้เป็นส่วนใหญ่ และยานพาหนะมีไม่เพียงพอในการให้ข้าราชการตำรวจใช้ในการออกปฏิบัติหน้าที่ เป็นอีกเรื่องที่สำคัญมากเนื่องจากเป็นสาเหตุให้ข้าราชการตำรวจจำเป็นต้องกู้เงินมาซื้อเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะทำให้ข้าราชการตำรวจเป็นหนี้สินเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรเพิ่มกำลังพลให้เหมาะสมกับสายงานและความรับผิดชอบเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อยานพาหนะ หรือจัดงบประมาณซ่อมบำรุงเพื่อให้สามารถใช้ในการปฏิบัติงานได้สะดวก
3. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดสรรเงินค่าตอบแทนให้กับข้าราชการตำรวจให้เหมาะสมกับลักษณะงาน เพราะลักษณะงานของข้าราชการตำรวจจะมีความเสี่ยงมากกว่างานประเภทอื่น ๆ
4. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดทำประกันชีวิต เพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ตำรวจหากได้รับอันตรายจากการปฏิบัติหน้าที่ และควรเพิ่มสวัสดิการช่วยเหลือครอบครัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีเสียชีวิต ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่
5. ควรปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้กับข้าราชการตำรวจ เช่น การปฏิบัติหน้าที่เพื่อบริการประชาชนด้วยความถูกต้องและยุติธรรม เพื่อความสงบสุขของประชาชน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ โดยควรแยกออกเป็นสายงานปฏิบัติเพื่อทราบถึงสาเหตุ อุปสรรค และความต้องการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในแต่ละสายงาน
2. ควรมีการศึกษาถึงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเปรียบเทียบกับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ โดยเปรียบเทียบกับสถานีดำรวจภูธรอื่น ๆ
3. ควรเพิ่มการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์หาข้อมูลในเชิงลึกอันจะทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เอกสารอ้างอิง

- กองบัญชาการตำรวจนครบาล. (2530). *เอกสารวิจัยความคิดเห็นของประชาชนผู้พักอาศัยในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาล*. กรุงเทพมหานคร.
- กัญญ์พิจญา ไผ่ศิริ. (2528). *ขวัญของนักพัฒนาชุมชน สังกัดกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จำนงค์ สมประสงค์. (2541). *การบริหารพนักงานเจ้าหน้าที่*. กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานครการพิมพ์,
- จำนงค์ สมประสงค์. (2518). *หลักการปกครองของหัวหน้างาน*. กรุงเทพมหานคร. มิตรเจริญการพิมพ์,
- จำเนียร สารนาถ. (2516). *มนุษย์สัมพันธ์ในธุรกิจเบื้องต้น*. โรงพิมพ์หัตถ์ศิลป์,
- ณัฐพล ชันธไชย. (2516). *การสร้างมาตรฐานวัดขวัญ*. สำนักงานวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
- บุญสิน จตุรพฤกษ์. (2509). *กำลังใจขวัญในการปฏิบัติงานของครูเทศบาลนครกรุงเทพมหานคร*. (ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2531). *อาชญาวิทยาสหวิทยาการว่าด้วยปัญหาอาชญากรรม*. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มุสดี สัตยมานะ. (2521). *การบริหารรัฐกิจ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พีระพัธนา.
- มาโนช สุขฤกษ์. (2522). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัฒนา สุตรสุวรรณ. (2519). *ผู้บังคับบัญชา*. กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์พระนคร.
- สมคิด บางโม. (2524). *พื้นฐานการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สถาพร เอ็มโอษฐ์. (2541). *ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนจังหวัดอุบลราชธานี*. (ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2526). *การบริหารงานแผนใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช
- สมพร สังข์นิม. (2523). *ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของพัฒนากร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สมาน พิชัยกมลฉัตร. (2539). *ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนจังหวัดหนองคาย*. (ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุริชต์ มัทธนทวี. (2538). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีเจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรัตน์ ส่งเสริม. (2542). *กำลังใจขวัญของข้าราชการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี*. (ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อมร รักษาสัตย์, และ โสรัส สุจริตกุล. (2542). *การบริหารบุคคลในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุทัย หิรัญโต. (2526). *ศิลปศาสตร์ของนักบริหาร*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2538). *การบริหารทักษะและการปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ.
- Davis Keith. (1967). *Human Relation at Work*. New York : Mc Graw-Hill Book.
- Davis Ralph C. (1951). *The Fundamentals of Top Management*. New York : Harper & Brothers, Publishers.
- Flippo Edwin B. (1971). *Principle of Personnel Management*. New York : Mc Graw-Hill Book.
- Gibson James L. ,et al. (1985). *Organizations*. Tessa : Business Publications.
- Herberg Frederick. (1966). *Work and The Nature of man*. New York : World Publishing.
- Maslow A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row Publisher.
- Mayo Elton. (1933). *The Human Problem of an Industrial Civilization*. New York : Macmillan.
- Selznick, A. (1958). *Motion Productivity and Satisfaction of Work*. Division of Research, Harvard University.
- Vecchio Robert P. (1988). *Organization Behavior*. Chicago : The Dryden Press.
- Yoder Dale. (1959). *Personnel Principle and Policies*. Tokyo : Maruzu.
- Yoder Dale. (1962) . *Personnel Management and Industrial Relation*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.

คุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดนครราชสีมา

ศุภกร ปาเป้า และมยุรี ทรัพย์เที่ยง

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

QUALITY OF LIFE AND COMMITMENT TO THE ORGANIZATION OF POLICE
OFFICERS AT CHALOEM PHRAKIAT POLICE STATION
NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

Supakorn Pabao and Mayuree Supthieng

Master of Public Administration Program, Pathumthani University, Thailand

E-mail: supakornp@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมาทุกคน จำนวน 124 คน ด้วยแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น .8624 แล้วนำมาวิเคราะห์สถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของ Pearson's Correlation สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 31 – 40 ปี และมีสถานภาพสมรสแล้ว มีอายุราชการ 11-20 ปี โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท และมีชั้นยศ จ.ส.ต. – ด.ต. รองลงมามีชั้นยศ ส.ต.ต. – ส.ต.อ. ตามลำดับ ผลการศึกษามี ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทัศนคติความพึงพอใจในชีวิต ด้านความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และด้านการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ความผูกพันต่อองค์กรของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยพบว่า ด้านความเกี่ยวข้องกับองค์กรมีความผูกพันต่อองค์กรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านความภักดีต่อองค์กร และด้านการแสดงตน ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ตัวแปรคุณภาพชีวิตทุกตัวได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ด้านการพักผ่อนหย่อนใจ ด้านความพึงพอใจในชีวิต และด้านความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรสูงที่สุด

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต ความผูกพัน องค์กร ข้าราชการตำรวจ

Abstract

A study on quality of life and organizational commitment of police officers of Chalermprakiet Provincial Police Station Nakhon Ratchasima Province have a purpose 1) To study the level of quality of life of police officers at Chalerm Phrakiat Police Station Nakhon Ratchasima Province 2) To study the level of commitment to the organization of police officers at Chalerm Phrakiat Police Station Nakhon Ratchasima Province 3) To study the relationship between quality of life and organizational commitment of police officers of Chalermprakiet Provincial Police Station. Nakhon Ratchasima Province by collecting data from the Chalerm Phrakiat Provincial Police All 124 people in Nakhon Ratchasima province were used with a questionnaire with a confidence value of .8624. The statistics were analyzed by computer software. To analyze descriptive statistics such as percentage (Percentage), mean (Mean :) and standard deviation (Standard Deviation : SD) analyze the relationship using statistics to find the correlation coefficient (Correlation) of Pearson's Correlation can be summarized as follows:

The study found that Most of the respondents were aged between 31 -40 years old, married, 11-20 years of service, with an average monthly income of 15,001 - 20,000 baht, and had the rank of Sor. followed by the rank of Pol.Lt.O. – Pol.O.A., respectively. The results of the study were as follows:

1. Quality of life of police officers. Chalerm Phrakiat Police Station Nakhon Ratchasima Province The overall picture is high. The social environment was the highest average. followed by life satisfaction attitude satisfaction in participating in community activities physical environment and leisure

2. The affiliation with the organization of the Chalerm Phrakiat

Police Officer Nakhon Ratchasima Province The overall picture was at a high level. It was found that the organizational affinity with the organization had the highest average. followed by loyalty to the organization and presence, respectively.

3. Analysis of the relationship between quality of life and organizational commitment of police officers at Chaloom Phrakiat Police Station Nakhon Ratchasima Province found that all quality of life variables were physical environment social environment leisure satisfaction in life In terms of satisfaction in participating in community activities, there was a statistically significant positive correlation at the .05 level. Quality of life in social environment was the highest correlation with organizational commitment.

Keywords: Quality of life, relationship, organization, police officers

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

สภาวะทางสังคมของไทยที่ได้รับผลกระทบจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีตามกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลให้การดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นเข้ามามีอิทธิพลในบทบาทหน้าที่การงาน และคุณภาพในการทำงานมากขึ้นการทำงานมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ เพราะการทำงานเป็นแหล่งที่มาของรายได้อันนำมาซึ่งอาหาร สิ้นค้า และบริการที่มนุษย์ใช้เป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต นอกจากนั้นการทำงานยังเป็นการกำหนดตำแหน่งและบทบาทของบุคคลในสังคม รวมทั้งให้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ชีวิตอีกด้วย ในขณะที่เดิมนักวิชาการผู้นำสภาพแรงงานผู้บริหารและบุคคลากรของรัฐได้หันมาเอาใจใส่ต่อชีวิตในการทำงานต่อชีวิตในการทำงานหรือสภาพแวดล้อมในการทำงานมากขึ้น ซึ่งประเด็นของความสนใจเหล่านี้เรียกว่า คุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Work Life) การทำงานจึงเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต ถ้าหากเวลาส่วนใหญ่ของชีวิตคนเราได้อยู่กับสิ่งที่ตนเองพอใจ ชีวิตนั้นก็จักมีคุณค่าและมีความสุขในทางกลับกันหากชีวิตของเราส่วนใหญ่ต้องผจญกับงานที่มีปัญหามากเกินไป ไม่มีความเจริญก้าวหน้า ไม่มีความปลอดภัย ไม่มีเวลาเมื่อ 80 ปีที่แล้ว แม้ว่าหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยจะได้จัดตั้งโรงเรียนตำรวจขึ้นเพื่อฝึกอบรมบุคคลทั่วไปเข้าเป็นข้าราชการตำรวจก็ตาม แต่วิชาการที่ศึกษาในโรงเรียนเหล่านี้เน้นหนักไปในสาขาวิชานิติศาสตร์ และสาขาวิชาทหารผนวกเข้าด้วยกัน ในยุคนั้นการจัดการหลักสูตรการบริหารงานตำรวจในระดับปริญญาตรีเป็นเรื่องที่ไม่อาจคาดคิดในวงการตำรวจเพราะนักบริหารงานตำรวจรุ่นเก่ามีความเชื่อที่ฝังแน่นว่างานตำรวจเรียนรู้ได้จากประสบการณ์เท่านั้น ซึ่งแม้ความเชื่อนี้จะมีส่วนถูกอยู่บ้างแต่ก็ไม่ใช้ทั้งหมด และถ้าจะให้ถูกต้องยิ่งขึ้นควรกล่าวว่างานตำรวจจำเป็นต้องเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพราะเหตุผลดังที่ไวซิโน และระบิน (Vocino and Rabin , 1981: 67) กล่าวไว้ คือไม่มีสิ่งใดที่มีคุณค่าในทางปฏิบัติเสมอเหมือนทฤษฎีที่ดี ด้วยเหตุผลนี้เพียง 80 ปีต่อมา การบริหารงานตำรวจ

ได้กลายเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งซึ่งได้มีการเรียนการสอนไม่เพียงแต่ในระดับปริญญาตรี แต่ได้พัฒนาไปถึงระดับปริญญาโท และปริญญาเอกอีกด้วย ดังนั้น การบริหารงานตำรวจจึงมีความสำคัญต่อการบริหารงานตำรวจในยุคปัจจุบัน และในประเทศประชาธิปไตยต่างตระหนักว่า ตำรวจคือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายเดียวที่เข้าติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนทุกระดับตลอด 24 ชั่วโมงต่อวัน และ 7 วันต่อสัปดาห์ ตำรวจต้องบริการประชาชนทั้งในงานที่เกี่ยวกับอาชญากรรมและที่ไม่เกี่ยวกับอาชญากรรม งานตำรวจจึงไม่ใช่งานง่ายๆที่ผู้ใดสามารถบริหารได้ให้กับครอบครัว ก็จักเกิดความเครียด ความกังวล ความคับข้องใจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อตนเองและบุคคลรอบข้าง เมื่อคนต้องใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับการทำงาน ดังนั้นการที่คนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพหรือมีคุณภาพชีวิตที่ดีนั้น ต้องเป็นผู้ที่มีชีวิตการทำงานที่ดีด้วย ซึ่งคุณภาพชีวิตการทำงานนับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องส่งเสริมเกื้อหนุนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณภาพชีวิตการทำงานเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนาควบคู่กันไปสู่พิทักษ์สันติราษฎร์ เป็นคำยกย่องต่ออาชีพการเป็นพนักงานสอบสวนหรือตำรวจ อาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่เป็นทางการเป็นข้าราชการ ที่มีหน้าที่รักษากฎหมาย ดูแลความสงบสุขแก่ประชาชน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการตำรวจกับประชาชนข้าราชการตำรวจกลับเป็นบุคคลที่ชาวบ้านไม่ชอบและไม่ยินดีหรือมีความพอใจกับผลงานที่เขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติ ทั้งๆ ที่ตำรวจก็มีรายได้จากภาษีของประชาชนเหมือนข้าราชการภายในหน่วยงานอื่นๆภารกิจที่ข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัตินั้นมีความสำคัญมากและเป็นการกิจที่ลำบากต้องเสียสละอย่างไม่มีวันจบสิ้น และบางครั้งก็ต้องเสี่ยงถึงชีวิต งานของตำรวจเป็นงานที่แสนเหน็ดเหนื่อยที่สุดงานหนึ่งเมื่อเทียบหน่วยงานอื่นๆ และผลการปฏิบัติแทนที่จะได้การยอมรับและยกย่องในสังคมแต่สังคมกลับไม่ค่อยอยากเข้ามาเกี่ยวข้องสัมผัสกับหน่วยราชการตำรวจ ที่เป็นเช่นนี้ก็อาจมาจากหลายสาเหตุด้วยกันโดยเฉพาะเรื่องจิตวิทยาทางสังคม และตำรวจก็ได้ทำงานที่ตอบสนองความต้องการทางสังคมด้วย กลยุทธ์ที่เป็นการสร้างความพึงพอใจผนวกกับพฤติกรรมของตำรวจในอดีต สาเหตุที่พอเห็นได้ ดังนี้ 1. ค่านิยมทางสังคม สังคมไทยถูกปลูกฝังให้เกลียดตำรวจมาตั้งแต่เด็ก คำพูดว่าตำรวจจะมาจับ ที่หูให้เด็กกลัว ทำให้คนไทยไม่ชอบตำรวจมาตั้งแต่เล็กๆ ความรู้สึกที่ติดตัวตั้งแต่นั้น 2. ความสัมพันธ์ด้วยอำนาจนิยมตำรวจเมื่อไปสัมผัสกับชาวบ้าน โดยเฉพาะเมื่อมีคดีความเป็นการทำให้เกิดความกลัวมากกว่าสร้างความเข้าใจหรือหาทางออกให้ถึง เช่น การตั้งข้อหาเพิ่ม เป็นต้น และตำรวจบางนายก็กล่าวว่า ยิ่งทำให้กลัวยิ่งดี เพราะทำให้ง่ายต่อการปกครอง ซึ่งเป็นสมมุติฐานที่ต้องกลับมาทบทวนกันใหม่ 3. การเลือกปฏิบัติ ทุกคนที่เจอตำรวจๆ มักเลือกปฏิบัติต่อประชาชนอย่างไม่เท่าเทียมกัน คนรวย ผู้มีอำนาจ คนมีอิทธิพลปฏิบัติอย่างหนึ่ง กับชาวบ้านตาสีตาสาปฏิบัติอีกอย่างหนึ่ง ค่อนข้างชัดเจน และการบังคับใช้กฎหมายก็ขึ้นอยู่กับความพอใจฝ่ายตำรวจเองมากกว่าการเคารพในต้วบทกฎหมาย การสั่งฟ้อง ไม่ฟ้อง การจับแต่รถเล็กๆ ไม่กล้าจับรถแพงๆ เป็นตัวอย่างที่เห็นได้เป็นอย่างดี 4. การพัวพันกับผลประโยชน์ เรื่องนี้ชัดเจนอย่างยิ่ง ตำรวจเป็นใกล้ชิดกับผลประโยชน์มากมายโดยเฉพาะผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมายมักมีข่าวที่ตำรวจเข้าไปพัวพันอย่างมีเงื่อนงำตลอดมา 5. การคอร์รัปชัน เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ชาวบ้านทุกระดับสัมผัสได้ พิสูจน์ได้ด้วยตัวเองมีทั้งจากการเสนอโดยฝ่ายผู้ถูกละเมิดเองและเสนอจากการฝ่ายตำรวจก็มี ที่สำคัญเรื่องนี้กลับขาดการดูแลใส่ใจจากองค์กรตำรวจในแก้ไขปัญหาย่างจริงจังทั้งๆที่เป็นจุดอ่อนที่สุดของตำรวจไทย 6. ขาดกลยุทธ์ที่เหมาะสม

องค์กรตำรวจเป็นองค์กรที่มีศักยภาพมากองค์กรหนึ่ง มีทั้งบุคลากรทั้งงบประมาณ ทั้งอาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ มากมาย และมีอำนาจที่ไร้ขีดจำกัด แต่ก็เป็นองค์กรที่อ่อนแอมากองค์กรหนึ่งของหน่วยราชการไทย เนื่องจากการขาดความโปร่งใส ขาดกลยุทธ์ ขาดองค์ความรู้ ขาดการจัดการที่ดี ที่เหมาะสมกับยุคสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ระบบอุปถัมภ์และวัฒนธรรมองค์กรที่เสื่อมโทรมรุมเร้าภายใน ทำให้ขาดพลังศรัทธาจากประชาชน ถึงแม้ประชาชนไม่มีความศรัทธาตำรวจมากเพียงไรก็ตาม แต่ตำรวจก็ขาดองค์กรไม่ได้เพราะทุกสังคมต้องมีการควบคุมการควบคุมทางสังคม (Social Control) องค์กรตำรวจเป็นกลไกของรัฐที่สำคัญองค์กรหนึ่งที่ขับเคลื่อนในการนำสังคมไปสู่ความสงบสุข

การบริหารจัดการองค์กรจึงเป็นทั้งศาสตร์ทั้งศิลป์จำเป็นสำหรับนักบริหารตำรวจตลอดมาทุกยุคทุกสมัย ซึ่งองค์กรหรือหน่วยงานตำรวจหรือหน่วยงานต่างๆได้ถูกจัดตั้งขึ้นมา เพื่อมุ่งบรรลุถึงเป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์กรหรือหน่วยงานตำรวจก็เป็นองค์กรหรือหน่วยงานภาคราชการองค์กรหนึ่งในสังคม มีเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์หลายประการ โดยรวมถึงการควบคุมอาชญากรรมการรักษาความสงบเรียบร้อย การบริการชุมชน การรักษาความมั่นคงภายใน และการป้องกันการรุกรานโดยฉับพลันจากกองกำลังภายนอกประเทศให้มีประสิทธิภาพเช่นกันจากความสำเร็จของการบริหารงานของตำรวจดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาในฐานะนายตำรวจสัญญาบัตรที่ได้ปฏิบัติงานประจำสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ได้ตระหนักถึงคุณภาพชีวิตตำรวจที่ดี เพราะเชื่อว่าเมื่อข้าราชการตำรวจมีคุณภาพชีวิตที่ดี ย่อมส่งผลถึงความผูกพันต่ออาชีพและองค์กร ส่งผลต่อความสงบสุขของประชาชน ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้ผู้บริหารระดับสูงใช้เป็นแนวทางพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

สมมติฐานในการศึกษา

1. ระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมาอยู่ในระดับสูง

2. ระดับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับสูง

3. คุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระ คือ คุณภาพชีวิต จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความเป็นอิสระของบุคคล ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความเชื่อส่วนบุคคล

1.2 ตัวแปรตาม คือ ความผูกพันต่อองค์กร จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแสดงตน ด้านความเกี่ยวข้องต่อองค์กร และด้านความภักดีต่อองค์กร

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา กำหนดผู้ให้ข้อมูลเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

3. ขอบเขตด้านเวลา ทำการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผล ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2560 ถึงเดือน ตุลาคม 2560

ประโยชน์ที่รับจากการศึกษา

1. นำผลการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

2. นำผลการศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรไปเป็นข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในหน่วยงานสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

3. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจอื่น

นิยามปฏิบัติการ

คุณภาพชีวิต หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน มีความสุขกายสบายใจ พึงพอใจ ตามที่ตนเองปรารถนาโดยปราศจากความวุ่นวายใจ การได้รับบริการด้านต่างๆ ที่ดีและเหมาะสมของทางราชการ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ด้านร่างกาย คือการรับรู้สภาพทางด้านร่างกายของบุคคล ซึ่งมีผลต่อชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้สภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย การรับรู้ถึงความรู้สึกสุขสบายไม่มีความเจ็บปวด การรับรู้ถึง

ความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บปวดทางร่างกายได้ การรับรู้ถึงผลกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน การรับรู้เรื่องการนอนหลับ และพักผ่อนรวมทั้งการรับรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการรับรู้เหล่านี้มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

ด้านจิตใจ คือการรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง การรับรู้ถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ การตัดสินใจความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ของตน และการรับรู้ถึงความสามารถในการจัดการกับความเศร้า หรือกังวล เป็นต้น

ด้านระดับความเป็นอิสระของบุคคล คือการรับรู้ถึงความเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การรับรู้ถึงความสามารถในการเคลื่อนไหวของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตน การรับรู้ถึงความสามารถในการทำงาน การรับรู้ว่าคุณไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยใคร หรือการรักษาทางการแพทย์อื่นๆ เป็นต้น

ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม คือการรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่น การรับรู้ถึงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม การรับรู้ว่าคุณได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคม รวมถึงการรับรู้ในเรื่องอารมณ์ทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์

ด้านสิ่งแวดล้อม คือการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่าคุณมีชีวิตอยู่อย่างอิสระ มีความปลอดภัย และมั่นคงในชีวิต การรับรู้ว่าคุณได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่างๆ การคมนาคม มีแหล่งประโยชน์ด้านการเงินสถานบริการทางสุขภาพ และสังคมสงเคราะห์ การรับรู้ว่าคุณมีโอกาสที่จะได้รับข่าวสาร หรือฝึกฝนทักษะต่างๆ การรับรู้ว่าคุณได้มีกิจกรรมในเวลาว่าง เป็นต้น

ด้านความเชื่อส่วนบุคคล คือรวมไปถึงการรับรู้เกี่ยวกับความเชื่อมั่นต่างๆ ของตน ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้เรื่องความเชื่อด้านจิตวิญญาณศาสนา การให้ความหมายของชีวิต และความเชื่ออื่นๆ ที่มีผลในทางที่ดีต่อการดำเนินชีวิต มีผลต่อการเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

ความผูกพัน หมายถึง ความคิดเห็นในแง่ของความจงรักภักดีของทหารใน ด้านการแสดงตน ด้านความเกี่ยวพันกับองค์กร และด้านความภักดีต่อองค์กร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากเป็นการศึกษาภายในองค์กรของผู้ศึกษาจึงได้ใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษาครั้งนี้ จำนวนทั้งหมด 124 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม ใช้ในเก็บข้อมูล มีจำนวน 46 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษาสูงสุด อาชีพการ สถานภาพสมรส และรายได้ เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความเป็นอิสระของบุคคล ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความเชื่อส่วนบุคคล จำนวน 19 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ ด้านการแสดงตน ด้านความเกี่ยวข้องกับองค์กร และด้านความภักดีต่อองค์กร จำนวน 22 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ในการศึกษาคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา และสร้างเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถาม โดยการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการวิจัย (conceptual framework) ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแบบตรวจสอบรายการ (check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เสร็จแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ มาปรับปรุงอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองใช้ (try out) กับสถานีตำรวจภูธร ปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8624

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้าย

ขั้นตอนที่ 6 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถาม ให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 124 คน ด้วยตนเองและรอรับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ในช่วงระหว่างเดือน กรกฎาคม 2560 ถึง ตุลาคม พ.ศ. 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ในการตอบ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง ยศ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อายุราชการ สถานภาพสมรส และรายได้ วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมาโดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยตัวกำหนดช่วง (Interval) เท่ากับ 1.33 ซึ่งแบ่งช่วงของการแปลผลออกเป็น 3 ช่วง
3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง คุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 31 – 40 ปี และมีสถานภาพสมรสแล้ว มีอายุราชการ 11-20 ปี โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท และมีชั้นยศ จ.ส.ต. – ด.ต. รองลงมามีชั้นยศ ส.ต.ต. – ส.ต.อ. ตามลำดับ
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า โดยภาพรวมข้อมูลด้านคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจ อยู่ในระดับสูง โดยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทัศนคติความพึงพอใจในชีวิต ด้านความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และด้านการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด
3. ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์กรของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยพบว่า ด้าน

ความเกี่ยวข้องกับองค์กรมีความผูกพันต่อองค์กรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านความภักดีต่อองค์กร และด้านการแสดงตน ตามลำดับ

4. ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ตัวแปรคุณภาพชีวิตทุกตัวได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคม ด้านการพักผ่อนหย่อนใจ ด้านความพึงพอใจในชีวิต และด้านความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรสูงสุด

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษามีประเด็นสำคัญที่ได้นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยด้านสูง 3 ข้อ ดังนี้

1.1 เรื่องการร่วมกิจกรรมกับทางราชการ เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นผลมาจากอาชีพตำรวจต้องเข้าร่วมกิจกรรมกับทางราชการเกือบทุกกิจกรรมตามหน้าที่และการร้องขอมาจากหน่วยงานของทางราชการต่างๆ ทำให้ผู้ประสานงาน เจ้าหน้าที่ ผู้ร่วมงานได้พบปะพูดคุยกันเป็นประจำในงานประเพณี และงานประจำปีต่างๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่และผู้ประสานงานตลอดจนผู้ร่วมงาน ให้ความเคารพและให้เกียรติตำรวจทุกนายที่เข้ามาดูแลความสงบเรียบร้อยและสร้างความอุ่นใจในงานต่างๆ ส่งผลต่อความสุขและความพึงพอใจเป็นอย่างมากกับข้าราชการตำรวจ

1.2 เรื่องความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมา นั่นอาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจหน้าที่ ที่ได้รับจากกฎหมายให้ดูแลความสงบเรียบร้อย ให้บริการประชาชน และสร้างความอุ่นใจให้กับคนที่อยู่ใกล้หรือคบหา เพราะเชื่อว่ามีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบกับอาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่ต้องเสี่ยงชีวิตและอันตรายต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนทำให้คนส่วนใหญ่อยากคบหาไว้พึ่งพายามเดือดร้อน ทำให้การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นเรื่องง่ายมาก จึงเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมา

1.3 บ้านที่อยู่อาศัย เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมาอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ใช้สวัสดิการบ้านพักตำรวจ อาจจะอยู่ในรูปแบบบ้านพัก แฟลต ห้องแถว หรือเป็นเงินค่าเช่าบ้าน ที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นสวัสดิการที่ทางกรมตำรวจจัดให้นั้น สร้างความพึงพอใจให้เป็นอย่างมาก เพราะข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่เป็นคนนอกพื้นที่ย้ายมาปฏิบัติงานในหน่วยงาน ซึ่งตามลักษณะงานแล้ว ตำรวจจะต้องมีความพร้อมตลอดเวลาเมื่อเรียกระดมกำลังเพื่อปฏิบัติงานเร่งด่วน เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

2. ระดับคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ข้อ ดังนี้

2.1 เรื่องความปลอดภัยในชีวิต เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด นั่นเป็นเพราะ อาชีพข้าราชการ ตำรวจนั้น มีความเสี่ยงสูง ต่อภัยคุกคาม ทั้งตนเองและครอบครัวรวมถึงบุคคลรอบข้าง ทั้งร่างกายและทรัพย์สิน หรืออาจถึงชีวิตได้ ส่งผลให้คุณภาพชีวิตด้านนี้ต่ำมาก ประกอบกับเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันภัยต่างๆ สูงมากตามไปด้วย ทำให้ขวัญกำลังใจลดน้อยลงในการปฏิบัติหน้าที่

2.2 เรื่องการร่วมกิจกรรมทางศาสนา เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมาเนื่องจากข้าราชการ ตำรวจมีภารกิจมาก ต้องจัดกำลังที่มีจำกัดไปในที่ต่างๆ เพื่อให้บริการดูแลความสงบ ความเรียบร้อยพื้นที่ ที่ประชาชนเสี่ยงต่อภัยคุกคามต่าง ๆ ส่วนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนานั้น ประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ ที่นับถือลัทธิเรื่องบาป เป็นทุนฝังอยู่ในจิตใจทุกคนตั้งแต่เกิดมาอยู่แล้ว เสมือนเป็นกฎหมายที่คุ้มครองงาน กิจกรรมทางศาสนา จึงไม่ค่อยจำเป็นต้องขอกำลังพลไปดูแลมากนัก ทำให้ตำรวจเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา น้อย ประกอบกับงานวัดในปัจจุบันน้อยลงไปมากกว่าแต่ก่อน

2.3 เรื่องกิจกรรมที่ทำในยามพักผ่อน เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมา นั่นเป็นเพราะอาชีพ ตำรวจจะไม่ค่อยได้พักผ่อนเต็มที่เหมือนหน่วยงานอื่นๆ หรืออาชีพอื่นๆ เพราะต้องตื่นตัวตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อรองรับเหตุต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นทั้งในหน้าที่การงาน ทั้งสิ่งแวดล้อมรอบข้าง ซึ่งอาชีพตำรวจต้องพร้อมและปฏิบัติ หน้าที่ทุกที่ เมื่อเห็นสิ่งที่มีผิดกฎหมาย ด้วยความเป็นตำรวจอาชีพ ดังนั้นกิจกรรมในยามพักผ่อนจึงเป็นกิจกรรม ที่ง่าย ๆ ใช้เวลาสั้น ๆ กับครอบครัว และอยู่ที่บ้าน มากกว่าการเดินทางไกล ทำให้ครอบครัวตำรวจต้องเสียสละ ความสุขในกิจกรรมยามพักผ่อนไป จนเป็นความเคยชินในชีวิตประจำวัน

3. ระดับความผูกพันต่อองค์กรของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษามีประเด็นขออภิปรายผล เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยด้านสูง 3 ข้อ ดังนี้

3.1 เรื่องท่านภูมิใจผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เป็นผลมาจาก ตำรวจทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างชื่อเสียงให้กับหน่วยงานโดยการปฏิบัติงานอย่างเต็มความรู้ความสามารถ และใช้ กฎหมายในการให้บริการประชาชนและดูแลความสงบเรียบร้อยในพื้นที่เพื่อให้ประชาชนหลับสบาย ปลอดภัยทั้ง ร่างกายและในทรัพย์สิน ซึ่งสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพตำรวจ ซึ่งเป็นอาชีพที่มีเกียรติยศ และศักดิ์ศรี

3.2 เรื่องท่านรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมา นั่นเป็น เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนมีความรักและความผูกพันต่อหน่วยงานเป็นอย่างมากเพราะใช้ชีวิตอยู่ในหน่วยงาน และในหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง และเจ้าหน้าที่ตำรวจเกือบทุกนายพักที่หน่วยงานจึง มีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่ พัก และหน่วยงานเสมือนบ้านตนเอง ตลอดจนการร่วมปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของ ผู้บังคับบัญชา จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้หน่วยงานดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ประกอบกับอาชีพตำรวจมี ชีวิตประจำวันส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่และพร้อมหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง จึงทำให้เกิดความผูกพันต่อองค์กรเป็นอย่างมาก

3.3 เรื่องท่านคิดอยู่เสมอว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในหน่วยงานเป็นปัญหาของตัวเองเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ย สูงรองลงมา นั่นเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนมีวินัยในตนเองประกอบกับการทำงานมีลักษณะเป็นทีม เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินการเป็นอาชีพประจำ จนเกิดความเคยชิน ดังนั้น ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน

หน่วยงาน ดำรวจทุกนายถือเป็นเรื่องของตนเองทุกคนพร้อมที่จะแก้ปัญหาด้วยความเสียสละและเป็นทีม ซึ่งส่งผลต่อเกียรติยศและความภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก

4. ระดับความผูกพันต่อองค์กรของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษามีประเด็นขออภิปรายผล เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยด้านต่ำ 3 ข้อ มีดังนี้

4.1 เรื่องท่านระลึกอยู่เสมอว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา หน่วยงานทำให้ท่านมีความเจริญก้าวหน้าทั้งในชีวิตการทำงานและส่วนตัว เป็นเรื่องที่มีระดับความผูกพันสูง แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด นั้นอาจเป็นเพราะ ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่เป็นชั้นประทวนยศสูงสุดคือดาบตำรวจและมีเงินเดือนน้อย ชั้นสัญญาบัตรส่วนใหญ่หยุดที่พันตำรวจโทเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากโครงสร้างข้าราชการตำรวจใช้สปีดในการกำกับตำแหน่งบริหารหรือบังคับบัญชา ทำให้มีผลต่อเกียรติยศและเงินเดือนค่าตอบแทนด้วย จึงทำให้เกิดความผูกพันต่อองค์กรน้อยลง เนื่องจากขาดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

4.2 เรื่องท่านชักชวนผู้มีความรู้ความสามารถให้โอนย้ายไปปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่าน เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมา เป็นเพราะอาชีพตำรวจ เป็นอาชีพราชการ มีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้วางแผนบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร การโอนย้ายสังกัดเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชาระดับสูงเป็นผู้สั่งการเพื่อความเหมาะสมเสียส่วนใหญ่ ประกอบกับอาชีพตำรวจต้องพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทุกที่ พร้อมโยกย้ายตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา

4.3 เรื่องท่านอธิบายเหตุผลและความจำเป็นที่หน่วยงานแห่งนี้ต้องปฏิบัติให้กับผู้วิพากษ์วิจารณ์ การเนิ่นงานของหน่วยงานด้วยความเต็มใจ เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมา เป็นเพราะอาชีพตำรวจที่รับคำสั่งและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดจนเกิดเป็นวินัยในตนเอง คำสั่งหรือนโยบายของกรมตำรวจส่วนใหญ่สั่งการลงมาชัดเจนพร้อมแนวทางปฏิบัติ และในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจมีแบบแผนและแนวทางชัดเจน เพราะต้องสอดคล้องกับกฎหมายที่คุ้มครองด้วย จึงทำให้การให้ข่าวหรืออธิบายเหตุผลต่างๆ เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา เพราะมีความเสี่ยงกับชื่อเสียงหน่วยงาน ผู้บังคับบัญชา ตลอดจนความเสี่ยงต่ออาชีพที่ยั่งยืนและลำบากมากขึ้นกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษาได้นำเรื่องที่ค้นพบในเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเรื่องอื่นๆ มาเสนอแนะเพื่อพัฒนาดังนี้

1. เรื่องความปลอดภัยในชีวิต สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรมีนโยบายและสั่งการให้ชัดเจนในเรื่องความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อลดความสูญเสียกำลังพลและจัดสวัสดิการประกันชีวิตเพิ่มเติมให้กับครอบครัวตำรวจทุกคน

2. เรื่องกิจกรรมที่ทำในยามพักผ่อน ผู้บังคับบัญชาควรมีนโยบายสร้างขวัญและกำลังใจโดยจัดกิจกรรมพักผ่อนให้ครอบครัวตำรวจสลับเปลี่ยนกันไปพักผ่อนในแต่ละปีงบประมาณ

3. เรื่องท่านระลึกอยู่เสมอว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา หน่วยงานทำให้ท่านมีความเจริญก้าวหน้าทั้งในชีวิตการทำงานและส่วนตัว สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรพิจารณาเสนอขอคณะรัฐมนตรีเรื่องสวัสดิการเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยให้มียศและเงินเดือนขึ้นตามความสามารถและประสบการณ์ แยกกับตำแหน่งทางการบริหาร

4. เรื่องท่านชักชวนผู้มีความรู้ความสามารถให้โอนย้ายไปปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่าน ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายในสังกัดควรเพิ่มการสรรหา พิจารณาโยกย้ายจากใบแสดงความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดว่าจะโยกย้ายเจ้าหน้าที่เข้าออกในสังกัด มาประกอบการพิจารณาเพื่อประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้บังคับบัญชาเอง

5. เรื่องท่านอธิบายเหตุผลและความจำเป็นที่หน่วยงานแห่งนี้ต้องปฏิบัติให้กับผู้วิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานของหน่วยงานด้วยความเต็มใจ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาจำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาสู่ความยั่งยืน โดยศึกษาเชิงกระบวนการ (Process) เพื่อการพัฒนาระบบคุณภาพการบริหารให้ดียิ่งขึ้น

2. การศึกษาโดยพัฒนารูปแบบศึกษาเชิงปริมาณ โดยเพิ่มการศึกษาเชิงคุณภาพเจาะลึก(In-Depth Interview) เพื่อเสริมข้อมูลเชิงประจักษ์และทัศนคติของบุคลากร

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับสถานีตำรวจภูธรอื่น เป็นการศึกษาเปรียบเทียบเพื่อการพัฒนา

เอกสารอ้างอิง

- กริชเพชร ชัยช่วย. (2543). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกรมเจ้าท่า* (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ขวัญใจ เลียดประม. (2546). *ปัจจัยความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษาข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิตลดา พัดเย็น. (2543). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ กองตรวจคนเข้าเมือง : กรณีศึกษา กองตรวจคนเข้าเมือง 2 ท่าอากาศยานกรุงเทพ* (วิทยานิพนธ์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิราภรณ์ หวังพิทักษ์. (2550). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กองบังคับการ ตำรวจภูธร จังหวัดสุราษฎร์ธานี* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- วุฒิพันธ์ พงษ์ชนเลิศ. (2545). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจ : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรพัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2544). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : เพื่องฟ้าพรินติ้ง.
- Anne,C., and Munson, R. (1999). *Teacher motivation deprivation : individual and institutional reapon*. Ed.D.dissertation, Northern Arizona University.
- Greenberg, J. and Baron, R.A. (1993). *Behavior in Organizations*. New York : Simon and Schuster.
- Herzberg, F.,B. Mausner and B. Snyderman.(1959). *The Motivation to Work*. New York : John Wiley and Sons, Inc.
- Huse, E.F. and T.G. Cummings. (1985). *Organization Development and Change*. Minnesota : West Publishing.
- Kast, F.E. and Rosenzweig, J.E. (1985). *Organization & Management : A Systems and Contingency Approach*. New York : Mc Graw –Hill Book Inc.,
- McFarland, E. Dalton, (1979). *Management*. New York: Maemillan Publishing CO.,Inc.
- Steer, R.M., and Porter, W.L. (1983). *Introduction to organizational behavior* (2th ed). Lllinois : Foresman.

แรงจูงใจคำจูงกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่

ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

ชยรพ ไชยชาติ และมยุรี ทรัพย์เที่ยง

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

MOTIVATION SUPPORTS THE READINESS OF THE CHALERMPRAKIET

PROVINCIAL POLICE DEPARTMENT, NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

Chayarop Chaichat and Mayuree Supthieng

Master of Public Administration Program, Pathumthani University, Thailand

E-mail: chayarop.chai@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจคำจูงกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจคำจูงของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจคำจูงกับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาจากข้าราชการตำรวจของสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ทุกคนในการศึกษาครั้งนี้ จำนวนทั้งหมด 124 คนโดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8260 แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติอัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

การศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด รองลงมามีมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ซึ่งมีอายุราชการระหว่าง 11 – 20 ปี มากที่สุด รองลงมามีอายุราชการระหว่าง 21 – 30 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท รองลงมามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,000 บาทขึ้นไป และส่วนใหญ่มียศ จ.ส.ต.-ด.ต. รองลงมามียศ ส.ต.ต.-ส.ต.อ. โดยมีผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจคำจูงของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยด้านนโยบายและการบริหารองค์กรเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการปกครองกับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน และด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสภาพสถานที่ทำงาน

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงโดยที่ด้านความรู้เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ความรู้สึกและความคิดเห็น และด้านสถานที่ทำงานและสิ่งแวดล้อมตามลำดับ ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจคำจูลกับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า แรงจูงใจคำจูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจประกอบด้วย นโยบายและการบริหารองค์กร ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ด้านความมั่นคงในหน้าที่การงาน ด้านการปกครองกับผู้บังคับบัญชา และด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ตัวแปรทุกด้านมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพร้อมในการปฏิบัติงาน

โดยตัวแปรด้านเงินเดือนและสวัสดิการมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับความพร้อมในการปฏิบัติงานสูงสุด

คำสำคัญ: แรงจูงใจ คำจูล เจ้าหน้าที่

Abstract

A Study of Motivation and Work Readiness of Chalermprakiet Provincial Police Officers Nakhon Ratchasima Province Objectives 1) to study the level of motivation of the Chalerm Phrakiat Provincial Police Department Nakhon Ratchasima Province 2) to study the level of readiness for the operation of the Chalermprakiet Provincial Police 3) to study the relationship between the motivation of the Chulalongkorn University and the readiness for the operation of the Chalermprakiet Provincial Police. Nakhon Ratchasima Province by studying from the police officers of the Chalermprakiet Provincial Police Station Nakhon Ratchasima Province All 124 participants in this study were used a questionnaire with a confidence value of .8260, and were analyzed with a computer program to determine the statistical values of percentage, mean, standard deviation. and Pearson's correlation coefficient.

The study found that Chalerm Phrakiat Provincial Police Nakhon Ratchasima Province Age between 31-40 years old the most, had a bachelor's degree the most, followed by secondary school. Most have marital status. Which has the service life between 11 - 20 years, the most, followed by the service life between 21 - 30 years, most have monthly income between 15,001 - 20,000 baht, followed by monthly income between 20,000 baht or more, and most of them have rank. Sor. Sor. Sor.-Pol.D.A., followed by the rank of Sor.S.T.-Pol.L.O. The results of the study were based on the following objectives:

1. The results of the analysis of the motivation level of the Chulalongkorn Police Officers of Chalermprakiet Provincial Police. Chalerm Phrakiat District Nakhon Ratchasima Province found that the overall average was high. In terms of policy and organizational administration, it was the aspect with the highest average, followed by administration and

supervisors. relationship with colleagues and in terms of salary and benefits The aspect with the lowest average was the workplace condition.

2. The results of the analysis of the level of operational readiness of the Chalermprakiet Provincial Police Nakhon Ratchasima Province found that the overall average was at a high level with knowledge being the highest mean. followed by physical, emotional, and opinionated aspects. and the workplace and environment respectively As for the amenities aspect, it was the lowest mean

3. Nakhon Ratchasima province found that the motivation of the police officers consisted of Policy and organizational administration Salary and benefits Security in the job Administration and supervisors and relationships with colleagues All variables had a statistically significant positive correlation at the .05 level.

The salary and welfare variables had a statistically significant positive correlation at the .05 level with the highest readiness to work.

Keywords: motivation, support, staff

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้ ถูกกระตุ้นให้กระทำการกิจกรรมใด ๆ หรือแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บุคคลถึง จุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ แรงจูงใจอาจเกิดจากสิ่งเร้า ภายในหรือสิ่งเร้าภายนอก และยังขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ดังนั้นการที่ บุคคลจะแสดงออกทางพฤติกรรม จึงเป็นการยากที่จะ ชี้ชัดลงไปว่าเกิดจากแรงจูงใจสิ่งใด โดยเฉพาะ พฤติกรรมบางอย่างของบุคคล อาจเป็นผลมาจากการ กระตุ้น หรือการจูงใจของสิ่งเร้า หรือความต้องการ หลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน จึงอาจสรุปได้ว่า พฤติกรรมของบุคคลนั้นเป็นผลมาจากแรงจูงใจ (สุ ภิญา กาลสังข์, 2553: บทคัดย่อ)

การที่คนเราจะเกิดความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานได้ จะต้องมีความแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ดังนั้นแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรใน องค์การมีผลต่อความสำเร็จของงานและองค์การ องค์การใดก็ตามหากบุคลากรในองค์การไม่มี แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ก็จะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผล การปฏิบัติงานต่ำ คุณภาพงานลดลง ในทางตรงกันข้ามหากบุคลากรมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน สูง มีความรู้สึกที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ก็จะส่งผลให้ การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของการดำเนินงาน และในการทำงานนั้นหาก บุคลากรมีความแรงจูงใจในการทำงานแล้ว ย่อมส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของงาน เพราะงานใดก็ตามถ้าผู้ทำงาน มีความพึงพอใจในงานที่ทำอยู่ก็จักนำไปสู่การทำงาน ที่มีประสิทธิภาพ และมีความกระตือรือร้นในการ ทำงานให้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี ในทางตรงกันข้าม หากผู้ทำงานไม่มีความพึงพอใจในงานที่ทำอยู่ ผลเสียก็จักเกิดแก่องค์การ

นั้นๆ และก่อให้เกิด ปัญหาที่ยากสำหรับผู้บริหารในการอำนวยความสะดวก ทำให้เกิดการสูญเสียงบประมาณขององค์กร เป็นอย่างมาก ซึ่งผลของความไม่พึงพอใจส่วน หนึ่งมักแสดงออกมาในหลากหลายรูปแบบ เช่น ขาดงาน การย้าย และการออกจากการงาน (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, 2522:24) แต่การทำให้บุคลากรในองค์กรมี ความตั้งใจ และพึงพอใจในการทำงาน ต้อง อาศัยองค์ประกอบและปัจจัยหลายด้านด้วยกัน ดังนั้น แรงจูงใจในการทำงาน จึงเป็นสิ่งสำคัญ ต่อองค์การ ผู้บริหาร รวมทั้งผู้ทำงานเองด้วย ซึ่ง ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ ต่อแรงจูงใจในการ ทำงานของผู้ทำงาน เนื่องจากผู้บริหารนั้นเป็นผู้ กำหนดนโยบาย การวางแผนงาน การจัด องค์กร การควบคุมบังคับบัญชา และที่สำคัญก็ คือ การจูงใจ จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้อง ชักจูงให้ผู้ทำงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาให้ ปฏิบัติในสิ่งที่ต้องการ เพื่อให้เกิดการร่วมมือ ร่วมใจในการทำงานให้เกิดการทุ่มเทความสามารถที่มีในการทำงานยอมทำให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ในที่สุด และยังสามารถนำซึ่งความมีประสิทธิภาพ

คนเป็นทรัพยากรที่มีชีวิตจิตใจมีความรู้สึกนึกคิด มีอารมณ์ มีความต้องการที่ หลากหลาย มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป และในหลายๆ กรณีก็ไม่สามารถจะคาดคะเนพฤติกรรมได้ล่วงหน้าว่าจะเป็นอย่างไร ทั้งๆ ที่พฤติกรรมเหล่านั้นมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของงาน ในความจริงแล้วการทำงานมิใช่อยู่อำนาจได้ เงื่อนไขของความรู้ ความสามารถของบุคคลแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น สิ่งสำคัญยิ่งกว่าคือมีแรงจูงใจและมี กำลังใจที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบด้วยการแสดงพฤติกรรมที่จะส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุ วัตถุประสงค์ของงาน เราคงจะยอมรับกันว่าใน ปัจจุบันนี้พลังความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในตัวผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่มิได้มีการนำออกมาใช้ทั้งหมด มีการนำออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพียงบางส่วนเท่านั้น ยังมีพลังความรู้ ความสามารถอีกหลายๆ อย่างซึ่งยังถูกเก็บกดและซ่อนอยู่ในตัวบุคคลโดยยังมีได้มีโอกาสนำออกมาใช้เพื่อ ประโยชน์และเกิดความสำเร็จของงานอย่างเต็มที่ บุคคลจะทำงานหรือแสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมาก็เพราะมี แรงจูงใจที่จะกระตุ้นให้เขาแสดงพฤติกรรมออกมาเพื่อแสดงความต้องการของเขานั่นเอง ดังนั้น ผู้บริหารจึง ควรสร้างแรงจูงใจที่ดีเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน เช่น การให้ค่าตอบแทนในรูปค่าจ้าง หรือเงินเดือนในอัตราสูง การจัดสภาพแวดล้อม สถานที่ที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน การยกย่อง ชมเชย ผู้ปฏิบัติงานเมื่อเขาปฏิบัติงานได้สำเร็จมี ประสิทธิภาพและเป็นผลดีต่อหน่วยงาน ฯลฯ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกพึงพอใจในการทำงาน รวมทั้งมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ทำให้ ประสิทธิภาพในการทำงานของ ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนย่อมสูงขึ้นด้วยอันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ของหน่วยงานโดยส่วนรวมได้อย่างราบรื่น และเป็นที่พึงพอใจของทุก ๆ ฝ่าย

เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีหน้าที่ให้บริการประชาชน รักษากฎหมาย รักษาความสงบสุข ให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สามารถดำรง ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข ข้าราชการตำรวจจึงต้องมีปฏิภาณ ไหวพริบ มีความรู้ความสามารถ อดทนอด กลั้น รู้จักข่มใจไม่แสวงหาประโยชน์โดยใช้อำนาจหน้าที่และต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเพราะจะต้องพบปะคลุกคลีกับประชาชนตลอดเวลาผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่มักจะประสบปัญหาการกระทบต่อความรู้สึกของประชาชนและ ปัญหาหลายอย่าง ทั้งจากการถูกร้องเรียน ถูกฟ้องร้อง ถูกลงโทษทัณฑ์ทางวินัย การปฏิบัติงานมีปัญหา

อุปสรรคเกิดข้อบกพร่องเนื่องจากการปฏิบัติงานบ่อยครั้ง ถูกมองว่าเป็นงานที่แสวงหาผลประโยชน์จากการบังคับใช้กฎหมายเพราะสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบันมีการใช้ถนนท้องถนน ธุรกิจการขนส่งสินค้าและการไม่รู้กฎหมายของประชาชน ทั้งที่งานดังกล่าวจะต้องประสบปัญหาในด้านทั้งในด้านกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ เครื่องมืออุปกรณ์ งบประมาณ จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ไม่เพียงพอและค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงาน ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่จราจรจะต้องมีความพร้อมหลายด้านทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและสังคม

ดังนั้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจคำจูลกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ว่ามีปัจจัยใดมีความสัมพันธ์กับความพร้อมความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อนำผลของการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงนโยบาย แผนงาน โครงการ ตลอดจนแก้ไขวิธีการทำงานอื่น ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจคำจูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจคำจูลกับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

สมมติฐานในการศึกษา

1. ระดับแรงจูงใจคำจูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับสูง
2. ระดับความพร้อมของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับสูง
3. แรงจูงใจคำจูลกับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึง แรงจูงใจคำจูลกับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระ คือ แรงจูงใจคำจูล จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารองค์กร ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ด้านความมั่นคงในหน้าที่การงาน ด้านการปกครองกับผู้บังคับบัญชา และด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

1.2 ตัวแปรตาม คือ ความพร้อมในการปฏิบัติงาน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกายด้านความรู้ ด้านอารมณ์ ความรู้สึกและความคิดเห็น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสถานที่ทำงานและสิ่งแวดล้อม

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาแรงจูงใจคำจูลกับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา กำหนดผู้ให้ข้อมูลเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ทั้งหมดทุกคน

3. ขอบเขตด้านเวลา ทำการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผล ใช้เวลา 3 เดือน ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2560 ถึงเดือน ตุลาคม 2560

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. นำผลการศึกษาระดับแรงจูงใจคำจูลที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการปฏิบัติงานที่ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในหน่วยงานสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

2. นำผลการศึกษาระดับความพร้อมประกอบการจัดทำแผนฝึกกำลังพลและพัฒนาศักยภาพในหน่วยงานสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

3. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจอื่น

นิยามปฏิบัติการ

การควบคุมกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชา หมายถึง การดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ข้าราชการตำรวจในการปฏิบัติงานที่อำนวยความสะดวกและการให้บริการกับประชาชนเพื่อถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ

แรงจูงใจคำจูล หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานโดยตรง และจูงใจให้บุคลากรในหน่วยงานเกิดความพอใจในหน่วยงาน มีความรู้สึกในด้านดี ซึ่งจะส่งผลให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นมี 6 ปัจจัยคือ นโยบายและการบริหารเงินเดือนและสวัสดิการ ความมั่นคงในการทำงาน สภาพการทำงาน สัมพันธภาพกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน

ความคาดหวัง หมายถึง การที่ประชาชนที่มาติดต่อสถานีตำรวจแล้วมีการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การบริการทั่วไป การอำนวยความสะดวกทางอาญา การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการควบคุมและการจัดการจราจร การประชาสัมพันธ์และแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน การปรับปรุงสถานที่และสภาพแวดล้อม การบริหารงานและปกครองบังคับบัญชา

ความพร้อม หมายถึง เป็นการเตรียมตัว เตรียมการ หรือเตรียมความพร้อมทั้งทางร่างกาย จิตใจ สมอง ความรู้ ทักษะ อุปกรณ์เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ สำหรับการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง องค์ประกอบความพร้อม ได้แก่

ความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีความพร้อมด้านร่างกายในการที่จะปฏิบัติงาน สำเร็จลุล่วง

ความพร้อมด้านความรู้ ได้แก่ มีสติปัญญา ความรู้ ที่แสดงความสามารถของบุคคล ว่าเรียนรู้แล้วทำอะไร มีความสามารถชนิดใด และจะส่งผลกระทบต่อความพร้อมในการปฏิบัติงานหรือไม่

ความพร้อมในด้านอารมณ์ ได้แก่ ความรู้สึก ความคิดเห็น และความเชื่อ ที่มีต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้น คือ การยอมรับจากสังคม ลักษณะของงาน การปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้รับบริการ และครอบครัว ความก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง และองค์กร

ความพร้อมในด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดความพร้อมในการปฏิบัติงาน ก็คือ ประสพการณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาเรื่อง แรงจูงใจคำจูลกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธร เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ข้าราชการตำรวจของสถานีตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากการศึกษาภายในองค์กรของผู้ศึกษา จึงได้ใช้ข้าราชการตำรวจทุกคนในการศึกษาค้นคว้า จำนวนทั้งหมด 124 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม ใช้ในเก็บข้อมูล มีจำนวน 52 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุราชการ รายได้ และยศ เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจคำจูลของตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ นโยบายและการบริหารองค์กร ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ด้านความมั่นคงในหน้าที่การงาน ด้านการปกครองกับผู้บังคับบัญชา และด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน จำนวน 20 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธร เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ ด้านร่างกายด้านความรู้ ด้านอารมณ์ ความรู้สึกและความคิดเห็น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสถานที่ทำงานและสิ่งแวดล้อม จำนวน 25 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ในการศึกษาเรื่องแรงจูงใจคำจูงกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจคำจูงกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมาและสร้างเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถาม โดยการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการศึกษา (conceptual framework) ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแบบตรวจรายการ (check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เสร็จแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ มาปรับปรุงอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) กับสถานีตำรวจภูธร ปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .826

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้าย

ขั้นตอนที่ 6 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจคำจูงกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการส่งแบบสอบถาม ให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 124 คน ด้วยตนเองและรอรับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ในช่วงระหว่าง เดือน กรกฎาคม 2560 ถึง ตุลาคม พ.ศ.2560

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ในการตอบ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุราชการ รายได้ และยศ วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจค่าจ้างกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) โดยตัวกำหนดช่วง (Interval) เท่ากับ 1.33

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจค่าจ้างกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจค่าจ้างกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธร เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา สรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด รองลงมาคือ มัธยมศึกษา ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ซึ่งมีอายุราชการระหว่าง 11 – 20 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ อายุราชการระหว่าง 21 – 30 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,000 บาทขึ้นไป และส่วนใหญ่มีศ จ.ส.ต.-ด.ต. รองลงมาคือ ศ.ต.ต.-ส.ต.อ.

2. ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยด้านนโยบายและการบริหารองค์กรเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการปกครองกับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน และด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสภาพสถานที่ทำงาน

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงโดยที่ด้านความรู้เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ความรู้สึกและความคิดเห็น และด้านสถานที่ทำงานและสิ่งแวดล้อมตามลำดับ ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจค่าจ้างกับความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า แรงจูงใจค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ตำรวจประกอบด้วย นโยบายและการบริหารองค์กร ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ด้านความมั่นคงในหน้าที่การงาน ด้านการปกครองกับผู้บังคับบัญชา และด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ตัวแปรทุกด้านมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพร้อมในการปฏิบัติงาน

โดยตัวแปรด้านเงินเดือนและสวัสดิการมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับความพร้อมในการปฏิบัติงานสูงที่สุด

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจคำจูลกับความพร้อมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธร เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. แรงจูงใจคำจูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา เรื่องที่มีมูลค่าเฉลี่ยสูง 3 เรื่อง ที่นำมาอภิปรายผลได้แก่

1.1 วิธีการมอบหมายงานให้ปฏิบัติที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นเรื่องที่มีมูลค่าเฉลี่ยสูงสุด นั้นอาจเป็นเพราะ อาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่ต้องอยู่ในกฎระเบียบและยึดกฎหมายเป็นหลักในการประกอบอาชีพ ประกอบกับต้องมีวินัยอย่างเคร่งครัด ซึ่งตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นการสั่งการจากบนลงล่าง เพื่อประสิทธิภาพในการทำงานและมุ่งความสำเร็จสูงสุด เพื่อดูแล ความสงบสุข ปลอดภัย รวมถึงความเป็นธรรมให้กับประชาชนและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณรัตน์ คชรักษ์ (แนวทางการบริหารและพัฒนาการป้องกันปราบปราม บทที่ 2, หน้า 8-11) ได้กล่าวไว้ในคู่มือการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ว่าการป้องกันปราบปรามเป็นหน้าที่หลักของตำรวจ ในการดำเนินการเพื่อให้เกิด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

1.2 การรับทราบนโยบาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับและวิธีการปฏิบัติ เป็นเรื่องที่มีมูลค่าเฉลี่ยรองลงมา นั้นเพราะว่า ข้าราชการตำรวจมีความกระตือรือร้นและพร้อมที่จะรับคำสั่งตลอดเวลาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งต้องอาศัยอำนาจหน้าที่ที่ต้องได้รับความคุ้มครองจากคำสั่งของผู้บังคับบัญชา นโยบาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับและวิธีการปฏิบัติ เพื่อความถูกต้อง ชัดเจน และอยู่ภายใต้กฎหมาย เพราะงานของตำรวจเป็นงานที่เสี่ยงภัยต่อจิตใจ ร่างกาย ทรัพย์สิน และคนรอบข้าง และบางครั้งต้องใช้ความรุนแรง ดังนั้นตำรวจทุกคนจึงต้องรับทราบนโยบายและคำสั่งเพื่อปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

1.3 การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนงานและแนวทางปฏิบัติงาน เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีมูลค่าเฉลี่ยสูง ส่งผลมาจากปัจจุบันมีการส่งเสริมการบริหารจัดการองค์การและแนวทางการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม เพราะเชื่อว่าข้อมูลที่ได้จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจสั่งการได้ดีกว่าการตัดสินใจสั่งการจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว จึงทำให้ปัจจุบัน การกำหนดนโยบาย แผนงานและแนวทางปฏิบัติงาน มีกระบวนการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกชั้นยศที่มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจในแต่ละแผนกในการจัดทำแผนงาน และกำหนดแนวทางปฏิบัติร่วมกัน ส่งผลให้ภารกิจต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. แรงจูงใจคำจูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา เรื่องที่มีมูลค่าเฉลี่ยต่ำ 3 เรื่อง ที่นำมาอภิปรายผลได้แก่

2.1 เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กบข. เป็นเรื่องที่มีมูลค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดนั้นเป็นเพราะเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กบข. นั้น เป็นสวัสดิการที่ข้าราชการพึงได้รับประโยชน์สูงสุด เพราะเป็นเงินที่หักจากเงินเดือนของข้าราชการเพื่อสะสมไว้ใช้หลังเกษียณอายุ ซึ่งในอดีตรัฐบาลต้องรับผิดชอบดูแลข้าราชการ แต่ภายหลังด้วยนโยบายของรัฐที่ปรับเปลี่ยนเพื่อประโยชน์ของประเทศในช่วงเศรษฐกิจต่ำ ทำให้

รัฐบาลมีนโยบายลดภาระค่าใช้จ่าย โดยตั้งสำนักงานกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กบข. ขึ้น และประชาสัมพันธ์ชวนเชื่อว่าได้รับประโยชน์สูงกว่าบำนาญบำเหน็จบำนาญ แต่เดิม แต่กลับพบว่า สิทธิประโยชน์น้อยลงอย่างมาก บางปีผลประโยชน์ของ กบข. ขาดทุน ซึ่งส่งผลต่อขวัญกำลังใจของข้าราชการทุกคน

2.2 ความรู้สึกปลอดภัยในการทำงาน เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมา นั้นเพราะ อาชีพข้าราชการตำรวจ เป็นอาชีพที่เสี่ยงอันตรายในการรักษากฎหมาย กรณีใกล้เกลี่ยการวิวาทกันของคนในสังคม การต่อสู้กับผู้กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งอาจมีภัยต่อตนเองและครอบครัว ต้องระวังตัวตลอดเวลา จึงทำให้มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการทำงาน

2.3 ตำแหน่งงานที่ได้รับในปัจจุบัน เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมา เป็นเพราะว่า อาชีพตำรวจ เป็นอาชีพบริหารการมีกฎระเบียบกำหนดตำแหน่งหน้าที่การทำงานชัดเจน ไม่ว่าจะเป็น ชั้นยศ ตำแหน่ง เงินเดือน ค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน ซึ่งเมื่อเข้ารับราชการตำรวจตั้งแต่วันแรก ก็ทราบทันทีว่าอนาคตจะมีตำแหน่งอะไร เงินเดือนเท่าไร จะทำอะไรถึงจะมีตำแหน่งสูงขึ้นได้ ประกอบกับตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่สูงนั้นผูกติดกับชั้นยศที่สูงด้วย และมีจำนวนน้อย จึงทำให้ข้าราชการตำรวจมีความรู้สึกในเรื่องการเลื่อนชั้นยศ และตำแหน่งหน้าที่การทำงานเป็นเรื่องที่ต่ำ

3. ความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 เรื่อง ที่นำมาอภิปรายผลได้แก่

3.1 การมีสุขภาพสมบูรณ์ที่พร้อมในการปฏิบัติงาน เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด นั้นเพราะข้าราชการตำรวจ มีหน้าที่รักษากฎหมาย ดูแลความสงบเรียบร้อยให้กับประชาชน บางครั้งต้องใช้กำลังในการปฏิบัติหน้าที่ จึงทำให้ข้าราชการตำรวจทุกคนต้องรักษาสุขภาพ เตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายให้สมบูรณ์ แข็งแรง เพื่อปฏิบัติหน้าที่และป้องกันความบาดเจ็บของตนเองที่อาจเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติหน้าที่

3.2 มีความรู้ ความสามารถในการประสานงานเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ดี เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมาเพราะหน้าที่ของตำรวจต้องใช้กฎหมายประกอบการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน ดังนั้นในแต่ละหน่วยงานจะมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางด้านกฎหมายและเทคนิคในการปฏิบัติหน้าที่ในสังคมเป็นประจำทุกปี เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ สมพงษ์ เกษมสิน (2513, หน้า 531) กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง กรรมวิธีต่างๆที่มุ่งมั่นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่อยู่ในความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น

3.3 ปฏิบัติงานด้วยจิตวิญญาณของตำรวจที่จะสร้างภาพลักษณ์ให้เป็นที่เชื่อถือและศรัทธาของประชาชน เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมา เป็นเพราะข้าราชการตำรวจมีความภาคภูมิใจในอาชีพตนเอง และเชื่อว่าเป็นองค์การที่ให้ความมั่นคงในอาชีพ และเป็นอาชีพที่มีภาพลักษณ์ที่ดีในสังคม ทำให้ข้าราชการตำรวจทุกคนมีความรักและผูกพันต่อองค์การตนเองเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Porter, & Steers (1973) กล่าวว่า ความน่าเชื่อถือและพึงพาได้ขององค์การ มีอิทธิพลต่อระดับความผูกพันของสมาชิกในองค์การ กล่าวคือ หากสมาชิกรู้สึกว่าคุณภาพที่เขากำลังอยู่ด้วยมีความน่าเชื่อถือและมั่นคง เขาก็จะมี

ความรู้สึกอยากทำงานอยู่กับองค์กรนั้นและมีความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรตามไปด้วยในเรื่องความมั่นคงในการทำงาน

4. ความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 เรื่อง ที่นำมาอภิปรายผลได้แก่

4.1 สถานที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ ใช้เวลาในการเดินทางน้อย พร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน เป็นเพราะ สวัสดิการด้านบ้านพักมีไม่เพียงพอต่อกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้ตำรวจส่วนใหญ่อยู่กระจัดกระจายในพื้นที่ ทั้งเช่าบ้านอยู่ อยู่บ้านตนเอง บ้านพักข้าราชการกระทรวงอื่น ๆ ทำให้การระดมกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อปฏิบัติงาน ไม่สะดวกรวดเร็วเท่าที่ควร

4.2 การได้รับจัดสรรอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยต่ำรองลงมา นั้นเพราะงบประมาณที่ได้รับในแต่ละปีน้อย การสนับสนุนจากต้นสังกัดไม่เพียงพอ ประกอบกับหน่วยงานตำรวจเป็นหน่วยงานที่ให้บริการประชาชนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน และไม่ได้ขายบริการ ทำให้ไม่มีรายได้เข้ามาบริหารจัดการ จึงทำให้การปฏิบัติงานต้องใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างจำกัด ส่งผลให้การบริการไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับศรัทธา วุฒิพงศ์ (2544, หน้า 7) ได้กล่าวไว้ว่า องค์กรที่จะประสบความสำเร็จในการบริการต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้รับบริการพึงพอใจ และองค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2548, หน้า 34-35) รวบรวมไว้ ดังนี้ 1) จัดสถานที่ให้มีความสะอาด และมีบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดี 2) มีป้ายบอกทาง/แผนผังจุดบริการตามลำดับขั้นตอน/ป้ายชื่อสถานที่ 3) มีเก้าอี้นั่งรอรับบริการเพียงพอ 4) มีจุดบริการน้ำดื่ม 5) มีบริการหนังสือ แผ่นพับ ให้อ่านขณะนั่งรอ 6) จัดเตรียมวัสดุสำนักงานที่จำเป็น เช่น ดินสอ ปากกา สำหรับใช้กรอกคำขอไว้บริการ

4.3 วัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เหมาะสมและใช้งานได้ดี เป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยน้อยรองลงมาอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งจากผลกรศึกษานั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในเรื่องนี้นัก เป็นเพราะ งานในหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่เพื่อให้บริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก ปลอดภัย ส่วนงานด้านเอกสารจะอยู่ที่สถานีตำรวจที่ต้องเก็บเอกสารรายงานต่างๆ ประกอบกับสถานีตำรวจมีงบประมาณน้อย เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความพอเพียง มีวินัยในตนเอง และได้รับการฝึกฝนให้แก่ขีดสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง จนทำให้การปฏิบัติงานโดยการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุด จึงทำให้เรื่องนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเรื่องอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในเรื่องสวัสดิการของข้าราชการตำรวจมากยิ่งขึ้น
2. ผู้บริหารควรหามาตรการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยในการทำงานมากยิ่งขึ้น

3. ผู้บริหารควรพิจารณาแยกชั้นยศ เงินเดือน ออกจากตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ เพื่อสร้างเกียรติยศศักดิ์ศรี ความภาคภูมิใจในหน้าที่ ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
4. ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณในการสร้างที่พักอาศัยในสถานที่ทำงาน เพื่อความพร้อมและสะดวกในการระดมกำลังเพื่อปฏิบัติหน้าที่เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน
5. ผู้บริหารควรพิจารณาจัดสรรอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอเพื่อประโยชน์สูงสุดในการให้บริการประชาชน
6. ผู้บริหารหน่วยงานควรให้ความสำคัญในการ บำรุงรักษา และสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เหมาะสมและสะดวกในการใช้งานมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจอื่นเพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบ
2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลให้เกิดความพร้อมในการปฏิบัติงาน เช่น ความผูกพัน ศักยภาพในการบริหารงาน คุณภาพชีวิตของบุคคลในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเสริมข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อคุณภาพทางการศึกษาที่สมบูรณ์และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- วรรณรัตน์ ศุภรัช. (2540). *คู่มือการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม*. กองบัญชาการตำรวจนครบาล. กรุงเทพฯ.
- วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2531). *การบริหารครบวงจร*. กรุงเทพฯ: แมสพับลิชชิง.
- ศรัทธา วุฒิพงศ์. (2542). *ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาจันทบุรี*. อ.ฉวาง นครศรีธรรมราช (ภาคนิพนธ์ ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, และคนอื่น ๆ. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2513). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2519). *การบริหารงานบุคคลแผนใหม่*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2523). *การบริหารงานบุคคลแผนใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2526). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2548). *คู่มือการแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติด้วยการบริหารโครงการ*.
- Becker, S., & Newhauser, D. (1975). *The Efficiency Organization*. New York: Service Scientific Publishing.
- Kotler,P. (1997). *Marketing Management:Analysis, planning implementation and control* (9th ed.). Englewood Cliffs,Prentice Hall International.
- Maslow, Abraham H. (1954). *Motivation and Personality*. New York. Harper and Row.
- Parasuraman, Zieithai, & Barry. (1985). A conceptual model quality and its implications for future research. *Journal of Marketing*.
- Philip Kotler. (2003). *Marketing Management* (11th ed). New Jersey : Prentice Hall.
- Porter L. W., & R.M. Steers. (1973). *Organizational Work and Personal Factor In Employee Turnover and Absentecism*. Psychological Bulletin.
- Robbins, Stephen P. (1976). *The Administrative Process*. Englewood Cliffs, New

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย

อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ณณัญกาญจน์ จันทร์เขียว

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

PUBLIC PARTICIPATION IN THE LOCAL DEVELOPMENT OF MAE SAI DISTRICT, MAE SAI, CHAING RAI PROVINCE

Chanankan Chankhiaw

Master of Public Administration Program In Public, Private and Civil Society Sector Management,

Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: chanankan.c@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย และเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย จำนวน 28,250 คน นำมาหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของทาร์โร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และการทดสอบค่า F-test (One Way ANOVA) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe's

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18-30 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส. มีอาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้าน และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท
2. ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม การพัฒนาท้องถิ่น

Abstract

This research study There is a purpose to study the participation level of the people in the local development of MAE SAI District, Mae Tai, Chaing Rai Province. And compare public participation in local development of MAE SAI District, Mae Tai, Chaing Rai Province. The population used in this research is People who live in the area of MAE SAI District, number 28,250 people. Bring to the size of the sample used in Darari Research using the formula of Taro Yamane. Get a group of sample groups of 394 people. The tools used in research are queries. Use specific nandom methods to collect data. The statistics used in this research include frequency percent mean standard deviation. To compare the use of statistics t-test and F-test one-way anova. And test a couple of ways sheffe's.

Research results found that

1. The results of the personal factors of the questionnaire analyze that the questionnaire Most are female. Between 18-30 years old, studying at a level pus. There is a career for staff at the store and earned monthly revenue between 15,001 – 20,000 baht
2. Student level Participation in the local development of the MAE SAI District, Mae Sai, Chaing Rai Province. In the overview, very level.
3. Results of comparing the average level of local development Synonymous according to personal factors. Education level And monthly income Different. There are no different level of local development. Significantly at the level .05
4. Results of comparing the average level of local development Synonymous according to personal factors. Different sexes and career. There are different local development contributions. Significantly at the level .05

Keywords: Participation, Local Development

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมีส่วนร่วมถือเป็นหลักการสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญ และเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจเพื่อ พัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ตามหลักการธรรมาภิบาลที่ภาครัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชน และผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติไว้ว่ารัฐต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก ในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการ ดูแลและจัดบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะการบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังโดยเฉพาะเป็นองค์การที่เปิดโอกาสให้ประชาชน ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่น โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน ถือว่ามีความ สำคัญ และจำเป็นมากที่สุด เพราะเป็นกตีกาสูงสุดเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ที่สะท้อนเจตนารมณ์ ถึงการส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนได้อย่างชัดเจน การปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐภายใต้แนวคิดการบริหารภาครัฐแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance) และแนวคิดธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน มีกฎหมายหลายฉบับประกันสิทธิของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมและกำหนดหน้าที่ของภาครัฐในการเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหัวใจหรือเป็นองค์ประกอบที่ขาดมิได้ การปกครองท้องถิ่น คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชน ปกครองตนเอง หรือกำหนดวิถีชีวิตและอนาคตของชุมชนโดย คนในชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นความจำเป็น ทั้งทางการเมืองส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะส่วนท้องถิ่นการมีส่วนร่วมต้องกำหนดส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน และตรวจสอบการทำงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายให้การทำงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังขยายบทบาท หน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นและเป็นองค์การที่เปิดให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหาร และการตรวจ สอบการปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น (พระอธิการไสว ถาวโร 2561: 2)

กระทรวงมหาดไทยเป็นองค์กรหลักในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผน พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ขึ้นเพื่อให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็น แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาของแต่ละแห่ง รวมทั้งเพื่อให้การบริหารพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของชุมชน ที่สำคัญจะต้องสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในระดับต่างๆ และในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ เป็นวิธีการสืบเนื่อง มาจากปรัชญาทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ที่เชื่อว่า มนุษย์ทุกคนมีความ สามารถในการตัดสินใจทางเลือกต่างๆ ได้อย่างถูกต้องหากเขามีข้อมูลเพียงพอ และอยู่ในสภาพที่มีการแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี การเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของคนในชุมชน นอกจากจะเป็นการกระตุ้น ให้คนในชุมชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นของตนแล้ว ยังได้แสดงความนัยของการช่วยเหลือตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนในที่สุด (สมปอง สกลดิลก, 2560:1)

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมกำหนดนโยบายในการ พัฒนาด้วยตัวของประชาชนเอง ดังนั้น ประชาชนจึงถือเป็นองค์ประกอบสำคัญ ของเทศบาลในการสร้างความเจริญมาสู่ท้องถิ่น โดยจะต้องมีการร่วมมือทั้งทาง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน เพราะประชาชนจะรู้ปัญหาและ ความต้องการรวมถึงวิธีการในการแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นดีที่สุด หากประชาชน ไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จะส่งผลให้การดำเนินการเป็นไปด้วย ความล่าช้า การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนจะทำให้การพัฒนาท้องถิ่นที่กำหนดไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริง (ภาสิรี สังข์แก้ว, 2552 : 68-81)

ประชาชนในฐานะผู้เป็นเจ้าของอำนาจที่แท้จริง เป็นปัจจัยที่สำคัญ อย่างยิ่งต่อการผลักดันให้กลไก (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือราชการ ส่วนท้องถิ่น) ดำเนินการกิจการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นต่อการบริหารจัดการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระบอบประชาธิปไตย และการกระจายอำนาจสู่ประชาชนอย่างแท้จริง การปกครองท้องถิ่นที่เป็น ประชาธิปไตย และที่ประชาชนมีส่วนร่วม จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้การกิจการบริหารงานนโยบายของเทศบาลบรรลุ เป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ก็ต้องมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น เริ่มจากการมีส่วนร่วมในการศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนา การวางแผนการพัฒนา การปฏิบัติการตามแผนการพัฒนา การติดตาม ผลการพัฒนา และการตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาท้องถิ่นยิ่งขึ้น (กรมการปกครอง, 2543 : 8-9)

ในการพัฒนาท้องถิ่นนอกจากผู้นำองค์กรท้องถิ่นแล้วการมีส่วนร่วมของประชาชน ก็นับได้ว่าเป็นแนวคิดที่จะนำประชาชนให้บังเกิดความศรัทธาในตัวเองมีความเชื่อมั่นในตนเองความรู้เป็น เจ้าของในการดำเนินงานโครงการพัฒนาต่างๆ ในชุมชนซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถ และประสิทธิ ภาพในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตยโดยโดยที่สาระสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้า มามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การค้นหาค้นหาสาเหตุของปัญหาการวิเคราะห์

ปัญหาการวางแผนการพิจารณาตัดสินใจ แก้ไขปัญหาการร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบต่อถึงตัวประชาชนเอง

จากความเป็นมาและเนื้อหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญ ของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย จึงสนใจ ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เพื่อแก้ไขในการพัฒนา และสามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงจุด เหมาะสม หากการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามกระบวนการมีส่วนร่วมแล้ว จะทำให้การพัฒนาท้องถิ่นประสบผลสำเร็จ บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ให้มีความคิดริเริ่ม ร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ การให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร การส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน ให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ซึ่งครอบคลุมบางส่วนของ 2 ตำบล คือ ตำบลแม่สาย และตำบลเวียงพางคำ จำนวน 9 หมู่บ้าน ได้แก่ 1) บ้านเหมืองแดง บ้านป่ายางชุม บ้านเกาะทราย บ้านป่ายาง บ้านไม้ลุงชน บ้านแม่สาย บ้านดอยงาม บ้านเวียงพาน บ้านป่ายางผาแตก จำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลแม่สายมี 28,250 คน และ จำนวนหลังคาเรือน 13,307 หลังคาเรือน (เทศบาลตำบลแม่สาย สิงหาคม 2560)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

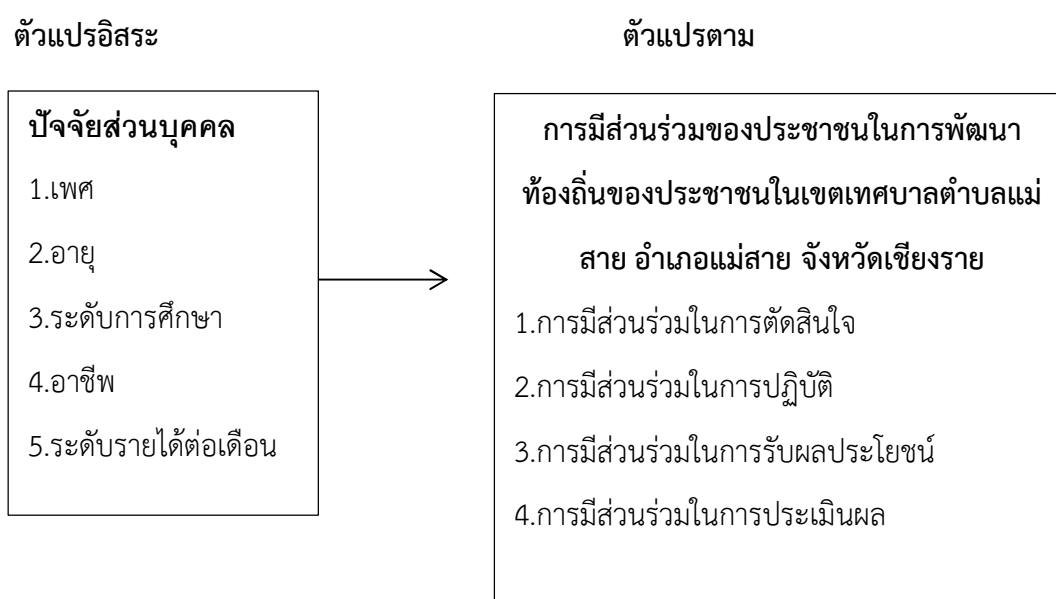
- 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ 4) ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาและพื้นที่ การศึกษา วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2560 พื้นที่ของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เป็นพื้นที่ในการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูล เอกสาร แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นตามแนวคิดของ โคเฮน และอัพฮอฟฟ์ (Cohen and Uphoff, 1980) ได้อธิบายและวิเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วม ออกเป็น 4 รูปแบบ คือ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ 3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. นำผลการศึกษาที่ได้ มาเป็นข้อมูลสารสนเทศ เพื่อใช้ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการบริหารงานในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย และเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานพัฒนาท้องถิ่นให้กับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อไป

3. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามา เป็นข้อมูลเบื้องต้นให้กับผู้บริหาร หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ให้มีระดับที่เหมาะสมในการพัฒนาท้องถิ่น ต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลแม่สาย จำนวน 10 หมู่บ้าน ประกอบด้วย 1) หมู่ที่ 2 บ้านเหมืองแดง 2) หมู่ที่ 6 บ้านปายางชุม 3) หมู่ที่ 7 บ้านเกาะทราย 4) หมู่ที่ 8 บ้านปายาง 5) หมู่ที่ 10 บ้านไม้ลุงชน 6) หมู่ที่ 1 บ้านแม่สาย 7) หมู่ที่ 2 บ้านดอยงาม 8) หมู่ที่ 3 บ้านเวียงพาน 9) หมู่ที่ 10 บ้านปายางผาแตก และ 10) ทะเบียนบ้านกลาง รวมทั้งหมดจำนวน 28,250 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) (เทศบาลตำบลแม่สาย, 2562)

2. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 28,250 คน นำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน ณัฐธิดา ชื่นเฮง 2558 : 49) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95 และกำหนด ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ไม่เกินร้อยละ 5 หรือ .05 เพื่อคำนวณหากลุ่มตัวอย่างประชากร ได้จำนวน 394 คน ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยอย่างแท้จริง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้จำนวนครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่อเดือน ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแต่ละข้อคำถามมีคำถามให้เลือกตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questions)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. การขอความอนุเคราะห์อนุมัติเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุมัติจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ ถึง นายกเทศบาลตำบลแม่สาย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย
2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน 2560 ถึง 5 กันยายน 2560 โดยก่อนแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและทำความเข้าใจในข้อคำถามแก่ผู้ตอบแบบสอบถามก่อนตอบแบบสอบถาม
3. การจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบ สอบถามที่ได้รับคืนมา ไปตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของคำถามแต่ละข้อ แล้วนำมาเข้ารหัสเพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับการนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) จากนั้นวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean: $\bar{X}$) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการ ของครอนบาช (Cronbach, 1990)

2.2 การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Objective Congruency)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การใช้สถิติค่า t-test (Independent Samples) สำหรับการเปรียบเทียบไม่เกิน 2 กลุ่ม และการทดสอบค่า F-test (One Way ANOVA) สำหรับการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อทดสอบสมมติฐาน หากพบความแตกต่างจะทำการวิเคราะห์เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's) โดยกำหนดนัย สำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เป็น เพศหญิง มากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 18-30 ปี มากที่สุด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส. มากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 มีอาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้าน มากที่สุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ภาพรวม พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = .43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในกรวางแผนและตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = .52) รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = .61) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = .60) ตามลำดับ

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = .47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ได้ร่วมประชุมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = .72) รองลงมา ได้แก่ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการร่วมจัดลำดับความสำคัญของโครงการในการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .84) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ได้ร่วมออกเสียง ลงมติ สนับสนุนจากการประชุมประชาคม เกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = .85) ตามลำดับ

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = .61) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมกิจกรรมชุมชน เช่น กลุ่มสหกรณ์ กลุ่มลูกเสือชาวบ้าน กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์ เป็นต้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .80) รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในการบริจาควัสดุ และอุปกรณ์ เพื่อสร้างประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .81) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ได้ร่วมสนับสนุนงบประมาณส่วนตัว ให้กับเทศบาล เพื่อพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = .91) ตามลำดับ

3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผล ประโยชน์ การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ด้านการมีส่วนร่วมในการรับ

ผลประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = .68) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ได้รับการฝึกอบรม หรือการสนับสนุนด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = .71) รองลงมา ได้แก่ ได้เข้าร่วมรับทราบประโยชน์ที่ ท่านจะได้รับจากการบริหารงานของเทศบาล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = .94) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ได้รับความสะดวกจากการพัฒนา ท้องถิ่นของเทศบาลด้านสาธารณูปโภคเช่น ด้านไฟฟ้า น้ำประปา ถนน ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 1.02) ตามลำดับ

4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบ่มะสาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = .60) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ได้เข้าร่วมรับฟังการประชุมสภาเทศบาล เพื่อพิจารณาแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือพิจารณางบประมาณ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .83) รองลงมา ได้แก่ ได้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานของเทศบาล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = .97) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการประเมินการ พัฒนาท้องถิ่นจากโครงการที่ผ่านมาของเทศบาล และหน่วยงานรัฐอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = .73) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบ่มะสาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

1. เพศ การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test (Independent Sample Test) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 2 กลุ่ม โดยภาพรวม พบว่าเพศที่แตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($t=2.252$, Sig=.025) โดยประชาชนชายมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น มากกว่าประชาชนเพศหญิง

2. ระดับอายุ การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ

F-test (One-Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป โดยภาพรวม พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับการศึกษา การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test (One-Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป โดยภาพรวม พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับ

การศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อาชีพ การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ

F-test (One-Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป โดยภาพรวมพบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน ในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($F=2.509, Sig=.030$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ Scheffe's ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นรายคู่ พบว่า อาชีพแตกต่าง มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นงานแตกต่างกัน มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร/ประมง มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว กลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร/ประมง มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ กลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร/ประมง มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป กลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/ห้างร้าน และกลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่า กลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. รายได้ต่อเดือน การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ F-test (One-Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป โดยภาพรวม พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในกรวางแผนและตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมโภชน์ บุญเรือง (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของแพรวศรี ถิ่นคำ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายขาว อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลทรายขาว อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกับงานวิจัยของสมิตานันท์ ดาบแก้ว (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการมีส่วนร่วมของประชาชนใน การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย และงานวิจัยของณัฐธิดา ชื่นเฮง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่าล้อ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี จากการศึกษาพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตาม เพศ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของแพรวศรี ถิ่นคำ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายขาว อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายขาว อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ สมโภชน์ บุญเรือง (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะรัตน์ รุกขชาติ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ขวาง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า เพศ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของสมิตานันท์ ดาบแก้ว (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยเพศ และอาชีพ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรหาวิธีการส่งเสริมหรือสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดขึ้น โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความต้องการริเริ่ม เสนอความคิดเห็น ร่วมประชุมให้ข้อมูล วิเคราะห์ ตัดสินใจ และพัฒนากระบวนการ/ดำเนินการ แก้ปัญหา หรือทำประชาวิจารณ์ มีการปรึกษาหารือร่วมกัน ให้ได้ประโยชน์เท่าเทียมกัน
2. ควรกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในด้านการติดตามและประเมินผลให้ประชาชน ทุกระดับเข้ามามีส่วนติดตามการใช้งบประมาณของ เทศบาลเพิ่มมากขึ้นในการดำเนินการของการ พัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย และควรสนับสนุนให้เกิด เครือข่ายทางสังคมให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเครือข่ายที่มีวัตถุประสงค์การเสริมสร้างจิตสำนึก การมีส่วนร่วมให้ประชาชนมีความเข้มแข็ง
3. ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น โดยเทศบาลตำบลแม่สายจะต้องจัดให้มีการอบรม ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น อำนาจหน้าที่และบทบาทของเทศบาลตำบล สิทธิและหน้าที่ความเป็นพลเมืองของประชาชน เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกทางการเมือง การตระหนักถึงความสำคัญของเทศบาลตำบลแม่สายให้แก่ประชาชน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็น ที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริบทที่ต่างกันเพื่อเป็นประโยชน์ ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของ สภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่กับการบริหารปกครองท้องถิ่น
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหา และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น
3. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนนอกเหนือจากปัจจัย ส่วนบุคคล เช่นความรู้เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น แรงจูงใจในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และจิตสาธารณะของประชาชนในตำบลแม่สาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. (2543). *สถิติรายงานจำนวนประชากรและบ้าน จังหวัดชลบุรี*. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง.
- ณัฐธิดา ชุ่นเฮง. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่าล้อ อำเภอดำรง จังหวัดกาญจนบุรี* (วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง ไทย คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์) ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยะรัตน์ รุกขชาติ. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ จังหวัดอุทัยธานี* (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พระอธิการไสว ถาวโร. (2561). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ* (วิทยานิพนธ์ สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง). ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด.
- แพรวศรี ถ้อยคำ. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทรายขาว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี* (วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมโภชน์ บุญเรือง. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. (วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- สมปอง สกลดิลก. (2560). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมิตานันท์ ดาบแก้ว. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา* (การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- Cohen, M John & Uphoff Norman T. (1980). Participation' s Place in Rural Development: Seeking Clarity Through Specificity. *World Development*, 8(1980), 213-218.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd ed. Singapore: Harper International Editor.

**การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
ของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์**

พระอภิชาติ มินระวงศ์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

**PUBLIC PARTICIPATION ON THE FORMULATING LOCAL DEVELOPMENT PLAN
OF BUA KHAO TOWN MUNICIPALITY, KUCHINARAI DISTRICT, KALASIN
PROVINCE**

Pra Apichit Minrawong

Master of Public Administration Program In Public, Private and Civil Society Sector Management,

Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: apichit.min@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 11,710 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คำนวณโดยใช้สูตรของทาร์ยามาเนได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 397 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-Test/Independent Samples) และการทดสอบ

ค่าเอฟ (F-test/one way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด 116 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ปวส./อนุปริญญามากที่สุด 147 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด 126 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 และส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001-25,000 บาท จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 54.01

2. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$, S.D.=.29) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการดำเนินการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.48$,

S.D.=.28) รองลงมา ด้านการร่วมติดตามประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.26, S.D. =.31) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านการรวบรวมปัญหาความต้องการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.09, S.D.=.56) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่ต่างกัน ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของประชาชน แผนพัฒนาท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were to study the level of public participation on the formulating local development plan of Bua Khao Town Municipality, Kuchinarai district, Kalasin province, and compare the level of public participation on the formulating local development plan of Bua Khao Town Municipality, Kuchinarai district, Kalasin province classified by personal factors as gender, age, education level, occupations, and income. The populations of this research were 11,710 people who lived in the area of Bua Khao Town Municipality, Kuchinarai district, Kalasin province. The sample size was obtained by Taro Yamane's formula. The sample were 397 respondents and were selected by accidental purposive sampling. The tool for data collecting was a questionnaire by surveying. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, and hypotheses test by independent t-test, one way ANOVA (F-test).

The research findings were as follows:

1. The personal data of the respondents revealed that the most were males 211 persons or 54.5 %, age between 31-40 years old 116 persons or 36.0 %, education level at vocation 147 persons or 38.0 %, personnel in private companies 126 persons or 32.6 %, and income between 15,001-25,000 baht 209 persons or 54.01 %.

2. The level of public participation on the formulating local development plan of Bua Khao Town Municipality, Kuchinarai district, Kalasin province, were, overall at a moderate level ($\bar{X}$ =3.25, S.D. = 0.29). Considering each aspect individually revealed that the highest mean was operation at a high level ($\bar{X}$ = 3.48, S.D.=0.28), followed by follow up and evaluation at a

moderate level ($\bar{X}=3.26$, S.D.= 0.31), and the least was the collecting problems and need at a moderate level ($\bar{X}=3.09$, S.D. =0.56), respectively.

3. The comparisons of the level of public participation on the formulating local development plan of Bua Khao Town Municipality, Kuchinarai district, Kalasin province classified by personal factors as gender, age, education level, occupations, and income were found to have no difference in the level of public participation on the formulating local development plan of Bua Khao Town Municipality, Kuchinarai district, Kalasin province.

Keywords: Public Participation, Local Development Plan

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทศบาลเมืองบัวขาว เดิมเป็นสุขาภิบาล จัดตั้งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2491 ได้ยกฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาล เป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 และได้เปลี่ยนแปลงฐานะจากเทศบาลตำบลบัวขาว เป็นเทศบาลเมืองบัวขาว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2555 เทศบาลเมืองบัวขาว มีพื้นที่ประมาณ 9.95 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6,218.75 ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดกาฬสินธุ์ ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ประมาณ 80 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 519 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ทิศเหนือ ติดต่อกับเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบัวขาว โดยมีหลักเขตและแนวเขตพื้นที่เป็นเส้นแบ่งเขตทิศใต้ ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวขาว โดยมีหลักเขตและแนวเขตพื้นที่เป็นเส้นแบ่งเขต ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวขาว โดยมีห้วยค้อเป็นเส้นแบ่งเขต ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวขาว โดยมีห้วยโปร้งตูเป็นเส้นแบ่งเขตลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสลับกับที่ลุ่ม พื้นที่ลุ่มสามารถทำนาและทำไร่ได้ เทศบาลเมืองบัวขาว แบ่งการปกครองออกเป็น 8 หมู่บ้าน 12 ชุมชน มีประชากรทั้งสิ้น 11,710 คน ความหนาแน่นของประชากร 1,176.88 คนต่อตารางกิโลเมตร จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 9,108 คน แยกเป็น ชาย 4,377 คน หญิง 4,731 คน จำนวนหลังคาเรือน 4,531 หลังคาเรือน (เทศบาลเมืองบัวขาว, 2560)

ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสิ่งที่มีส่วนสำคัญ คือ การได้รับความร่วมมือจากประชาชน ทั้งนี้เพราะประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในสภาพเป็นไปของท้องถิ่นของตนดีที่สุด การที่จะทำให้ปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่นนั้นๆ ลดลง ต้องให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิด เสนอความต้องการของประชาชนท้องถิ่นนั้นๆ อีกทั้งการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและความพึงพอใจของสังคมโดยรวมของประชาชนผู้รับบริการ เพื่อปรับปรุงหรือเสนอแนะเพื่อให้การปฏิบัติการกิจของส่วนราชการเป็นไปโดยความซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ และมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนในท้องถิ่น (สุนทรี โทบุรี, 2556: 1) ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็น

แนวทางหนึ่งที่จะทำให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลเนื่องด้วยการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานโดยการใช้ทรัพยากร คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และช่วยสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนา การกำหนดภารกิจ และแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงานหรือโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีทิศทางที่สอดคล้องและประสานสนับสนุนในจุดมุ่งหมายร่วมกัน (สมคิด รองเดช, 2556: 2)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ในระดับมาก
2. ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จาก 8 หมู่บ้าน 12 ชุมชน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้นจำนวน 11,710 คน เป็นประชากรในการวิจัย (เทศบาลเมืองบัวขาว, 2560)
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้

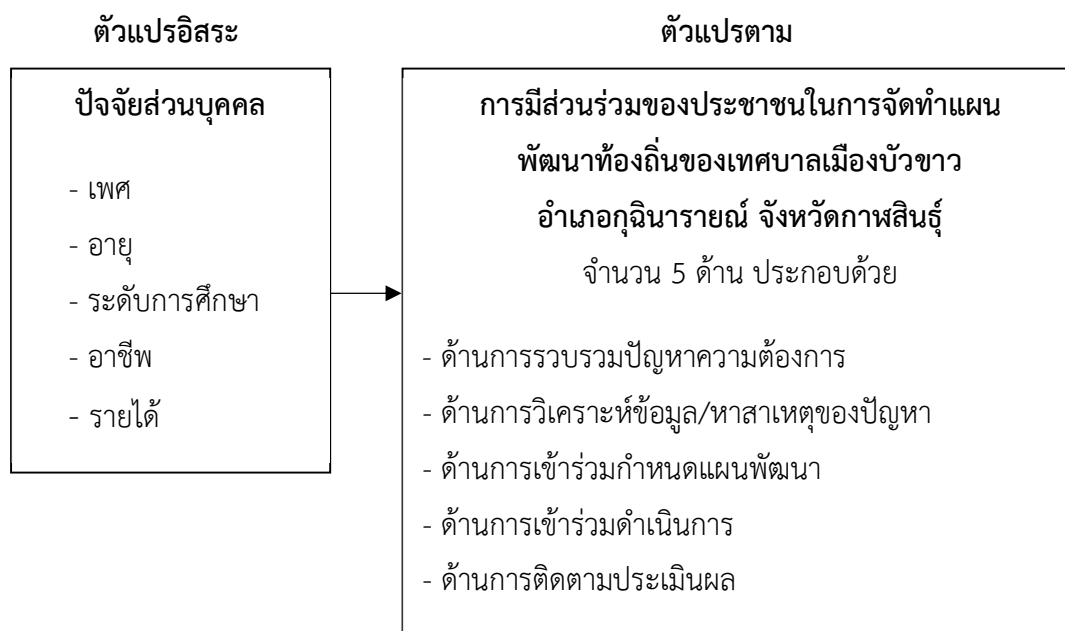
2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการรวบรวมปัญหาความต้องการ 2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล/หาสาเหตุของปัญหา 3) ด้านการเข้าร่วมกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่น 4) ด้านการเข้าร่วมดำเนินการ และ 5) ด้านการติดตามประเมินผล

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ มกราคม 2560 ถึง สิงหาคม 2560

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยใช้พื้นที่ของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นพื้นที่ในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษา ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น บริบทพื้นที่เทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์และเอกสารงานวิจัยที่ข้อง โดยได้นำแนวความคิดของ โคเฮนและอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1999, pp. 7-26) และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดแนวทางเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์เพิ่มมากขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชากรเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 11,710 คน (เทศบาลเมืองบัวขาว, 2560) จากการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 หมู่บ้าน 12 ชุมชน

2. กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจากประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 11,710 คน นำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน อธิระวุฒิ เอกะกุล, 2545: 5) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อน (Errors) ร้อยละ 5 หรือยอมรับได้ที่ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นจำนวน 387 คน ต่อมาผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็นแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นแบบสัดส่วนแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มตามเขตพื้นที่การปกครอง

จากนั้นคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจาก 8 หมู่บ้าน 12 ชุมชน ตามสัดส่วนของจำนวนประชากร ให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแสดงดังตาราง

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้จำนวนครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลเมืองบัวขาว

ลำดับที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อชุมชน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง/หมู่บ้าน
1	บ้านบัวขาว	1	1. ชุมชนร่วมใจพัฒนา	1,188	39	62
			2. ชุมชนจามจุรี	703	23	
2	บ้านบัวขาว	2	1. ชุมชนจักรพงษ์	1,168	39	39
3	บ้านหนองหูลิง	3	1. ชุมชนพรเจริญ	1,275	42	42
4	บ้านบัวขาว	9	1. ชุมชนเจ้าปู่	723	24	44
			2. ชุมชนบัวหลวง	605	20	

ลำดับที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อชุมชน	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง /หมู่บ้าน
5	บ้านบัวขาว	12	1. ชุมชนสายหยุดพลังสามัคคี	1,213	40	78
			2. ชุมชนแสงสังข์ทอง	1,165	38	
6	บ้านบัวขาว	13	1. ชุมชนพร้อมพันธ์	1,067	35	65
			2. ชุมชนร่วมใจสามัคคีฝั่งใต้	895	30	
7	บ้านบัวขาว	15	1. ชุมชนดอกประดู่	869	29	57
8	บ้านหนองหูลิง	16	1. ชุมชนดอกกรัก	839	28	
รวม				11,710	387	387

ที่มา: งานทะเบียนราษฎร สำนักปลัดเทศบาล, ข้อมูล ณ วันที่ 13 ตุลาคม 2559, อ้างถึงใน เทศบาลเมืองบัวขาว, 2560.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ รวมจำนวน 5 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามหลักของลิเคิร์ต (Likert Scale's; Likert, 1961, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ด้านการรวบรวมปัญหาความต้องการ	จำนวน 4 ข้อ
- ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล/หาสาเหตุของปัญหา	จำนวน 4 ข้อ
- ด้านการเข้าร่วมกำหนดแผนพัฒนา	จำนวน 6 ข้อ
- ด้านการเข้าร่วมดำเนินการ	จำนวน 5 ข้อ
- ด้านการติดตามประเมินผล	จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ลักษณะของคำถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question)

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอน ในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิถึงนายกเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 1-16 สิงหาคม พ.ศ. 2560
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตอบเสร็จ เรียบร้อยแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วนำมาลงบันทึกหาคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละรายเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามจำนวน 387 ชุด จากผู้ตอบแบบสอบถามคืนมาแล้วครบถ้วน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 2.1) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาช (Cronbach, 1990) และ 2.2) การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruency)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน หรือ สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และทดสอบสมมติฐานของการวิจัยโดยใช้สถิติค่า t-test (Independent Samples) ทำการเปรียบเทียบไม่เกิน 2 กลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ

F-test (One-way ANOVA) สำหรับเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ซึ่งถ้าหากพบค่าความแตกต่างจึงจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Sheffe's Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชายมากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมา เป็นเพศหญิง จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ตามลำดับ

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็น ร้อยละ 30 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 รองลงมา มีอายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 และมีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญา จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมา อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา อยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 รองลงมา ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และ มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

4. อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นพนักงานของบริษัทเอกชน มากที่สุด จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาเป็นนักเรียน-นักศึกษา จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมา เป็นข้าราชการ/พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 และมีอาชีพอิสระหรือค้าขาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

5. รายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001-25,000 บาท มากที่สุด จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมา มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 และมีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.25$, $S.D.=.29$) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินการ ($\bar{x}=3.48$, $S.D.=.28$) รองลงมา ด้านการร่วมติดตามประเมินผล ($\bar{x}=3.26$, $S.D. =.31$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านการรวบรวมปัญหาความต้องการ ($\bar{x}=3.09$, $S.D. .56$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

1. ด้านการรวบรวมปัญหาและความต้องการ ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการรวบรวมปัญหาและความต้องการในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.09$ S.D.=.56) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านเข้าร่วมประชุมเพื่อปรึกษาปัญหา/ความต้องการของหมู่บ้าน ($\bar{x}=3.24$, S.D.=.77) รองลงมาเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบข้อมูลการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{x}=3.09$, S.D.=.63) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุดได้แก่ การเข้าร่วมสำรวจปัญหา/ความต้องการของหมู่บ้าน ($\bar{x}=2.99$, S.D.=.63) ตามลำดับ

2. ด้านวิเคราะห์ข้อมูล/หาสาเหตุของปัญหา

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านวิเคราะห์ข้อมูล/หาสาเหตุของปัญหาในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.18$, S.D.=.47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ เข้าร่วมประชุมที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ($\bar{x}=3.40$, S.D.=.49) รองลงมา เข้าร่วมประชุมเพื่อหาสาเหตุปัญหาของหมู่บ้าน ($\bar{x}=3.19$, S.D.=.67) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุดได้แก่ เข้าร่วมประชุมเพื่อจัดอันดับความสำคัญปัญหาของหมู่บ้าน ($\bar{x}=2.99$, S.D.=.63) ตามลำดับ

3. ด้านการกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.25$, S.D.=.29) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุดได้แก่เข้าร่วมกิจกรรมในการจัดงานประเพณีท้องถิ่นหรือวันสำคัญทางศาสนาของเทศบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.75$, S.D.=.70) รองลงมา เข้าร่วมประชุมเพื่อเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมของหมู่บ้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.24$, S.D.=.53) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุดได้แก่ การเข้าร่วมประชุมเพื่อเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.00$, S.D.=.71) ตามลำดับ

4. ด้านการร่วมดำเนินการ ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการร่วมดำเนินการในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.48$, S.D.=.27) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุดได้แก่ได้มีการติดตามข้อมูลข่าวสารการดำเนินโครงการ/กิจกรรมตามแผนพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.65$, S.D.=.57) รองลงมา ได้เข้าร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการหรือกิจกรรมของเทศบาลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.60$, S.D.=.58) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุดได้แก่ ได้มีการสอบถามโครงการ/กิจกรรมของหมู่บ้านจากสมาชิกเทศบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.25$, S.D.=.54) ตามลำดับ

5. ด้านการร่วมประเมินผล ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการร่วมประเมินผล ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$, $S.D.=.32$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด ได้แก่ คาดว่าชุมชนจะได้รับประโยชน์จากการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$, $S.D.=.66$) รองลงมา มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลแผนการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรมตามแผนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$, $S.D.=.59$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุดได้แก่ ได้เข้าร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.79$, $S.D.=.68$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เพศ ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศโดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า เพศที่แตกต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

2. อายุ ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อายุโดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อายุที่แตกต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

4. อาชีพ ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อาชีพโดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

5. รายได้ ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รายได้โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$, $S.D.=.29$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐวุฒิ ธิปาแก้ว (2555); สุวารีย์ เกิดพันธ์ (2556); สมเกียรติ์ หลานหลาย (2556); จันทรจรัส ประทุมวงศ์. (2557). และ พระมหาสมบัติ หนองหงอก (2559) ที่พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของหน่วยงานท้องถิ่นนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่ตระหนักและไม่เล็งเห็นความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของเทศบาลน้อยเกินไป และผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ชัดเจน จึงทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินการ ($\bar{X}=3.48$, $S.D.=.28$) รองลงมา ด้านการร่วมติดตามประเมินผล ($\bar{X}=3.26$, $S.D.=.31$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านการรวบรวมปัญหาความต้องการ ($\bar{X}=3.09$, $S.D.=.56$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ สอดคล้องกับการวิจัยของวิไลจิตร เสนาราช (2559) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนกลาง อำเภอกอสมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรกได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการติดตามผล

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบ เทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของญัฐวุฒิ ธิปาแก้ว (2555); สุวารีย์ เกิดพันธ์ (2556); จันทรจรัส ประทุมวงศ์. (2557). และ พระมหาสมบัติ หนองหงอก (2559) การที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในยุคปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงไม่ว่าจะอายุเท่าใด ก็มีโอกาที่จะเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน และการศึกษาในทุกระดับก็พยายามผลักดันให้ประชาชนได้เข้ามาสนใจและมีส่วนร่วมกิจกรรมสาธารณะด้วย จึงทำให้มีระดับการมีส่วนร่วมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากนี้บุคคลที่มีอาชีพและรายได้ที่แตกต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกันที่ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันทุกอาชีพล้วนสามารถมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นในด้านของดำเนินงานได้ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งตามสถานภาพของตน เช่น สนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหาร การประสานขอความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เช่น

การควบคุมและตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลเป็นต้น ดังนั้นระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์จึงไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ จากผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นเทศบาลเมืองบัวขาว จึงควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้มากยิ่งขึ้น โดย

1.1 เพิ่มหรือกำหนดให้กรรมการพัฒนาท้องถิ่นที่มาจากผู้แทนประชาคมและกำหนดระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของกรรมการที่ชัดเจน

1.2 การกำหนดโครงการและกิจกรรมของเทศบาลตามแผนพัฒนา ให้พิจารณา การจัดซื้อวัสดุหรือการจ้างงานจากร้านค้าและคนในชุมชนก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้และลดการว่างงานของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบัวขาว

1.3 เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยในการเป็นกรรมการตรวจการจ้างหรือตรวจรับพัสดุ และการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาล

1.4 เทศบาลควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล โดยเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับฟังการประชุมติดตามและประเมินผลแผนการดำเนินของเทศบาลอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทั้งปัจจัยแวดล้อมภายในและนอกองค์กรเพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

2.2 ควรศึกษาด้วยวิธีการเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อค้นหาแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาวได้ถูกต้องตรงประเด็นมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์จรัส ประทุมวงศ์. (2557). *บทบาทและการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบุษม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- ณัฐวุฒิ ถาปาแก้ว. (2555). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนนวมอง อำเภอกุศุดบก จังหวัดสกลนคร*. (วิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งการศึกษาตาม หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- เทศบาลเมืองบัวขาว. (2560). *รายงานผลการดำเนินงานประจำปี 2559*. กาฬสินธุ์: เทศบาลเมืองบัวขาว จังหวัดกาฬสินธุ์.
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2545). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พระมหาสมบัติ หนองหงอก. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลตาโกน อำเภอเมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ. ระบบวารสารออนไลน์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*.
- สมคิด รอดเดช. (2556). *การจัดทำแผนพัฒนาชุมชนตามกระบวนการประชาคมขององค์การบริหารส่วนตำบลสุโสะ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง*. (การค้นคว้าอิสระส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- สุนทรี โทบุรี. (2556). *ประสิทธิผลการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลตะโล๊ะ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี*. (การค้นคว้าอิสระส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์).
- สมเกียรติ์ หลานหลาย. (2556). *การบริหารจัดการการจัดทำแผนพัฒนาสามปีโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะกุกเหนือ อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สุวารีย์ เกิดพันธุ์. (2556). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลมะตูม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก*. (วิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม).
- Cohen, J. M. & Uphoff, N.T. (1999). Participation's Place in Rural Development Seeking Clarity Through Specificity. *In World Development*. 8(3), pp. 219-222.

การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม

อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

พลวัฒน์ วิลัยชื่นผล

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

MANAGEMENT IN ACCORDANCE WITH THE CORPORATE GOVERNANCE

COMMITTEE, SADAO DISTRICT, SONGKHLA PROVINCE.

Pholwat Wilaichuenpon

Master of Public Administration Program In Public, Private and Civil Society Sector Management,

Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: pholwat.W@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา และเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลสำนักขาม จำนวน 14,139 คน นำมาหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของทาร์โรว์ ยามาเน่ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 389 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และการทดสอบค่า F-test (One Way ANOVA) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe's

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงมากที่สุด มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท
2. ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ

การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม แตกต่างกัน ในด้านหลักนิติธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การบริหารงาน หลักธรรมาภิบาล

Abstract

This research has a purpose for Study the service level according to the Decalam of the municipal district. And compare the administration according to the principles of the municipality district. The population and group of examples used in this research are people who live in the municipal area of the office of the Faculty of Defense, number 14,139 people. Bring to the size of the sample used in research. By using the formula of Taro Yamane Get 389 sample groups. The tools used in research are queries. Use specific nandom methods to collect data. The statistics used in this research include frequency percent mean standard deviation. To compare the use of statistics t-test and F-test one-way anova. And test a couple of ways seheffe's.

Research results found that

1. Personal factors of questionnaire found that most queries of female queries are female. Under 30 years With education levels at a bachelor's degree, have a general mercenary profession. And earned between 15,001-20,000 baht.
2. The level of administration, according to the Decalma principle of the municipal district, Gueraphum, kula in a largel level of training.
3. The result of comparing the average level of management at the High school of the High school. Classify according to personal factors, age and different career. People have comments about the administration of the municipal principles of the municipalities of the Mae Hong District. Statistically, at the level .05
4. The result of comparing the average level of management at the High school of the High school. Classify according to personal factors, education levels and monthly revenue. People have comments about the management of the sacred departmrnt of the municipality district. Statistically, at the level .05

Keywords: Administration, Good Governance

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิวัฒนาการของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้สถานการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การ บริหารงาน ภาครัฐและเอกชน มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว กว้างขวาง เพราะความก้าวหน้า ทางด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี การถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วสู่ประชาชน แต่ระบบการ บริหารงานทั้งภาครัฐ และ เอกชนเกิดความไม่สอดคล้อง และทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงทำ ให้สังคมโลกหันกลับมามองถึง สาเหตุปัญหาที่แท้จริง ในการบริหารของแต่ละประเทศที่มีผล กระทบ ต่อด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งส่งผลต่อองค์การอื่นๆ อย่างมากมาย การบริหารเป็นเรื่อง ที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์การ เพราะ เป็นเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จ และความ ล้มเหลว ความมีประสิทธิภาพหรือความไร้ประสิทธิภาพของ องค์การ ในปัจจุบันการบริหารจัดการมี ความสลับซับซ้อนกว่าในอดีต แต่การบริหารจัดการของหน่วยงานของ รัฐยังอยู่ในช่วงปรับตัว และยัง ค่อนข้างอยู่กับการใช้รูปแบบการบริหารจัดการ ที่เป็นการบริหารจัดการแบบแยก ส่วน (Fragment administration) ผลลัพธ์ก็คือ หน่วยงานแต่ละหน่วย และบุคคลแต่ละบุคคลต่างก็มุ่งทำงาน เฉพาะ ส่วนของตน ไม่ได้มุ่งเน้นให้มีการประสานงานและบูรณาการกับหน่วยงานหรือบุคคลอื่นๆ ทำให้ การ บริหารไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร การบริหารจัดการแบบบูรณาการที่คำนึงถึง เป้าหมายและ ความต้องการของประชาชน การประสานงานระหว่างทุกส่วนที่เกี่ยวข้องจะช่วย นำไปสู่การบริหารกิจการบ้าน เมืองที่ดี (ระวินทร์ตรา ตันจริยานนท์, 2558: 1)

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นยุทธ ศาสตร์หนึ่งในการบริหารจัดการบ้านเมืองของรัฐ ใน ระบบ ประชาธิปไตย โดยมุ่งลดบทบาทของรัฐส่วนกลาง (Decentralize) ลงเหลือภารกิจหลักเท่าที่ต้องทำเท่าที่ จำเป็น และให้ประชาชนได้มีส่วนในการบริหารงานชุมชนท้องถิ่น ตามเจตนา รมณ์ของ ประชาชนมากขึ้น ซึ่ง เหตุผลการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ ก็เพื่อให้การดำ เนินงานของรัฐมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลด ขึ้น ตอนการดำเนินการอัน เนื่องจากการล่าช้าในการตัด สินใจจากส่วนกลาง โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการวางแผน ร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมดำ เนินการ ตลอดจนร่วม ตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ เพื่อ ตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง และเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จึง ส่งเสริมให้การพัฒนาส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และ สังคม (สิริพัฒน์ ลาภจิตร, 2550 : 23-24)

แนวคิดเรื่อง “ธรรมาภิบาล” มีบทบาทอย่างมากต่อหน่วยงานในประเทศ ทั้งภาครัฐและ เอกชน มี การนำแนวคิดไปปรับใช้กับหน่วยงานอย่างเห็นได้ชัด มีการปรับลดขนาดของหน่วยงาน ปรับปรุงการบริหารให้ มีคุณภาพมีการบริการสา ธารณะต่างๆ เป็นที่พึงพอใจของประชาชน ตามหลัก ธรรมาภิบาลมีกำหนดไว้ใน ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 คือ หลักนิติธรรม หลัก คุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมหลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยกำหนดให้ หน่วยงานของรัฐทุกแห่งกำหนดแผนโครงการเพื่อปรับปรุงใน ความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิ บาล (ระวินทร์ตรา ตันจริยานนท์, 2558 : 3)

การปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Government) ถือเป็นรูปแบบการปกครองที่สำคัญ ในทาง การเมืองการปกครองของชุมชนในระบบประชาธิปไตย ซึ่งในทางทฤษฎีของการปก ครอง จะพบว่า

ภาระหน้าที่ของรัฐบาลในการบริหารการปกครองนั้นมียุ่อย่างมากมาย ทั้งในด้านมหภาคและจุลภาค เพื่อให้ประชาชนได้รับความสุข ความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตรวม ถึงประเทศชาติเกิดความ มั่นคงในด้านต่างๆ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เป็นต้น

(พุทธามาส ไชยมงศ์, 2560 : 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การที่มีความสำคัญในการบริหารงาน พัฒนาในระดับตำบลเป็นองค์การที่ได้รับการคาดหวังจะเป็นแกนหลักหรือเป็นแกนสำคัญในการแก้ไขปัญหาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในระดับตำบล ตลอดจนกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตื่นตัว และร่วมกิจกรรมพัฒนาในด้านต่างๆ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามนโยบายรัฐบาลที่มุ่งหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรดำเนินงานพัฒนาในท้องถิ่นนั้น ประสบผลสำเร็จแตกต่างกันออกไป โดยยึดหลักธรรมาภิบาล คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่าถ้าระบบการบริหารมีความยุติธรรม โปร่งใสตรวจสอบได้ และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาร่วมกัน นอกจากจะทำให้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีบรรยากาศการทำงานแบบมีส่วนร่วมและมีประสิทธิภาพ ยังสร้างความน่าเชื่อถือให้กับองค์กรสามารถนำไปสู่ความโปร่งใสในองค์การบริหารส่วนตำบลและลดการทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังที่ผ่านมาลงได้ (นิภาพรรณ ผิวอ่อน,

2559 : 2)

ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยกำหนดให้มีการปรับปรุงระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจ การบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกำกับกำกับการปฏิบัติราชการของส่วนต่างๆ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ข้อ 52 กำหนดให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจัดทำหลัก เกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามแนวพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับสำนักงาน ปลัด สำนักรายการรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้แทนสมาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาต เทศบาลแห่งประเทศไทย และสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย จึงได้จัดทำหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขึ้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ลงนามในหนังสือกระทรวง มหาดไทยที่ มท 0892.4/ว 2929 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2550 จัดส่งหลักเกณฑ์การบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้จังหวัด แจกจ่ายให้ทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว (กรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น, 2555 : 114)

เทศบาลตำบลสำนักขามในเขตอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เป็นอีกองค์กรที่พบ ปัญหาเบื้องต้นที่ส่งต่อประสิทธิภาพในการบริหารงาน คือ ปัญหาด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอ จึงทำให้ผู้ปฏิบัติ งานรับภาระงานมาก มีการปรับเปลี่ยนบุคลากรอยู่ตลอดเวลาในลักษณะของการ โอนย้าย ส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน การรับผิดชอบงาน โดยเฉพาะบุคลากรที่เคยผ่านการอบรม สถานที่ในการจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ไม่เป็นกิจจะลักษณะ ขาดการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารที่เป็นระบบ และขาดความเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารระหว่างส่วนราชการและขาดบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ ความรู้ความสามารถในด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ จึงส่งผลกระทบต่อภาคประชาชนในพื้นที่ สภาพการณ์ปัจจุบันในการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลสำนักขามในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นกว่าในอดีตอย่างมาก โดยเฉพาะในสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบทที่ต้องมีแนวทางการบริหารจัดการที่หลากหลาย และต้องสามารถ ปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการทำงานได้อย่างยืดหยุ่นตลอดเวลา อันเนื่องมาจากปัจจัยทั้งภายในและ ภายนอกองค์กร เช่น แรงกดดันเรื่องการจัดการต้นทุน ข้อจำกัดในเรื่องคุณภาพการบริการ กระบวนการทำงาน และการบริหารงานที่ล่าช้า ปัญหาความไม่โปร่งใสในการทำงาน ความหลากหลาย ของความต้องการของผู้ใช้บริการ ความรุนแรงในการแข่งขัน กระแสความนิยมของเครื่องมือทางการจัดการ ความต้อง การได้รับการยอมรับจากสาธารณชนหรือองค์กรอื่น ตลอดจนนโยบายของรัฐบาล ที่ ต้องการปรับ ปรุงองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ประกอบกับกระแสแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ที่ได้แพร่ หลายในหลายประเทศ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เพื่อแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้าง และการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ อย่างเป็นรูป ธรรม และนำผลการวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานเพื่อช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงาน ทั้งยังช่วยให้การขับเคลื่อน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกั้นการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบางใหญ่ จำนวน 8 หมู่บ้าน ประกอบด้วย 1) สำนักขาม 2) สำนักขาม หมู่ 1 3) ด่านนอก 4) หน้าฮั่ว 5) ทับโกบ 6) พรุเตียว 7) ไร่ตง และ 8) ไทยจิงโหล่น รวมทั้งหมดจำนวน 14,139 คน (ข้อมูลสำรวจเมื่อ ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2560 เทศบาลตำบลสำนักขาม)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหาร งานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านหลักนิติธรรม 2) ด้านหลักคุณธรรม 3) ด้านหลักความโปร่งใส 4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม 5) ด้านหลักความรับผิดชอบ และ 6) ด้านหลักความคุ้มค่า

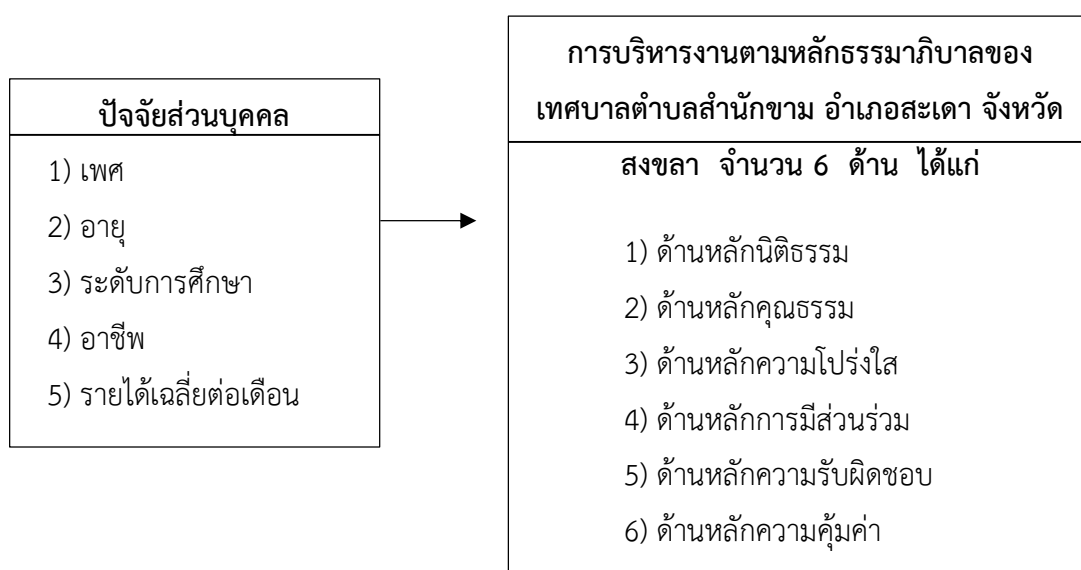
3. ขอบเขตด้านระยะเวลาและพื้นที่การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2560 พื้นที่ของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา เป็นพื้นที่ในการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา โดยนำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ซึ่งในระเบียบในการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ส่งเสริมให้สังคมไทยอยู่บนพื้นฐานของหลักสำคัญอย่างน้อย 6 ประการ ประกอบด้วย 1) หลักนิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักการมีส่วนร่วม 5) หลักความรับผิดชอบ 6) หลักความคุ้มค่าใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
2. นำผลการศึกษาที่ได้ มาปรับปรุงแก้ไขปัญหา พัฒนาวิธีการ ขั้นตอน และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา
3. นำผลที่ได้จากการศึกษามา เป็นแนวทางให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ นำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาและ ประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลอื่นๆ รวมทั้งเป็นสารสนเทศสำหรับผู้สนใจ และนักวิจัยในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสำนักขาม จำนวน 8 หมู่บ้าน ประกอบด้วย 1) สำนักขาม 2) หมู่ที่ 1 สำนักขาม 3) หมู่ที่ 2 ด่านนอก 4) หมู่ที่ 3 หน้าฮั่ว 5) หมู่ที่ 4 หับโกบ 6) หมู่ที่ 5 พรุเตียว 7) หมู่ที่ 6 ไร่ตัก และ 8) หมู่ที่ 7 ไทยจิงโหลน รวมทั้งหมดจำนวน 14,139 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) (เทศบาลตำบลสำนักขาม, 2562)

2. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 14,139 คน นำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน นิภาพรณ ผิวอ่อน, 2559 : 73) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95 และกำหนด ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ไม่เกินร้อยละ 5 หรือ .05 เพื่อคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้จำนวน 389 คน ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยอย่างแท้จริง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้จำนวนครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแต่ละข้อคำถามมีคำถามให้เลือกตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questions)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. การขอความอนุเคราะห์อนุมัติเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุมัติจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ ถึง นายกเทศบาลตำบลสำนักขาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2560 ถึง 4 กันยายน 2560 โดยก่อนแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและทำความเข้าใจในข้อคำถามแก่ผู้ตอบแบบสอบถามก่อนตอบแบบสอบถาม

3. การจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ไปตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของคำถามแต่ละข้อ แล้วนำมาเข้ารหัส เพื่อเตรียมข้อมูล สำหรับการนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) จากนั้นวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean: $\bar{X}$) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการ ของครอนบาช (Cronbach, 1990)

2.2 การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruency)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การใช้สถิติค่า t-test (Independent Samples) สำหรับการเปรียบเทียบไม่เกิน 2 กลุ่ม และการทดสอบค่า F-test (One Way ANOVA) สำหรับการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อทดสอบสมมติฐาน หากพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญดังกล่าวก่อนจะทำการวิเคราะห์เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็น เพศหญิง มากที่สุด จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 55.53 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มากที่สุด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 30.08 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 32.65 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.16 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 37.02

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา

ภาพรวม พบว่า ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.64, S.D. = .33) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านหลักนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.13, S.D. = .47) รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.84, S.D. = .59) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.34, S.D. = .72) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักนิติธรรม การศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา ด้านหลักนิติธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.13, S.D. = .46) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารปฏิบัติต่อประชาชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ และให้ความเสมอภาค อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = .67) รองลงมา ได้แก่ การบริหารงานของเทศบาลตำบลสำนักขามมีความชัดเจน ถูกต้องตามหลักกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = .82) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารถูกต้องตามหลักกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.55, S.D. = .85) ตามลำดับ

2. ด้านหลักคุณธรรม การศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา ด้านหลักคุณธรรมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.84, S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ บุคลากรของเทศบาลตำบลสำนักขาม ปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักธรรม และเสมอภาค อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = .78) รองลงมา ได้แก่ บุคลากรมีความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในศีลธรรมและจริยธรรมเสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.10, S.D. = .81) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรยึดหลักคุณธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.58, S.D. = .91) ตามลำดับ

3. ด้านหลักความโปร่งใส การศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตกา จังหวัดสงขลา ด้านหลักความโปร่งใสในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.50, S.D. = .69) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ บริหารงานหรือกิจกรรมต่างๆมีการสรุป

และเปิดเผยต่อสาธารณะชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .72) รองลงมา ได้แก่ กระบวนการทำงานของเทศบาลตำบลสำนักขาม ทำงานอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา พร้อมทั้งจะได้รับการตรวจสอบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = .96) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ เปิดโอกาสให้ประชาชนติดตามตรวจสอบการบริหารงานของเทศบาลตำบลสำนักขาม อย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 1.08) ตามลำดับ

4. ด้านหลักการมีส่วนร่วม การศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ด้านหลักการมีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = .61) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ เทศบาลตำบลสำนักขาม แต่งตั้งตัวแทนประชาชนเข้าร่วมในการจัดซื้อจัดจ้าง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .97) รองลงมา ได้แก่ เทศบาลตำบลสำนักขาม เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = .84) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ จัดเวทีประชาคมในการรับฟังปัญหา และความต้องการของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = .81) ตามลำดับ

5. ด้านหลักความรับผิดชอบ การศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ด้านหลักความรับผิดชอบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = .68) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ บริหารงานบุคลากรด้วยความรับผิดชอบให้ทุกฝ่ายมีขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .96) รองลงมา ได้แก่ รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียโดยตรงเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .88) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายขององค์กรอย่างชัดเจน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = .96) ตามลำดับ

6. ด้านหลักความคุ้มค่า การศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ด้านหลักความคุ้มค่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .72) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ ปฏิบัติงานมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = .93) รองลงมา ได้แก่ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน/หมู่บ้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = .94) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ รมรงศ์ให้บุคลากรประหยัดพลังงาน หรือยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .95) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า

1. ประชาชนที่มีเพศ อายุ และอาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เพศ อายุ และอาชีพ แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ในด้านหลักนิติธรรม ($F=3.816$, $Sig=.010$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ประชาชนที่มีระดับรายได้ต่อเดือน ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ในด้านหลักนิติธรรม ($F = 2.852$, $Sig = .037$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านหลักนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ แสนมะฮุง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของวีระ หาญกัน (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ทั้ง 6 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของณภัทร นิภารักษ์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

สำหรับผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาล พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม จำแนกตาม เพศ อายุและอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาล ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วน ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอรทัย ทวีระวงษ์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ ต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัด

กาญจนบุรี ไม่แตกต่าง ส่วนบุคลากร ภายในองค์กรที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ระวินทร์ตรา ต้นจรรย์านนท์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองตำลึง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองตำลึง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองตำลึง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน และงานวิจัยของนิภาพรรณ ผิวนอ่อน (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือ อำเภอกุยเหนือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาและรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่างกัน เช่นเดียวกับกับงานวิจัยของนงศ์คาร พึ่งพร้อม (2561) ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัย พบว่า เพศ ต่างกัน การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในด้านการบริหารงาน ควรให้ความเสมอภาคแก่ทุกฝ่ายโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ เคารพ การตัดสินใจของประชาชนตามหลักประชาธิปไตยเสี่ยงข้างมากและไม่ละเลยเสียงข้างน้อย หรือการ ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และกล้าหาญยอมรับการกระทำของตน
2. ผู้บริหารองค์การควรกำหนดนโยบาย จัดทำแผนแม่บทเป็นลายลักษณ์อักษร และสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นรูปธรรมได้จริง ยึดหลักคุณธรรมและใช้หลักภาวะผู้นำที่ดีในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติราชการ
3. เทศบาลตำบลสำนักขาม จังหวัดสงขลา ควรจัดระบบ และวางเป้าหมายการทำงานในเกิดประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นให้เกิดความประหยัดงบประมาณ และคุ้มค่าที่สุด ใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า และได้ประโยชน์สูงสุด เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่เทศบาลในท้องถิ่นได้รับ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้ในการวางแผนปรับปรุง การนำหลักการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวจากการนำหลักการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กร เพื่อเป็นต้นแบบหรือองค์การตัวอย่างให้กับองค์การอื่นๆต่อไป
3. ควรศึกษาจากกลุ่มประชากร หรือกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเหมือน หรือแตกต่างจากการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2555). *กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร:สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น.
- สิริพัฒน์ ลาภจิตร. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภาพรรณ ผิวอ่อน. (2559). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์* (การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม: วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- พุทธานาส ไชยมงค์. (2560). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม* (การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ).มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ระวินทร์ตรา ตันจริยานนท์. (2558). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองตำลึง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์ ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล

ตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

สำเนียง โพธิ์ไทรย์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

PARTICIPATION IN OF PEOPLE IN SORTING OUT RUBBISH IN THE MUNICIPALITY DISTRICT BANGYAI, AMPHUR BANGYAI, NONTHABURI.

Sumniang Phosai

Master of Public Administration Program In Public, Private and Civil Society Sector Management,

Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: sumniang.pho@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี และเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีจำนวน 7 หมู่บ้าน รวมทั้งหมดจำนวน 7,378 คน นำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 379 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบใช้สถิติ t-test และ F-test (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe's

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18-30 ปี จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท
2. ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ ที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย แตกต่างกัน ในด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม การคัดแยกขยะ

Abstract

The education researches this time. There is the objective for study participating in level of people in sorting out rubbish of municipal some big district , amphur big some , Nonthaburi. and compare with participating in of people in sorting out rubbish of municipal some big district. amphur big some , Nonthaburi. the people and the sample that use in the education research. be people in municipal Tumbol some big limits, Nonthaburi there are 7 village amounts, amount 7,378 persons total. bring fix sample size that use in the research by use a formula of rub plainly. guard , (Taro Yamane,1967) , get sample 379 persons amount. use the way takes a random to like [model] to specify. a tool that use in the saving collects the data. be manner questionnaire explores. be valuable the confidence equals to .89 the statistics that uses in the research for example. frequency , percentage value , middle value is arithmetic. part *Amorphophallus campanulatus* Bl. ex Decne value askew the standard. The comparison uses the statistics. t-test , and , F-test (One-way ANOVA). if meet the difference then do the test lays a pair with the way tests of Scheffe's.

Research results found that

1. analysis data factor personal result of person answer the questionnaire, meet that. person answer majority questionnaire is the female. old between 18-30 year. graduate diploma level / high vocational Certificate. there is an occupation works in the government service / State Enterprises. There is the income between 15,001-20,000.

2. education level participating in bahts of people in sorting out rubbish of municipal some big district stay in.

3. many comparison average level participating in levels of people s in sorting out rubbish. separate follow personal factor, age, education level, occupation, and income level. at different prevent high class participating in in sorting out rubbish. Not different imply important statistics way that .05

4. comparison average level participating in level of people in sorting out rubbish. separate follow personal factor, gender, at different prevent high class participating in in sorting out rubbish, different, in the sense of participating in in the evaluation. imply important statistics way that .05 level.

Keywords: Participation, Garbage separation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพปัญหาปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น พร้อมกับความเจริญ ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนของประชากร จึงทำให้เกิดความต้องการทางด้านการผลิตของอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น เครื่องอุปโภคบริโภค อาหาร และที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เศษสิ่งของเหลือใช้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ การบริโภคของประชากรมีแนวโน้มที่เปลี่ยนไปตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ จึงก่อให้เกิดขยะมูลฝอยที่มีปริมาณเพิ่ม ขึ้น ปัญหาขยะ มูลฝอยจึงเป็นปัญหาที่สำคัญต่อชุมชนและทวีความรุนแรง ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ต่างๆ ในทุก ชุมชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับ ตำบล เทศบาล เมืองใหญ่ และทั่วโลกให้ความตระหนักถึงปัญหาที่กำลังเกิดขึ้น (สุนันทา เครือแก้ว, 2556 : 1)

การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนในอนาคต มีแนวโน้มจะประสบปัญหามากขึ้น เนื่องจากขยะมูลฝอยในชุมชนจะมีความยากต่อการกำจัด อาจเนื่องมาจากประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ ที่ถูก ต้องในการจัดการขยะ ก่อให้เกิดการต่อต้านและไม่ให้ความร่วมมือ และการก่อสร้างสถานที่ กำจัดขยะมูลฝอย การขาดแคลนที่ดินก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย การขาดแคลนเครื่องมือและ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องในการเก็บรวบรวม การขนส่ง และการกำจัด นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในด้าน ทรัพยากร ธรรมชาติและพลังงาน ตลอดจนงบประมาณ ในการดำเนินงาน การขาดความร่วมมือจาก ชุมชน ทำให้การจัดการขยะมูลฝอยไม่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ สุขภาพอนามัยของประชาชน (สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค 11, 2548: 10 - 11)

ปัญหาขยะมูลฝอยเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่สมควรได้รับ การแก้ไขอย่างเร่งด่วน นอกจากการดำเนินการของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องแล้วนั้น ประชาชนก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญในการเข้ามามีบทบาทในการจัดการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย โดยการคัดแยก ขยะก่อนนำไปทิ้ง ซึ่งการคัดแยกขยะสามารถทำได้โดยการคัดแยกขยะเปียก ขยะแห้ง และขยะ อันตรายก่อนนำไปทิ้งลงถังอย่างถูกต้อง ซึ่งขยะเหล่านี้ อาจจะมีบางส่วนที่ยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ ได้อีก เช่น กระดาษ ขวดแก้ว หรือการนำขยะแห้งชนิดรีไซเคิล ได้ เช่น กระป๋อง โลหะ พลาสติก ขยายให้แก่ผู้รับซื้อ หรือการนำขยะเปียกไปหมักทำปุ๋ย ซึ่งวิธี การคัดแยกขยะนี้จะช่วยให้ขยะมูลฝอย แต่ละประเภทได้รับการกำจัดตามวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมและคุ้มค่า สามารถช่วยชาติประหยัด งบประมาณในการเก็บขนและกำจัดขยะ ลดความขัดแย้งในเรื่องการหาพื้นที่ฝังกลบขยะที่มีอยู่ไม่เพียงพอและ เป็นการประหยัดทรัพยากรที่จะนำมาใช้ในการผลิตวัสดุบางชนิดในอุตสาหกรรม

การคัดแยกขยะก่อนทิ้งจึงเป็นการช่วยทั้งสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคมให้ดีขึ้น (รุ่งนภา วุฒิพิมลวิทยา, 2552: 2)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ในเรื่องของการดำเนินการจัดการขยะ เนื่องจากการที่เราคัดแยกขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ส่งผลให้สามารถลดปริมาณ ก๊าซเรือนกระจกที่เป็นสาเหตุของภาวะโลกร้อน จากขั้นตอนการจัดการขยะ หากประชาชนสามารถคัดแยกขยะที่มีประโยชน์หรือขยะ ที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ ทำให้ไม่ต้องสูญเสียพลังงานในการผลิตขึ้นมาใหม่ลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก ในทุกชั้น ตอนการผลิต รวมถึง การกำจัดอย่างถูกวิธีก็จะส่งผลให้ลดการเกิดก๊าซเรือนกระจกลงได้ ในการดำเนินการใดๆ ก็ตาม หากเพียงแต่ดำเนินการเพียงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่ง การดำเนินการนั้นๆ อาจไม่สำเร็จลุล่วงหรืออาจจะสำเร็จได้แต่ช้าหรือไม่ยั่งยืน ในเรื่องของการจัดการขยะหรือการคัดแยกขยะก็เช่นกัน จึงควรส่งเสริมให้ประชาชน และทุกภาคส่วน ของชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องของการคัดแยกขยะ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปปรับปรุง ส่งเสริมและสนับสนุนให้กับประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลบางใหญ่ และยังเป็นส่วนหนึ่งให้ประชาชนในเขตเทศบาลมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง ในการจัดการปัญหาขยะได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้พื้นที่ของเทศบาลตำบลบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี เป็นพื้นที่ในการศึกษา
2. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีซึ่งมีจำนวน 7 หมู่บ้านประกอบด้วย 1) บางใหญ่ จำนวน 43 คน 2) บ้านหนองโสน จำนวน 1,219 คน 3) บ้านคลองบางใหญ่ จำนวน 417 คน 4) บ้านจ้าว จำนวน 2,100 คน 5) ตลาดบางคูรัด จำนวน 1,494 คน

6) บ้านบางใหญ่ จำนวน 2,024 คนและ 7) บ้านสี่แยกคลองโยง จำนวน 81 คน รวมทั้งหมดจำนวน 7,378 คน (ข้อมูลสำรวจเมื่อ ณ วันที่ 1 มีนาคม 2560 งานทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลบางใหญ่)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

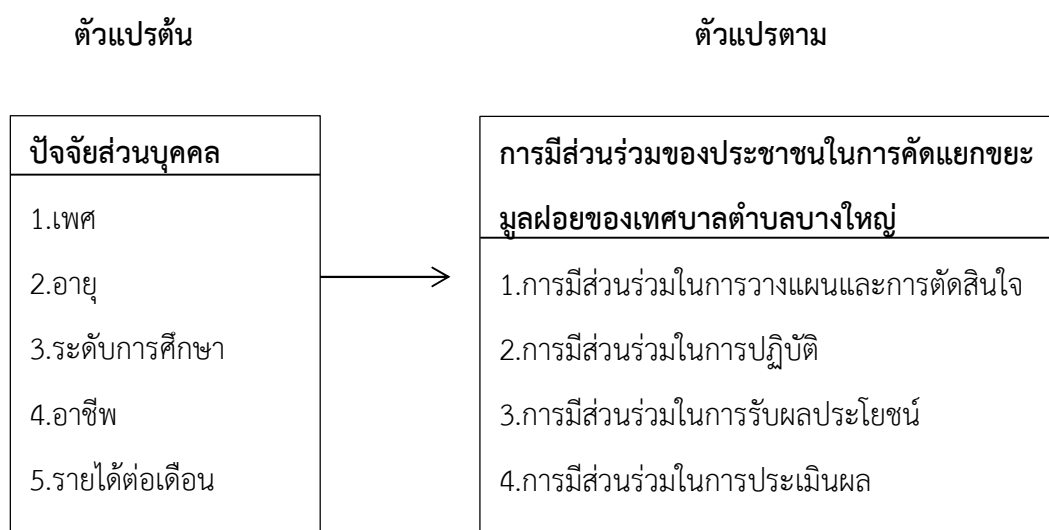
3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนและการตัดสินใจ 2) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ 4) ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2560

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูล เอกสาร แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยตามแนวคิดของ โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen and Uphoff, 1980) และงานวิจัยของ ทิญากร อินตะ (2559) มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้ประกอบการวางแผน การพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลบางใหญ่
2. นำผลการศึกษาที่ได้ ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเผยแพร่องค์ความรู้ให้กับประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบางใหญ่ เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหาต่างๆ ได้แก่ สภาพสิ่งแวดล้อมของพื้นที่เป็นต้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลบางใหญ่ จำนวน 7 หมู่บ้าน ประกอบด้วย 1) บางใหญ่ 2) บ้านหนองโสน 3) บ้านคลองบางใหญ่ 4) บ้านจ้าว 5) ตลาดบางคูรัด 6) บ้านบางใหญ่ และ 7) บ้านสี่แยกคลองโยง รวมทั้งหมดจำนวน 7,378 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) (เทศบาลตำบลบางใหญ่, 2560)

2. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย รวมจำนวนทั้งสิ้น 7,378 คน นำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95 และกำหนด ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ไม่เกินร้อยละ 5 หรือ .05 เพื่อคำนวณ หากกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้จำนวน 379 คน ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยอย่างแท้จริง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้จำนวนครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแต่ละข้อคำถามมีคำถามให้เลือกตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questions)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. การขอความอนุเคราะห์อนุญาตเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุมัติจากสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ ถึง นายกเทศมนตรีตำบลบางใหญ่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 17 - 22 กรกฎาคม 2560 โดยก่อนแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและทำความเข้าใจในข้อคำถามแก่ผู้ตอบแบบสอบถามก่อนตอบแบบสอบถาม
3. การจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ไปตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของคำถามแต่ละข้อ แล้วนำมาเข้ารหัสเพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับการนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) จากนั้นวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสำนักขาม สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean: $\bar{X}$) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาช (Cronbach, 1990)
 - 2.2 การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Objective Congruency)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การใช้สถิติค่า t-test (Independent Samples) สำหรับการเปรียบเทียบ ไม่เกิน 2 กลุ่ม และการทดสอบค่า F-test (One Way ANOVA) สำหรับการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อทดสอบสมมติฐาน หากพบความแตกต่างจะทำการวิเคราะห์เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's) โดยกำหนดนัย สำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็น เพศหญิง มากที่สุด จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 175 คน คิดเป็น ร้อยละ 46.2 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 18-30 ปี มากที่สุด จำนวน 106 คน คิด เป็นร้อยละ 28 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส. มากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มากที่สุด จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ภาพรวม ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของ เทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.72, S.D. = .41) เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในกรวางแผนและตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.14, S.D. = .48) รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.84, S.D. = .59) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมใน การประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.41, S.D. = .61) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบล บางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในกรวางแผนและตัดสินใจ การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ คัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านการมีส่วนร่วมในกรวางแผน และตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.13, S.D. = .47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของ ประชาชนในชุมชนเพื่อ จัดทำโครงการ/กิจกรรมการ จัดการขยะมูลฝอย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = .66) รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและ เสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจรของ เทศบาล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = .82) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ มีส่วนร่วม ในการจัดทำร่างเทศบัญญัติของเทศบาลเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.58, S.D. = .85) ตามลำดับ

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยก ขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.83, S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับ สูงสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมของเทศบาล ในการรณรงค์ และร่วมเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = .77) รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมคัดแยกประเภทขยะ เช่น เศษกระดาษ พลาสติก ขวดแก้ว หรือขยะมีพิษ ก่อนนำไปทิ้งลงถังขยะของเทศบาลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11, S.D. = .79)

และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมเสียค่าธรรมเนียมให้แก่เทศบาลในการบริการจัดเก็บขยะมูลฝอย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = .90) ตามลำดับ

3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = .68) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมไม่ทิ้งขยะลงลำคลองหรือใต้ถุนบ้าน ทำให้ลำคลองสะอาด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .71) รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือน แล้วนำไปขายเพื่อเพิ่มรายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = .94) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการนำขยะมูลฝอยจากครัวเรือน มาทิ้งลงถังขยะของเทศบาล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 1.01) ตามลำดับ

4. ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .61) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการตอบแบบประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานรักษาความสะอาดของเทศบาล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .82) รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมประเมินผล การเก็บขนส่ง ลำเลียงและ การกำจัดขยะมูลฝอยของรถเก็บขยะเทศบาล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = .96) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบรายได้จากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยของเทศบาล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = .74) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

1. เพศ การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test (Independent Sample Test) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 2 กลุ่ม โดยภาพรวม พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($t=2.370$, Sig=.018) โดยประชาชนชายมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย มากกว่าประชาชนเพศหญิง

2. ระดับอายุ การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test (One-Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป โดยภาพรวม พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับการศึกษา การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test (One-Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป โดยภาพรวม พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อาชีพ การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test (One-Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป โดยภาพรวม พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. รายได้ต่อเดือน การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จำแนกรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ F-test (One-Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 3 กลุ่มขึ้นไป โดยภาพรวม พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในกรวางแผนและตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้ายต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมา ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของปภาวรินทร์ นาจำปา (2557) การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลคลองใหญ่ อำเภอกลองใหญ่ จังหวัดตราด ผลการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของ เทศบาลตำบลคลองใหญ่ อำเภอกลองใหญ่ จังหวัดตราด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ในรายละเอียดสรุปได้ว่า ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลคลองใหญ่ อำเภอกลองใหญ่ จังหวัดตราด ในด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก ประชาชนให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วมในการ ปฏิบัติการอยู่ในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของอรพิน ปิยะสกุลเกียรติ (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วม

ของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของนุสรา แซ่เตียว (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย พบว่า) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันทา เครือแก้ว (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย และมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการมีส่วนร่วมในการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ เช่นเดียวกับงานวิจัยของทิฎากร อินตะ (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเวียงลอ อำเภอลำปาง จังหวัดพะเยา ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเวียงลอ อำเภอลำปาง จังหวัดพะเยา ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล และงานวิจัยของนัยนา เดชะ (2557) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนตำบลเสม็ด อำเภอยะยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย อยู่ในระดับน้อย ประชาชนมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่เหมาะสมมีการทิ้งขยะในพื้นที่สาธารณะ และนำไปทิ้งบริเวณพื้นที่ว่างรอบบ้าน ประชาชนไม่มีการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้ง และในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลเสม็ดยังไม่มีแผนแม่บท และยังไม่มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

สำหรับผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอย พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย จำแนกตาม เพศ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน ปิยะสกุลเกียรติ (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า เพศ แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ นุสรา แซ่เตียว (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การ

มีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มี อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปภาวรินทร์ นาจำปา (2557) การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลคลองใหญ่ อำเภอกลองใหญ่ จังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการจัดการ ขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลคลองใหญ่ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาอาศัยอยู่ในตำบลต่างกัน มีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลคลองใหญ่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และงานวิจัยของนันทกา กนกะปิณพะ (2559) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองปากซ่อง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้าน อายุ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สถานภาพทางสังคมหรือตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม อาชีพ รายได้ และประเภทของที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองปากซ่อง จังหวัดนครราชสีมา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่กระบวนการร่วมรับรู้สถานการณ์และสภาพปัญหา ร่วมวางแผนและ ตัดสินใจ ร่วมทำกิจกรรม โครงการ ร่วมตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน
2. ควรมีการนำผลการวิจัยเสนอต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวเห็นถึงความสำคัญในการประชาสัมพันธ์ การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เทศบาลบางใหญ่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยอย่างต่อเนื่องในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เทศบาลบางใหญ่ เพื่อที่จะพัฒนาให้ประชาชนและหน่วยงานราชการใน ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น
2. ควรมีการวิจัยถึงกระบวนการของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า กระบวนการแต่ละกระบวนการมีความสำคัญอย่างไร เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน และเป็นแนวทางในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอนให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง
3. ศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอยโดยให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เทศบาลบางใหญ่

เอกสารอ้างอิง

- ทิยากร อินตะ. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเวียงลอ อำเภोजุน จังหวัดพะเยา* (การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- นัยนา เดชะ. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนตำบลเสม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี* (วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นุสรุา แซ่เตียว. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา* (การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- นันทกา กนกปะนิช. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา* (การค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปภาวรินทร์ นาจำปา. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลคลองใหญ่ อำเภอกองใหญ่ จังหวัดตราด* (วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งนภา วุฒิมลิวทยา. (2552). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะในเขตเทศบาลเมืองบางกรวย* (การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา เครือแก้ว. (2555). *การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต* (การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค 11. (2548). *แนวทางการลดและข้อกำหนดเบื้องต้น การลดและใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย*. กรุงเทพฯ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี* (วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- Cohen John and Uphoff Norman. (1980). *Participation's Place in Rural Develop : Seeking clarity Through Specificity*. World Development.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rded. Singapore : Harper International Editor.

ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก

อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

พระศิวัฤทธิ์ ชัยทน

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

ORGANIZATIONAL COMMITMENT OF THE PERSONNEL

INT PHITSANULOK MUNICIPALITY, MUEANG PHITSANULOK DISTRICT,

PHITSANULOK PROVINCE

Pra Siwarit Chaithon

Master of Public Administration Program In Public, Private and Civil Society Sector Management,

Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: siwarit.chait@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก และเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลกอำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทอาชีพ ประสบการณ์และรายได้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรของเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 983 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์โร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 284 คน เลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามเชิงสำรวจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากที่สุดจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 เป็นเพศชาย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรประเภทพนักงาน/ลูกจ้างชั่วคราวมากที่สุด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่าง 6-10 ปี มากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7 ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 15,000-25,000 บาท มากที่สุด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2

2. ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = .43) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ มีความเต็มใจและความพยายามในการทำงานเพื่อองค์กร ($\bar{x}=3.70$, S.D. = .38) และความปรารถนาที่จะเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ($\bar{x}=3.70$, S.D. = .51) รองลงมา ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ($\bar{x}=3.66$, S.D. = .50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้าน ความเชื่อและยอมรับในเป้าหมาย/ค่านิยมขององค์กร ($\bar{x}=3.66$, S.D. = .50) และ มีความจงรักภักดีและอุทิศเพื่อองค์กร ($\bar{x}= 3.60$, S.D. = .42) ตามลำดับ

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทอาชีพ ประสบการณ์และรายได้ที่ต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลกไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความผูกพันต่อองค์กร ความเชื่อมั่นและยอมรับ

Abstract

The objectives of this research were to study the level of the organizational commitment of personnel in Phitsanulok City Municipality, Mueang Phitsanulok district, Phitsanulok province, and compare the level of the organizational commitment of personnel in Phitsanulok City Municipality, Mueang Phitsanulok district, Phitsanulok province classified by personal factors as gender, age, education level, occupations, work experience, and income. The populations of this research were 983 persons who were personnel in Phitsanulok City Municipality, Mueang Phitsanulok district, Phitsanulok province. The sample size was obtained by Taro Yamane's formula. The sample were 284 respondents and were selected by purposive sampling. The tool for data collecting was a questionnaire by surveying. The data were analyzed by frequency, mean, standard deviation, and hypotheses test by t-test and F-test.

The research findings were as follows:

1. The personal data of the respondents revealed that the most was females 146 persons or 51.4 %, males 138 persons or 48.6 %, age between 21-30 years old 131 persons or 41.6 %, education level at bachelor degree 130 persons or 45.8 %, they were personnel or temporary employees 200 persons or 70.4 %, work experience between 6-10 years 181 persons or 63.7 %, and income between 15,000-25,000 baht 117 persons or 41.2 %.
2. The level of the organizational commitment of personnel in Phitsanulok City Municipality, Mueang Phitsanulok district, Phitsanulok province, were, overall at a high level ($\bar{x}=3.65$, S.D. = 0.43). Considering each aspect individually revealed that all of aspect were at a high level. The highest mean was at a high level of two aspects full, it was willing and efforts

to work for organization at ($\bar{x}$ =3.70, S.D. = .38), and desire to be a good members of organization ($\bar{x}$ =3.70, S.D.= .51) , followed by sense of belonging was ($\bar{x}$ =3.66, S.D.= .50), and the least in two aspects were at a high level namely belief, and acceptance of goals and values ($\bar{x}$ =3.66, S.D.= .50), and royalty and sacrifice for organization ($\bar{x}$ =3.60, S.D. = .42), respectively.

3. The hypotheses testing revealed that the level of organizational commitment of personnel in Phitsanulok City Municipality, Mueang Phitsanulok district, Phitsanulok province classified by personal factors as gender, age, education level, occupations, work experience, and income were found to have no difference.

Keywords: Organizational Commitment, Confidence and acceptance

บทนำ

การบริหารงานในองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต้องอาศัยปัจจัยทางการบริหารหลายอย่างจึงจะประสบผลสำเร็จ โดยปัจจัยการบริหารต่างๆ เหล่านั้น บุคลากรจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะบุคลากรคือผู้ที่ดำเนินการให้งานสำเร็จ ดังนั้นองค์กรจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างบุคลากรขององค์กรให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมที่จะปฏิบัติงาน โดยบุคลากรสามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรนั้นได้ก็ต่อเมื่อองค์กรตอบสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอ เพื่อให้บุคลากรทำงานได้อย่างเต็มที่ และก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ความคาดหวังของบุคลากรนับว่าเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องสร้างความผูกพันให้กับบุคลากรองค์กร ให้บุคลากรอุทิศตน เกิดความจงรักภักดี เพื่อที่จะได้ใช้ความรู้ความสามารถและความชำนาญ ของคนทำงานได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่เดียวกันองค์กรก็มีหน้าที่ที่จะต้องดูแลรักษาบุคลากรเหล่านี้ไว้กับองค์กร โดยการพยายามตอบสนองความต้องการของบุคลากรให้มากขึ้น เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพราะองค์กรและบุคลากรต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน องค์กรจึงจะอยู่รอด ในทางตรงข้ามหากองค์กรไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิกในองค์กรได้ ก็จะทำให้บุคลากรลาออกหรือย้ายไปทำงานที่อื่น ถ้าอยู่ที่เดิมระดับความผูกพันก็จะลดลงและส่งผลกระทบทำให้สมาชิกทำงานไม่เต็มที่ ผลที่ตามมาคือการสูญเสียขององค์กรในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาในการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรใหม่เข้ามาทำหน้าที่ และทำลายบรรยากาศที่ดีภายในองค์กร โดยสมาชิกจะเริ่มขาดความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันและที่สำคัญคือ การสูญเสียคุณค่า และเป้าหมายที่องค์กรได้วางไว้ เนื่องจากสมาชิกขององค์กรไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้น ในการแก้ปัญหาบุคลากรแนวทางหนึ่ง คือ จะทำอย่างไรให้สมาชิกมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้องค์กรอย่างสุดความสามารถเสมือนว่าตนเป็นเจ้าขององค์กร มีส่วนได้เสียต่อองค์กรและมีความผูกพันต่อองค์กร (สุนาภา คุ่มชัย, 2552: 2-3)

เทศบาลนครพิษณุโลกตั้งอยู่ในอำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก มีวิสัยทัศน์ได้แก่ ภูมิทัศน์สวยงาม ประชาชนมีความสุขพิษณุโลกเป็นเมืองน่าอยู่อาศัย เป็นเมืองแห่งทรัพย์สินทางปัญญา ประชาชนมีวิถีชีวิตที่ดีท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่สมดุล มีจิตวิญญาณวัฒนธรรมไทยและค่านิยมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการขยายตัวของชุมชนเมืองที่มีความสมดุลกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ มีการจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบการจราจรและระบบขนส่งมวลชนตามรูปแบบการจัดวางผังเมืองที่ดี มีพื้นที่สีเขียวที่ปราศจากมลภาวะ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนมีรายได้เพียงพอแก่การครองชีพ เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว ตลอดจนการดำรงรักษาวิถีชีวิตดั้งเดิมที่ได้นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการทำงานในเชิงบูรณาการด้วยการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในลักษณะองค์รวมที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัดพิษณุโลก แผนยุทธศาสตร์จังหวัดพิษณุโลก แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ตลอดจนนโยบายของรัฐบาล และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 เพื่อใช้เป็นกรอบชี้แนะในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเทศบาลนครพิษณุโลก ภายในระยะเวลา 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 – 2566 ที่จะนำไปสู่การพัฒนาเมืองตามแนวความคิดดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว (เทศบาลนครพิษณุโลก, 2560)

องค์การที่สมาชิกมีความผูกพันต่อองค์การ ในระดับสูงจะมีการแสดงออกของสมาชิกโดยการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ทুমเท กำลังกายกำลังใจเพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จ แต่ในทางตรงกันข้ามหากสมาชิกในองค์การมีความผูกพันต่อองค์การต่ำ พฤติกรรมของสมาชิกที่แสดงออกจะเป็นไปในทางที่องค์การไม่พึงปรารถนาให้มี เช่น ทำงานไม่เต็มที่ ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน หรือย้ายไปทำงานที่อื่น ซึ่งจะทำให้เกิดความสูญเสียทั้งสองฝ่าย ดังนั้นการศึกษาความผูกพันของสมาชิกในองค์การจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้องค์การดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนั้นยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวชี้วัดหรือคาดการณ์เกี่ยวกับอัตราแนวโน้มในการลาออกหรือโอนย้ายของบุคลากร เพราะสมาชิกที่มีความผูกพันต่อองค์การสูงนั้นย่อมปรารถนาที่จะอยู่กับองค์การต่อไป เพื่ออุทิศตนให้กับการทำงานในองค์การที่ตนเองนั้นได้เลื่อมใสศรัทธา (Mowday et al, 1982) จากเหตุผลดังกล่าวนี้เองผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เพื่อได้ทราบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร และนำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงเพิ่มระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรให้สมาชิกในองค์การพร้อมต่อการพัฒนาเทศบาลให้ประสบผลสำเร็จต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลกจังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

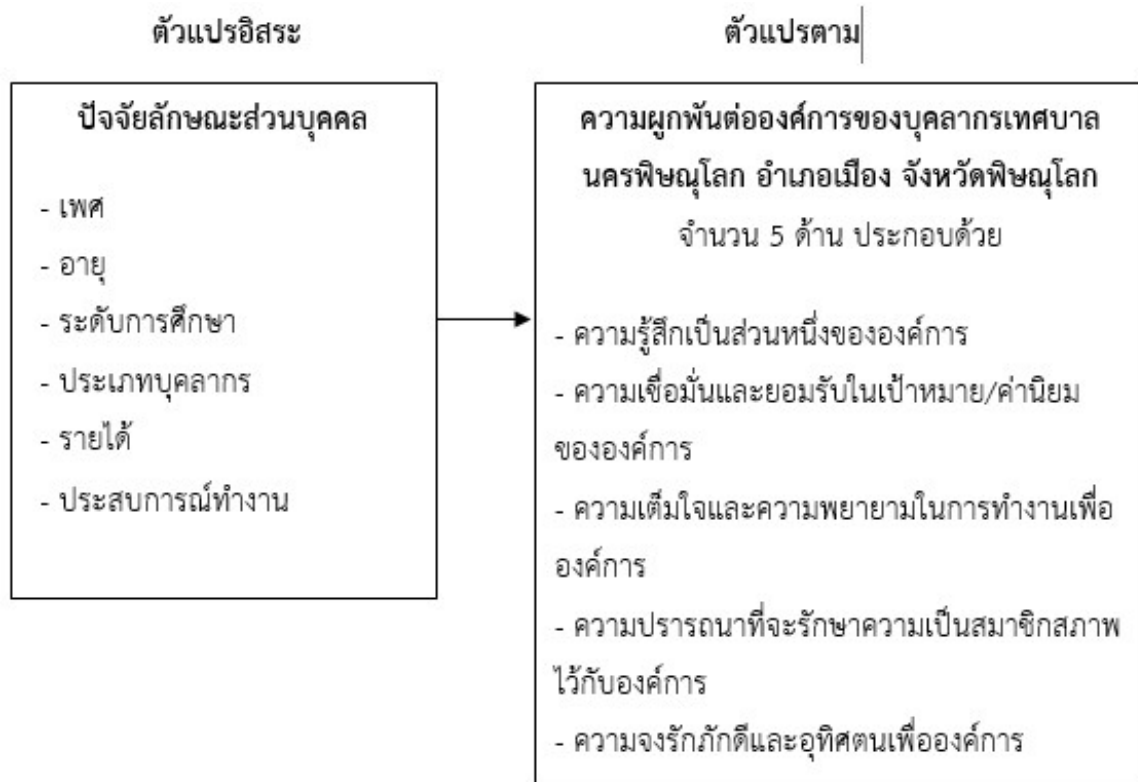
1. ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้พื้นที่ของเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกเป็นพื้นที่ในการวิจัย
2. ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้บุคลากรของเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วยพนักงานเทศบาลสามัญ พนักงานครูเทศบาล พนักงานจ้าง และลูกจ้างประจำ รวมทั้งสิ้น จำนวน 983 คน (เทศบาลนครพิษณุโลก, 2560)
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลกอำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก มีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาประเภทบุคลากร รายได้ และ ประสบการณ์ทำงาน
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ 2) ความเชื่อมั่นและยอมรับในเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ 3) ความเต็มใจและความพยายามในการทำงานเพื่อองค์การ 4) ความปรารถนาที่จะรักษาความเป็นสมาชิกสภาพไว้กับองค์การ และ 5) ความจงรักภักดีและอุทิศตนเพื่อองค์การ
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ มกราคม ถึง สิงหาคม 2560

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่ข้องกับความผูกพันต่อองค์การ โดยได้นำแนวคิดของ พอร์ตเตอร์และคณะ (Porter, et. all, 1997), สเตียร์ (Steer, 1997, อ้างถึงใน ไพศาล เปรุณาวิน, 2550) และแนวคิดของ เมเยอร์ และอัลเลน (Mayer & Allen, 1997, อ้างถึงใน สิรินาตย์ กฤษฏาธาร, 2552) มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ โดยแสดงรายละเอียดได้ต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
2. สามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดเป็นแนวทางในการวางแผนสร้างเสริมความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจากประชากร ได้แก่ บุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก แบ่งออกเป็นข้าราชการ/พนักงานเทศบาลสามัญ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างรวมทั้งสิ้นจำนวน 983 คน (เทศบาลนครพิษณุโลก, 2560) นำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน อีระวุฒิ เอกะกุล, 2545: 5) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นจำนวน 284 คน

ต่อมาผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็นแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นแบบสัดส่วนแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มตามประเภทของบุคลากร จากนั้นคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจาก 3 ประเภทบุคลากรตามสัดส่วนของจำนวนประชากร ให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้จำนวนครบถ้วนสมบูรณ์ต่อไป

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลนครพิษณุโลก

	ประเภทบุคลากร	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	ข้าราชการ/พนักงานเทศบาลสามัญ	242	70
2	ลูกจ้างประจำ	50	14
3	พนักงานจ้าง	691	200
	รวม	983	284

ที่มา : ข้อมูลสำนักปลัดเทศบาล เทศบาลนครพิษณุโลก, 2560.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร รายได้ และ ประสบการณ์ทำงาน รวมจำนวน 6 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย 5 ด้าน จำนวน 26 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้สึเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ	จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านความเชื่อมั่น การยอมรับในเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านความเต็มใจและความพยายามในการทำงานเพื่อองค์การ	จำนวน 5 ข้อ
4. ด้านความปรารถนาที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การ	จำนวน 4 ข้อ
5. ด้านความจงรักภักดีและอุทิศตนเพื่อองค์การ	จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ลักษณะของคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) ให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็น

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

จากสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิถึงนายกเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 1-20 สิงหาคม 2560

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วนำมาลงบันทึกหาคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละรายเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามจำนวน 284 ชุด จากผู้ตอบแบบสอบถามคืนมาแล้วครบถ้วน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ทำงาน และรายได้ สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 1) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาช (Cronbach, 1990) และ 2) การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Objective Congruency)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานหรือสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และทดสอบสมมติฐานของการวิจัยโดยใช้สถิติค่า t-test (Independent Samples) สำหรับการเปรียบเทียบไม่เกิน 2 กลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ F-test (One – way ANOVA) สำหรับการเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ซึ่งหากพบความแตกต่างจึงจะทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's) ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 ตามลำดับ

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็น ร้อยละ 46.1 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 และมีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือ อนุปริญญา จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ตามลำดับ

4. ประเภทของบุคลากร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประเภทเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั่วคราวมากที่สุด 200 คน คิดเป็นร้อยละ 70.4 รองลงมาเป็นข้าราชการ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 และเป็นพนักงาน ลูกจ้างประจำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

5. ประสบการณ์ทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ทำงาน ระหว่าง 6-10 ปีมากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7 รองลงมา มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.1 และมีประสบการณ์ระหว่าง 11-14 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 ตามลำดับ

6. รายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001-25,000 บาทมากที่สุด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และมีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ในภาพรวม ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.65$, S.D. .43) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ มีความเต็มใจและความพยายามในการทำงานเพื่อองค์การ ($\bar{X}=3.70$, S.D. .38) และความปรารถนาที่จะเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ($\bar{X}=3.70$, S.D. .51) รองลงมา ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.66$, S.D. .50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความเชื่อและยอมรับในเป้าหมาย/

ค่านิยมขององค์การ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.66$, S.D. .50) และ มีความจงรักภักดีและอุทิศเพื่อองค์การ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$, S.D. .42) ตามลำดับ

1. ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.66$, S.D. .50) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงที่สุด ได้แก่ บุคลากรมีความภาคภูมิใจที่จะบอกกับผู้อื่นว่าเป็นสมาชิกขององค์การ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.32$, S.D. .75) รองลงมา บุคลากรมีความรู้สึกที่ตนนั้นมีส่วนร่วมเป็นเจ้าขององค์การ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$, S.D. .49) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ บุคลากรมีความรู้สึกที่ตนเป็นที่ยอมรับจากองค์การ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.66$, S.D. .47) และ บุคลากรมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นที่พึ่งพาและวางใจเชื่อถือได้ ($\bar{X}=3.33$ S.D. .47) ตามลำดับ

2. ด้านความเชื่อมั่นและยอมรับในเป้าหมาย/ค่านิยมขององค์การ ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ด้านความเชื่อมั่นและยอมรับในเป้าหมาย/ค่านิยมขององค์การในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$, S.D. .46) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงที่สุด ได้แก่ บุคลากรเห็นว่าองค์การที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่นั้นเป็นองค์การที่ดีที่สุดสำหรับตน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$, S.D. .69) รองลงมา บุคลากรเห็นว่าเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการทำงานของตนมีความสอดคล้องกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, S.D. .47) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ บุคลากรมีความเชื่อมั่นในนโยบายขององค์การ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$, S.D. .47) ตามลำดับ

3. ด้านความเต็มใจและความพยายามในการทำงานเพื่อองค์การ ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ด้านความเต็มใจและความพยายามในการทำงานเพื่อองค์การในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$, S.D. .36) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงที่สุด ได้แก่ บุคลากรมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดขององค์การ ($\bar{X}=3.83$, S.D. .38) และ เมื่อได้รับมอบหมายบุคลากรจะทุ่มเทให้กับการทำงานนั้นอย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X}=3.83$, S.D. .38) รองลงมา บุคลากรปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดขององค์การเป็นสำคัญ ($\bar{X}=3.83$, S.D. .69) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่องค์การได้จัดขึ้นด้วยความเต็มใจเสมอ ($\bar{X}=3.50$, S.D. .50) และ บุคลากรมีความสบายใจที่ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตน ($\bar{X}=3.50$, S.D. .50) ตามลำดับ

4. ด้านความปรารถนาที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การ ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ด้านความปรารถนาที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$, S.D. .51) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงที่สุด ได้แก่ บุคลากรมีความต้องการที่จะทำงานกับองค์การตราบเท่าที่องค์การยังดำรง ($\bar{X}=3.83$, S.D. .69) และ บุคลากรมีความตั้งใจที่จะทำงานกับองค์การ

จนกว่าจะเกษียณอายุการทำงาน ($\bar{X}=3.83$, S.D. .69) รองลงมา บุคลากรไม่มีความต้องการที่จะลาออกหรือย้ายไปทำงานกับหน่วยงานอื่นแม้ว่าจะได้ผลตอบแทนและข้อเสนอที่ดีกว่า ($\bar{X}=3.66$, S.D. .47) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ บุคลากรมีความรู้สึกมั่นคงเมื่อได้เป็นบุคลากรขององค์การ ($\bar{X}=3.50$, S.D. .50) ตามลำดับ

5. ด้านความจงรักภักดีและอุทิศตนเพื่อองค์การ ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ด้านความจงรักภักดีและอุทิศเพื่อองค์การในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$, S.D. 0.42) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสูงที่สุดได้แก่ บุคลากรรู้สึกรักและผูกพันกับองค์การ ($\bar{X}=3.67$, S.D. .47) รองลงมา บุคลากรมีส่วนร่วมในการปกป้องรักษาผลประโยชน์ขององค์การ ($\bar{X}=3.66$, S.D. .47) บุคลากรมีความพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อความก้าวหน้าขององค์การ ($\bar{X}=3.66$, S.D. .47) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ได้แก่ บุคลากรได้ทุ่มเทและเสียสละในการทำงานให้กับองค์การอย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X}=3.50$, S.D. .50) และบุคลากรยินดีให้ความช่วยเหลือกิจกรรมนอกเหนือจากงานขององค์การ ($\bar{X}=3.50$, S.D. .50) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพศ ผลการเปรียบเทียบระดับความผูกพัน

ต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

2. อายุ ผลการเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อายุ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษา ผลการเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

4. ประเภทบุคลากร ผลการเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประเภทบุคลากร โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ประเภทบุคลากรที่แตกต่างกันมีระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

5. ประสบการณ์ทำงาน ผลการเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ประสบการณ์ทำงานของบุคลากรที่แตกต่างกันมีระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

6. รายได้ ผลการเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รายได้ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่ารายได้ของบุคลากรที่แตกต่างกันมีระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรพัทธ์ คงศรีโรจน์ (2556); จินตนา จีระชีวิน (2556); อับดุลเลาะ แชมาแซะ (2556); วัชรระ สีละศาสตร์ (2558) และนางหนูแดง ปลั่งกลาง (2558) ที่พบว่าระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุด อยู่ในระดับมากจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ มีความเต็มใจและความพยายามในการทำงานเพื่อองค์การ และความปรารถนาที่จะเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา จีระชีวิน (2556) ที่พบว่าความปรารถนาที่จะดำรงความเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอยู่ในอันดับสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อบุคลากรมีความปรารถนาที่จะเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ บุคลากรจึงมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดขององค์การ และเมื่อได้รับมอบหมายบุคลากรจะทุ่มเทให้กับการทำงานนั้นอย่างเต็มความสามารถ บุคลากรปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดขององค์การเป็นสำคัญ บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่องค์การได้จัดขึ้นด้วยความเต็มใจเสมอ และบุคลากรมีความสบายใจที่ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตน

ส่วนผลการเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของพิรพัทธ์ คงศรีโรจน์ (2556); ศิริณกุล บุญมา (2556) และ วัชรระ สีละศาสตร์ (2558) ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล อาทิ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานและรายได้ที่ต่างกัน ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอุทุมพร มากมี (2556) ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพและเงินเดือนที่แตกต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรที่แตกต่างกัน ดังนั้นสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยครั้งนี้ได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกที่แตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สามารถนำผลจากการวิจัยเบื้องต้นไปวางแผนในการรักษาความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรเทศบาลเมืองพิษณุโลก ให้สามารถรักษาระดับความผูกพันไว้ได้สูงต่อไป

1.2 สามารถนำผลจากการวิจัยไปวางแผนหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรเทศบาลนครพิษณุโลก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรและบุคลากรขององค์กรมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ทั้งปัจจัยเกี่ยวกับบุคคลและสภาพแวดล้อมองค์กร ปัจจัยทางจิตวิทยา หรือปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรเทศบาลนคร

พิษณุโลก เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างครอบคลุมสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2 สามารถนำงานวิจัยนี้ไปศึกษาต่อกับแนวคิดทฤษฎีอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันของบุคลากร อาทิ คุณภาพชีวิต ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงาน พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร ฯลฯ เพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะให้งานวิจัยเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ให้เกิดผลมากยิ่งขึ้น

2.3 สามารถนำงานวิจัยนี้เป็นเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมได้

เอกสารอ้างอิง

จินตนา จีระชีวิน. (2556). *ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

เทศบาลนครพิษณุโลก. (2560). รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน ประจำปี พ.ศ.2560: เทศบาลนครพิษณุโลก. ออนไลน์ระบบสถิติทางการทะเบียน สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, สืบค้นจาก <http://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statTDD/>, สืบค้นเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2561.

ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2545). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

พิรพัทธ์ คงศรีโรจน์. (2556). *การศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการคณะทำงานประสานการจัดการที่ดินของกองทัพบก* (การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเพื่อความมั่นคง). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- ไพศาล เปรมาวิน. (2550). ปัจจัยที่ผูกพันพนักงานเทศบาลต่อเทศบาลตำบล กรณีศึกษา เทศบาลตำบล 3 เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี (รายงานการศึกษาอิสระหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น). ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัชร สีสะศาสตร์. (2558). ความพึงพอใจและความผูกพันต่อองค์กรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี (งานนิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริกุล บุญมา. (2556). ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรโรงพยาบาลสงฆ์ (วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิรินาถย์ กฤษณาธาร. (2552). ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) (ภาคินิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุณาภา คุ่มชัย. (2552). ความผูกพันของบุคลากรต่อหน่วยงานราชการ : กรณีศึกษากรมชลประทาน (วิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- หนูแดง ปลั่งกลาง. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะงานที่ปฏิบัติกับความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการธุรการในสำนักงานอัยการ 3 (ภาคินิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อับดุลเลาะ แชะมาแซะ. (2556). ความผูกพันของพนักงานเทศบาลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดยะลา (การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- อุทุมพร มากมี. (2556). ความผูกพันของบุคลากรต่อวิทยาลัยชุมชนพื้นที่ ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- Mowday, R., Porter, L. & Steers, R. (1982). *The psychology of commitment, absenteeism and turnover*. New York, NY: Academy Press.
- Porter et al, (1997). COMPETITIVE STRATEGY. *Measuring Business Excellence*, 1(2),12-17.

การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

สุเทพ เพ็งยา และศิริพัฒน์ คุณวุฒิจิธริน
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ADMINISTRATION ACCORDING TO THE PRINCIPLES OF GOOD GOVERNANCE
TOWARDS THE HAPPINESS OF THE PEOPLE IN THE DISTRICT CHANG THONG
SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION CHALOEM PHRAKIAT DISTRICT
NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

Suthep Pengya and Siripat Kunwuthitritin
Master of Public Administration Program, Pathumthani University, Thailand
E-mail: suthep.p@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง และศึกษาความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาความสุขของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 345 คน ด้วยแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9614 แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติที่ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมนในการศึกษาครั้งนี้

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศชาย มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษา, ปวช. มีอาชีพเกษตรกร และมีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท
2. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านแล้ว พบว่า มีระดับการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน
3. ระดับความสุขของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยความสุขของประชาชน ได้แก่ ด้านความสุขเกิดจาก

ความรักในครอบครัว ด้านความสุขเกิดจากการมีสัมพันธ์ทางสังคม และด้านความสุขเกิดจากการใช้จ่ายทรัพย์สิน
รองลงมาคือ ด้านความสุขเกิดจากการไม่เป็นหนี้ ด้านความสุขเกิดจากการทำงานที่สุจริต และด้านความสุข
เกิดจากการมีทรัพย์สิน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง
ที่มีต่อความสุขของประชาชน พบว่าตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .01 ทุก
ตัว หมายความว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลช้างทองที่มีต่อความสุขของ
ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีผลต่อ
ความสุขของประชาชนในพื้นที่

คำสำคัญ: การบริหารงาน หลักธรรมาภิบาล ประชาชน

Abstract

The purpose of this research was to study the administration according to good governance in Chang Thong Subdistrict Administrative Organization. and study the happiness of the people in the Chang Thong Subdistrict Administrative Organization Chaloe Phrakiat District Nakhon Ratchasima Province Objectives 1) to study the administration according to good governance of Chang Thong Subdistrict Administrative Organization Chaloe Phrakiat District Nakhon Ratchasima Province 2) To study the happiness of the people of Chang Thong Subdistrict Administrative Organization Chaloe Phrakiat District 3) To study the relationship between the administration according to the principles of good governance and the happiness of the people of Chang Thong Subdistrict Administrative Organization. Chaloe Phrakiat District Nakhon Ratchasima Province by studying the sample population living in the area of Chang Thong Subdistrict Administrative Organization Chaloe Phrakiat District Nakhon Ratchasima Province, 345 people with a questionnaire with a confidence value equal to .9614 and then analyzed to find statistical values such as mean, standard deviation. and the correlation coefficient in this study.

The results of the study showed that

1. Personal factors, it was found that most of the samples were male, aged between 31-40 years old, secondary education, vocational vocational farmer. and have monthly income of 10,000 - 20,000 baht.
2. Chaloe Phrakiat District Nakhon Ratchasima Province at a high level When considering each aspect, it was found that there was a management level according to the

principle Good Governance of Chang Thong Subdistrict Administrative Organization rule of law morality The principle of transparency The principle of participation Responsibility and the principle of value at a high level in all aspects.

3. The level of happiness of the people of Chang Thong Subdistrict Administrative Organization Chaloe Phrakiat District Nakhon Ratchasima Province The overall level is at a high level. The happiness of the people is the happiness that comes from family love. Happiness comes from having social relationships. and happiness comes from spending money, followed by happiness that comes from not being in debt Happiness comes from honest work and happiness comes from having assets.

4. Relationship between administration according to good governance of Chang Thong Subdistrict Administrative Organization to the happiness of the people It was found that all the variables used in the analysis were statistically related at the .01 level, meaning that the administration according to the good governance of the Chang Thong Subdistrict Municipality towards the happiness of the people of the Subdistrict Administrative Organization. golden elephant Chaloe Phrakiat District Nakhon Ratchasima Province affect the happiness of the people in the area.

Keywords: Administration, good governance, people

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นหน่วยราชการในส่วนการบริหารส่วนท้องถิ่น ที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการบริหารให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 และตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้ออกกระเบียบว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2552 เพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติ เนื่องจากเทศบาลตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งนอกจากจะต้องปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ และพนักงานจ้างในหน่วยงานแล้ว ยังต้องเกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณะ การพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้เจริญรุ่งเรือง แล้วจะต้องคอยบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ และบุคคลอื่นๆ โดยทั่วไปที่มาติดต่อราชการ ดังนั้นเทศบาลตำบลช้างทอง จะต้องปฏิบัติราชการให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชนโดยทั่วไป คือ บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก ไม่มั่งคั่งมากในลาภผล มุ่งบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ถือธรรมเป็นใหญ่ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เพื่อทราบถึงปัญหาความสุข และความสัมพันธ์ของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้รับไปพัฒนาปรับปรุงเพื่อยกระดับความสุข และพัฒนาความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง กับประชาชน ในพื้นที่ ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

สมมติฐานในการศึกษา

1. ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก
2. ระดับความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก
3. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้าน ประชากร

1.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2,500 คน

1.2 กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีจำนวนที่แน่นอน จึงใช้สูตรของยามานะ (Yamane) ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีการคลาดเคลื่อน 0.05 จำนวน 345 คน โดยกำหนดขนาด

กลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ จากนั้นนำไปหาขนาดความพอดีโดยกำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรกลุ่มเป้าหมาย (Proportional allocation)

1.3 การสุ่มตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย(Simple random sampling) เพื่อจะได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีด้วยการจับฉลากประชาชนในแต่ละชั้นภูมิให้ได้สัดส่วนที่กำหนด จำนวน 345 คน จำแนกตามเพศเพื่อนำผลจากการเก็บข้อมูลมาศึกษาต่อไป

2. ขอบเขตด้านการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent) ได้แก่ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) นิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักการมีส่วนร่วม 5) หลักความรับผิดชอบ 6) หลักความคุ้มค่า

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent) ได้แก่ ความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง ท้อง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ความสุขจากความรักในครอบครัว 2) ความสุขจากการมีทรัพย์สิน 3) ความสุขจากการใช้จ่ายทรัพย์สิน 4) ความสุขจากการไม่เป็นหนี้ 4) ความสุขความสุขจากการทำงานที่สุจริต 6) ความสุขจากการมีสัมพันธ์กับสังคม

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาเรื่องหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

4. ขอบเขตด้านเวลา ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการศึกษาในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2560

ประโยชน์ที่รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบประโยชน์และคุณค่าของหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

2. ทำให้ทราบระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

3. ผลที่ได้จากการศึกษา สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ตามหลักธรรมาภิบาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2,500 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา จากขนาดกลุ่มตัวอย่างซึ่งคำนวณตามสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ประชากรตัวอย่าง จำนวน 2,500 คน ผู้ศึกษาจึงเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 345 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั่วไปในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ(check list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง ท้อง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ กำหนดน้ำหนักคะแนนการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ในการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลช้างทองที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา และสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 ได้สร้างแบบสอบถามแบบสอบถาม โดยการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการศึกษา(conceptual framework) ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแบบตรวจรายการ(check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า(rating scale)เสร็จแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองใช้ (try out) กับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (อ.บ.ต.) คลองไผ่ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค (conbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9614

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้าย

ขั้นตอนที่ 6 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลวิจัยต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เพื่อเก็บข้อมูลจากประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 345 คน ด้วยตนเอง จากนั้นได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ทำการตรวจนับและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 345 ชุด มาตรวจสอบความครบถ้วน สมบูรณ์ในการตอบ แล้วนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจัดลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง ที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ในการทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการศึกษา

1. ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น เพศชาย มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษา, ปวช. มีอาชีพเกษตรกร และมีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท
2. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านแล้ว พบว่า มีระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน
3. ระดับความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยความสุขของประชาชน ได้แก่ ด้านความสุขเกิดจากความรักในครอบครัว ด้านความสุขเกิดจากการมีสัมพันธ์ทางสังคม และด้านความสุขเกิดจากการใช้จ่ายทรัพย์สินรืองลงมาคือ ด้านความสุขเกิดจากการไม่เป็นหนี้ ด้านความสุขเกิดจากการทำงานที่สุจริต และด้านความสุขเกิดจากการมีทรัพย์สิน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง ที่มีต่อความสุขของประชาชน พบว่าตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว หมายความว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง ที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีผลต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่

อภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษามีประเด็นสำคัญที่ได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1.1 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านหลักนิติธรรมเป็นกติกากฎหรือข้อตกลงที่กำหนดเป็นรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่ใช้ในการปกครองประเทศ โดยมีบทบังคับให้ประชาชนต้องปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบและเรียบร้อยถูกต้อง และเท่าเทียมกัน จากผลการศึกษา บุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง เห็นว่าควรมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ และการใช้กฎระเบียบต่าง ๆ ควรมีความเป็นธรรมและเท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งแยกการใช้สำหรับระดับบริหาร พนักงานหรือลูกจ้างสอดคล้องกับ

หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การขนาดเล็ก หรือขนาดกลางที่มีแบบแผน (Bureaucracy) โดยมีเป้าหมายเพื่อให้องค์การมีประสิทธิภาพ โดย แมกซ์ เว็บบอร์ (MaxWeber, 1969) กล่าวว่า การยึดกฎหมายและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้การทำงานมีความแน่นอน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตัวคน เพื่อให้การทำงานขององค์การมีลักษณะที่เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ และกฎระเบียบ เพื่อทำให้เกิดความแน่นอนในการทำงาน เพื่อให้การทำงานมีความรวดเร็วขึ้น เพื่อลดการสื่อสารที่ไม่จำเป็นระหว่างผู้ปฏิบัติในหน่วยงานและเพื่อเป็นการสร้างกรอบพฤติกรรมพื้นฐานให้สมาชิกในหน่วยงานทั้งหมดมีแบบแผนเดียวกัน เช่นเดียวกับ ธนากรโลก (2535) ที่กล่าวว่านิติธรรมเกี่ยวข้องกับระดับของการที่บุคคลฝ่ายต่าง ๆ มีความมั่นใจและยอมรับปฏิบัติตามกฎกติกาในการอยู่ร่วมกันของสังคม โดยเฉพาะคุณภาพของการบังคับให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญา การตำรวจ และการอำนวยความสะดวก รวมถึงโอกาสความเป็นไปได้ที่จะเกิดอาชญากรรมและความรุนแรง ดังนั้น นิติธรรมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับทุกฝ่ายในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคม

1.2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านหลักความคุ้มค่าเป็นการบริหารทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง ได้จัดลำดับตามความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนของโครงการ ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยมุ่งเน้นให้เกิดการประหยัดงบประมาณ การจัดกิจกรรมรณรงค์คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ พนักงาน และประชาชนในเขตเทศบาลตำบลช้างทองให้มีความประหยัด ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีการแต่งตั้งสมาชิกสภาติดตามตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณและการจัดทำทะเบียนการใช้ประโยชน์ครุภัณฑ์ให้เป็นไปอย่างถูกต้อง และบุคลากรของเทศบาลตำบลช้างทอง ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง และประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านหลักความคุ้มค่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง ได้ดำเนินการตามหลักความคุ้มค่าโดยมีการจัดวางมาตรการการตรวจสอบภายในและการจัดทำรายงานการเงินเผยแพร่แก่สาธารณชนทั่วไป การคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมในการรักษาทรัพยากร ผลผลิต ผลลัพธ์ ของการดำเนินการ การส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการใช้เทคโนโลยี เครื่องมือต่าง ๆ ที่ทันสมัยเพื่อลดต้นทุน ลดขั้นตอนการทานเพิ่มปริมาณผลผลิต

1.3 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านหลักการมีส่วนร่วมเป็นการได้รับข้อมูลข่าวสารในเบื้องต้นที่รวดเร็วเป็นธรรม และถูกต้อง ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนมาประกอบในการบริหารจัดการองค์การจากผลการศึกษา บุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง เห็นว่าการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่บุคลากรตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจะทำให้สามารถปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่ได้อย่างมีส่วนร่วม และการกำหนดนโยบายด้านต่างๆ ไม่ควรมีเฉพาะระดับบริหารหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านนั้นเท่านั้น แต่ควรมีส่วนร่วมจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดย ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว (2542) กล่าวว่า ในการบริหารงานที่เหมาะสมและมีศักยภาพ จะมีการจัดระบบการบริหารโดยการแบ่งงานกันทำ เป็นการจัดแบ่งงาน

มอบหมายให้แต่ละหน่วยงานรับผิดชอบ และมีการประสานงานติดต่อซึ่งกันและกัน โดย UNDP (1997 อ้างถึงใน สำนักงาน ก.พ.ร., 2551) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมที่เปิดกว้างนั้นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มและการแสดงความคิดเห็น รวมถึงการสามารถเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมีเหตุผลในเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจดำเนินนโยบาย และมีส่วนในการควบคุม ตลอดจนการจัดสรรการใช้และรักษาทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนโดยการมีส่วนร่วมเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างกรอบของกฎเกณฑ์ และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจซึ่งจะช่วยสร้างข้อเรียกร้องที่ชอบธรรม และก่อให้เกิดกระบวนการติดตามตรวจสอบนโยบายและการดำเนินการของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยระดับต่ำสุด 3 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

2.1 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านหลักความโปร่งใสเป็นการมีระบบข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน และตรวจสอบได้ ตลอดจนสร้างความน่าเชื่อถือแก่สาธารณชน จากผลการศึกษา บุคลากรภายในเทศบาลตำบลข้างทองเห็นว่าควรแสดงขั้นตอนและกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ณ พื้นที่ให้บริการ เพื่อให้ประชาชนหรือผู้มาติดต่อทราบ และควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานขององค์กรให้ประชาชนได้รับทราบโดยผ่านสื่อต่าง ๆ เป็นประจำอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับ UNDP (1997 อ้างถึงใน สำนักงาน ก.พ.ร., 2551) ที่กล่าวว่า ความโปร่งใสต้องอยู่บนพื้นฐานของการไหลเวียนอย่างเสรีของข้อมูลข่าวสาร บุคคลที่มีความสนใจเกี่ยวข้องจะต้องสามารถเข้าถึงสถาบัน กระบวนการ และข้อมูลข่าวสารได้โดยตรง ทั้งนี้การได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นต้องมีความเพียงพอต่อการทำความเข้าใจและการติดตามประเมินสถานการณ์

2.2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านหลักความรับผิดชอบเป็นความตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกรับผิดชอบต่อประเทศและสังคม การเอาใจใส่และสนใจในปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตน จากผลการศึกษา บุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง เห็นว่าควรมีความมุ่งมั่น ในการพัฒนาและปฏิรูปงานขององค์กร เพื่อประโยชน์ของสาธารณะ สอดคล้องกับ แมกซ์เวเบอร์ (Max Weber, 1969: 145) ที่กล่าวว่า การแยกผลประโยชน์ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์องค์กร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์การทำงานให้องค์การเพื่อผลประโยชน์รวมขององค์กรโดยใช้หลักความเป็นระเบียบแบบแผน และการแยกเรื่องส่วนตัวออกจากเรื่องงานในขณะที่ กาญจนา ศักดิ์ทองและคณะ (2549) กล่าวถึงความรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจในปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและการกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน ดังนั้น บุคลากรในองค์การบริหาร

ส่วนตำบลข้างทอง จึงต้องเป็นผู้ที่มีสำนึกรับผิดชอบต่อสาธารณะ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ กิจกรรม หรือ การตัดสินใจใดๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสาธารณะ

2.3 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครราชสีมา ในด้านหลักคุณธรรมเป็นการใช้ปัญญาไตร่ตรองหาเหตุผลก่อนตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม จากผลการศึกษา บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง เห็นว่าการเลือกสรรฝ่ายนิติบัญญัติและบริหารขององค์กรควรมาจากการเลือกตั้งที่สุจริตและเที่ยงธรรม และเจ้าหน้าที่ทุกระดับภายในองค์กรควรปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตบนพื้นฐานของศีลธรรมและจริยธรรมอันดี โดยเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับ พรก.ว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (พ.ศ.2546) ที่กล่าวถึง หลักคุณธรรมในหน่วยงานว่า การที่หน่วยงานปราศจากการกระทำอันเป็นการทุจริต ผิดวินัย และจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ ซึ่งการทุจริตอาจเกิดขึ้นได้ทั้งในระดับบุคคล องค์กร หรือสถาบัน ในส่วนของระบบราชการ การทุจริตส่วนใหญ่หมายถึงการกระทำของหน่วยงานราชการหรือของข้าราชการที่ประพฤติมิชอบด้วยกฎหมาย โดยบุคลากรภายในเทศบาลตำบลข้างทองเห็นว่าองค์กรที่มีการบริหารจัดการด้วยความเป็นธรรม ช่วยให้คุณภาพชีวิตของบุคลากรและประชาชนดีขึ้นโดยมีการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับเฟรดริคสัน (Frederickson อ้างถึงในสตรศรี สัตยธรรม, 2551) ได้เสนอทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์ในรูปแบบการเลือกสาธารณะ ว่านักบริหารจะต้องยึดมั่นการบริหารมวลชนที่เป็นธรรมและองค์การของรัฐจะต้องบริการประชาชนในลักษณะผู้รับใช้ประชาชน มิใช่นายประชาชน และขณะเดียวกันก็พัฒนาระบบธุรกิจสินค้าให้มีคุณภาพเพื่อประชาชนจะได้มีทางเลือกมากขึ้น และเห็นว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานหรือการพิจารณาความดีความชอบควรมีหลักเกณฑ์การประเมินจากผลงานที่ชัดเจนและเป็นระบบโดยไม่ใช้ระบบอาวุโสหรือถ่วงเอื้อทั้งหน่วยงาน สอดคล้องกับ พรก.ว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (พ.ศ.2546) ที่กล่าวว่า องค์การควรคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร โดยจะต้องใช้ทรัพยากรของประเทศอย่างประหยัดและก่อให้เกิดประสิทธิภาพ มีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ตลอดจนมีการประเมินผลการทำงานและให้ผลตอบแทนตามผลงาน ซึ่งการกำหนดตัวชี้วัด ผลการดำเนินงานในเชิงปริมาณที่ชัดเจน จะทำให้การประเมินผลมีความเป็นธรรมและสามารถตรวจสอบได้

3. จากการศึกษาเรื่องความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษามีประเด็นสำคัญที่ได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

3.1 ระดับความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลข้างทอง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครราชสีมา ในด้านความสุขเกิดจากความรักในครอบครัวซึ่งครอบครัวเป็นสถาบันหลัก เป็นแกนกลางของสังคม ที่เป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตครอบครัวมีหลากหลายรูปแบบ หลายลักษณะ นอกเหนือจากครอบครัวที่สมบูรณ์ทั้งบิดามารดาและบุตร สมาชิกในครอบครัวรู้จักรับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ของตน รวมทั้งสามารถนึกกำลังและมีความสัมพันธ์ที่ดี เป็นพลังสร้างคนในครอบครัวให้มีความสุขและมีคุณภาพ และการใช้เวลากับครอบครัว คือ เวลาที่เป็นสุขที่สุด ความรักความเข้าใจในครอบครัวจะสร้างสานความสัมพันธ์ และเป็นการปลูกฝังให้คนในครอบครัวเป็นคนดี มองโลกในแง่ดี ร่วมสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม

ครอบครัวจะยืนยงและมีความสุขได้ไม่มีอะไรจะสำคัญไปกว่า ความรักอย่างจริงใจที่พ่อแม่มอบแก่กันและกัน ซึ่งแสดงเป็นแบบอย่างให้ลูกได้เห็นและประทับใจ โดยที่ความสุขเกิดจาก (1) ครอบครัวเป็นสถาบันหลักของสังคมที่มีความมั่นคงเข้มแข็ง เป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและสันติสุข เป็นแหล่งสร้างและปลูกฝังความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มีคุณธรรม และเป็นพลังของสังคม (2) ครอบครัวสามารถพึ่งตนเองได้ สมาชิกเคารพในสิทธิของกันและกัน อยู่กันด้วยความรักความเข้าใจ มีความหนักแน่น อดทน มีความรับผิดชอบ รู้จักบทบาทหน้าที่ เคารพผู้สูงอายุ ให้ความเอื้ออาทรต่อกัน (3) ครอบครัวรู้จักรักษาและสืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมไทย ความมีน้ำใจไทยเป็นหนึ่งใน ความอ่อนน้อม ตรงตรงผู้พบเห็น ครอบครัวไทยอบอุ่นร่มเย็น ความกตัญญูเป็นดุจโซ่ทอง เด็กเคารพผู้ใหญ่ตามวัยวุฒิ มีเมตตาเพื่อนมนุษย์ทั้งผอง รักสงบ รักธรรมชาติ ถิ่นชวาบทอง รักเป็นไท ตามครรลองเสรีธรรม

3.2 ระดับความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านความสุขเกิดจากการมีสัมพันธ์ทางสังคมเป็นการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขมีประสิทธิผลในการทำงาน ทางอ้อมโดยผ่านการมองโลกในแง่ดี นอกจากนั้น การมองโลกในแง่ดีเป็นตัวแปรสื่อระหว่างทรัพยากรในการทำงาน เช่น การสนับสนุนทางสังคมเป็นต้น และความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เมื่อพนักงานมีการรับรู้ว่าในองค์การที่พวกเขาทำงานอยู่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีการสื่อสารร่วมกัน ระหว่างเพื่อนร่วมงาน หรือหัวหน้างานกับพนักงาน และเชื่อว่าตนได้รับการดูแลเอาใจใส่ และได้รับปฏิบัติอย่างมีคุณค่าในที่ทำงาน จะส่งผลทำให้พนักงานมีพลังและกำลังใจในการทำงาน คลายความรู้สึกอ่อนล้าที่เกิดจากการทำงาน มีเรี่ยวแรงในการดำเนินชีวิต และส่งผลทำให้พนักงานมีทัศนคติด้านบวกต่อองค์การและการทำงาน ซึ่งทัศนคติด้านบวกนี้จะช่วยป้องกัน/ลดความเย็นชาที่เกิดขึ้นกับพนักงานทำให้พนักงานทำงานด้วยใจมากขึ้น ไม่ทำตัวออกห่างจากงาน ไม่มองคนอย่างเย็นชาเหมือนเป็นเพียงวัตถุอย่างหนึ่งในการทำงาน มีพฤติกรรมที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน ลูกค้า รวมไปถึงผู้ที่มาติดต่อในงานด้วย และสุดท้ายเมื่อพนักงานมีพลังใจลงกายในการทำงาน และมีใจในการทำงาน ไม่แสดงความเย็นชาต่อบุคคลรอบข้าง การทำงานของพนักงานก็จะดี มีคุณภาพไปด้วยส่งผลทำให้พนักงานรู้สึกว่าตนมีความสามารถในการทำงาน มีคุณค่า รู้สึกว่าตนเองมีความก้าวหน้าในอาชีพ รู้สึกว่างานที่ทาลงไปมีความคุ้มค่า และทำให้พนักงานมีคุณภาพชีวิตในการทำงานดีขึ้นในที่สุด

3.3 ระดับความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านความสุขเกิดจากการใช้จ่ายทรัพยากรในสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ประชาชนต่างรัดเข็มขัด หันมาใช้จ่ายใช้สอยน้อยลง มีการออมและวางแผนการลงทุนกับสถาบันการเงินในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มมูลค่าของเงินบาทให้ชนะอัตราเงินเฟ้อที่ใกล้เคียงเลขสองหลักเข้าไปทุกวัน ขึ้นอยู่กับรัฐบาล ที่จะมีการมาตรการช่วยบรรเทาปัญหาปากท้องของประชาชน โดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองซึ่งแต่ละเดือนมีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก และการใช้จ่ายทรัพยากรโดยกำหนดมาตรการควบคุมค่าใช้จ่าย เป็นวิธีการที่ช่วยควบคุมค่าใช้จ่ายของครอบครัวช่วยให้ครอบครัวหรือกิจการมีแผนใช้จ่ายเงินได้อย่างรอบคอบ ระมัดระวังและมีประสิทธิภาพ ไม่ใช้จ่ายเกินรายได้ สามารถควบคุมพฤติกรรมในการใช้จ่ายของตนเองได้ ทั้งนี้ ยังช่วยให้มีเงิน

ออมเพิ่มขึ้นและทำให้หนี้สินลดลง สำหรับการกำหนดมาตรการควบคุมค่าใช้จ่าย มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้ (1) การควบคุมค่าใช้จ่ายด้วยการวางแผนบริหารเงินและค่าใช้จ่ายโดยการใช้เงินอย่างประหยัดและทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย อย่างสม่ำเสมอควรตระหนักถึงความจำเป็น ความคุ้มค่า ประโยชน์ใช้สอยก่อนการซื้อของทุกครั้ง ซึ่งการทำบันทึกรายรับรายจ่ายจะช่วยให้มีระเบียบวินัยในการใช้จ่ายและสามารถควบคุมการใช้จ่ายของตัวเองได้ (2) ควบคุมค่าใช้จ่ายด้วยการช่วยกันประหยัดค่าสาธารณูปโภคอื่นๆ ภายในบ้านทั้งค่าน้ำค่าไฟฟ้าไม่เปิดน้ำและไฟฟ้าทิ้งไว้โดยไม่จำเป็น (3) ให้ความสนใจกันภายในครอบครัวหรือในกิจการ โดยการทำข้อตกลงในการกำหนดมาตรการควบคุมค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนหรือกิจการ เพื่อให้ทุกคนร่วมมือกันประหยัด อดออม เลิกใช้จ่ายรายการที่ไม่จำเป็นและช่วยกันสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ถ้าหากเป็นกิจการให้ทุกคนช่วยกันเพิ่มยอดผลิต และพัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพ ซึ่งจะทำให้เพิ่มมูลค่าผลผลิตได้ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

4. จากการศึกษาเรื่องความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษามีประเด็นสำคัญที่ได้นำอภิปรายผล ดังนี้

4.1 ระดับความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านความสุขเกิดจากการไม่เป็นหนี้เป็นอนณสุข หมายถึง สุขเกิดจากความไม่เป็นหนี้ คือความภูมิใจ เอิบอímใจว่า ตนเป็นไท ไม่มีหนี้สินติดค้างใคร เพราะประชาชนที่ไม่มีหนี้จะเต็มไปด้วยความสุขเกษมเปรมปรีดิ์ ดำรงชีวิตประจำวันอยู่อย่างสง่าผ่าเผย ด้วยความศรัทธาภูมิใจในความเป็นไท ไม่เป็นหนี้สินใคร ไม่ต้องคอยหลบหน้าเจ้าหนี้ และมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เต็มเปี่ยม ซึ่งการเป็น “หนี้” เป็นเรื่องธรรมดาในยุคบริโภคนิยม โดยเฉพาะสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีมรดกตกทอดให้ใช้จ่ายได้อย่างสุขสบาย เพราะคงต้องใช้เวลานานหากจะรอกเก็บเงินสดให้ได้สักก้อนพอจะนำไปซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์ หรือซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในชีวิตประจำวัน การสะสมทรัพย์ที่เริ่มต้นด้วยการก่อหนี้ หรือการใช้จ่ายก่อนผ่อนทีหลัง จึงเป็นทางเลือกหรือโอกาสที่สำคัญ หากแต่ไม่ธรรมดามากขึ้นทุกวัน คือการเป็นหนี้โดยไม่จำเป็นและปัญหาความเดือดร้อนจากการเป็นหนี้

4.2 ระดับความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านความสุขเกิดจากการทำงานที่สุจริตเป็นการเว้นจากมิจฉาชีพทุกชนิด ประกอบแต่การงานที่สุจริต ไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีลธรรม ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนทั้งแก่ตนเองและบุคคลอื่น สัมมาอาชีวะเป็นหลักธรรมข้อหนึ่งในมรรค 8 ซึ่งเป็นแนวทางการดับทุกข์หรือการแก้ไขปัญหาชีวิต มุ่งผลในทางปฏิบัติให้ทุกคนจัดการกับชีวิตที่เป็นอยู่จริงๆ ในโลกนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการเลี้ยงชีพที่ถูกต้องของคนแต่ละคน โดยอยู่บนพื้นฐานการดำเนินชีวิตด้วยการประพฤติชอบ หรือการเลี้ยงชีพชอบเรียกว่าสุจริต 3 ได้แก่ การเลี้ยงชีพชอบทางกาย การเลี้ยงชีพชอบทางวาจา การเลี้ยงชีพชอบทางใจ

4.3 ระดับความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ในด้านความสุขเกิดจากการมีทรัพย์เป็นความสุขที่มีความภูมิใจ ความเอิบอímใจว่าตนมีโภคทรัพย์ที่ได้มาโดยชอบธรรม ด้วยน้ำพักน้ำแรง ด้วยความขยันหมั่นเพียรของตนเอง และมีความอุ่นใจว่า จะไม่ขาดแคลนสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นในชีวิต ซึ่งหลักการบริหารจัดการทรัพย์สมบัติ หรือการใช้จ่าย

ทรัพย์ตามแนวโศกวิภาคซึ่งเป็นหลักที่พระพุทธเจ้าทรงประทานให้แก่ชาวพุทธ สำหรับเป็นแนวทางในการใช้จ่ายทรัพย์เพื่อดำเนินชีวิต อาจกล่าวได้ว่าเป็นการใช้จ่ายทรัพย์เชิงพุทธ เป็นหลักการที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี เพราะหลักโศกวิภาคนี้เป็นหลักที่พระพุทธเจ้าสอนให้ชาวพุทธรู้จักวิถีในการวางแผนจัดการทรัพย์ (เงิน) ที่หามาได้ด้วยความสุจริตเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต การรู้จักวางแผนทางการเงิน ถือเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตไปได้อย่างราบรื่น มีทิศทางที่ดีและมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อความสุขของประชาชน และเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไปผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. จากผลการศึกษา ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรและประชาชนในเขตเทศบาลได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน การดำเนินงานต่างๆ มีความโปร่งใสตรวจสอบได้
2. จากผลการศึกษา ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้กับ ชุมชนหรือบุคลากรและประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง
3. จากผลการศึกษา ควรรณรงค์ให้บุคลากรและประชาชนใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานภายในองค์กรอย่างจริงจัง สร้างจิตสำนึกให้บุคลากรและประชาชนทุกคนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย
4. จากผลการศึกษา ด้านการบริการควรให้ความเสมอภาคแก่ทุกฝ่าย โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติเป็นรายบุคคล
5. จากผลการศึกษา ผู้บริหารควรกำหนดนโยบาย มีแผนแม่บทอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร และสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นรูปธรรมได้
6. จากผลการศึกษา ด้านหลักนิติธรรม พบว่า ผู้บริหารเลือกใช้งาน เลือกปฏิบัติในแต่ละบุคคล ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ยังล้าสมัย การทำงานยังไม่มีมาตรฐานเดียวกัน มีเส้นสาย ขาดความยุติธรรม และมีการกระจายอำนาจในการบริหารงานยังไม่ทั่วถึง มีการรวมศูนย์อำนาจอยู่เพียงแค่ผู้บริหารเพียงคนเดียวเท่านั้น ดังนั้น บุคลากรผู้ปฏิบัติงานไม่ควรเลือกปฏิบัติในแต่ละบุคคล ควรปรับปรุงข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งให้ทันสมัย ควรมีมาตรฐานเดียวกัน ผู้บริหารควรบริหารงานด้วยหลักเหตุผล และควรมีการกระจายอำนาจในการบริหารงาน ไม่ควรรวมศูนย์อำนาจอยู่เพียงแค่ผู้บริหารเพียงคนเดียว
7. จากผลการศึกษา ด้านหลักคุณธรรม พบว่า เรื่องของระบบอุปถัมภ์ การทำงานของข้าราชการยังขาดความความทุ่มเท และเสียสละ ความเสมอภาคของข้าราชการทุกคน ยังไม่ทั่วถึง มีการแบ่งพรรคพวกในการปฏิบัติงาน ดังนั้น บุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในเทศบาลตำบลช้างทอง จึงควรยกเลิกระบบอุปถัมภ์ และ

พิจารณาตามผลงาน ควรเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการทำงานด้วยความทุ่มเท และเสียสละ ควรให้ความเสมอภาคแก่ข้าราชการทุกคน ควรมีการอบรมในเรื่องคุณธรรมในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และการทำงานควรมีความซื่อสัตย์ ขยันอดทน

8. จากผลการศึกษา ด้านความโปร่งใส พบว่า มีปัญหาเรื่องผลประโยชน์การตรวจสอบภายใน ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร และความโปร่งใส ยังไม่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน ดังนั้น บุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในเทศบาลตำบลช้างทอง จึงควรมีการตรวจสอบได้ในทุกกรณีควรมีการบริหารงานอย่างโปร่งใส ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน และควรมีความโปร่งใส และตรวจสอบได้

9. จากผลการศึกษา ด้านหลักการมีส่วนร่วม พบว่า เรื่องนโยบายที่ไม่ชัดเจนจึงทำให้บุคลากรระดับล่างที่ไม่ได้ร่วมงาน ไม่มีโอกาสรับรู้ และยังขาดความร่วมมือจากบุคลากรทุกระดับ ดังนั้น บุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในเทศบาลตำบลช้างทอง จึงควรให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการเลื่อนตำแหน่งกับผู้บังคับบัญชา บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นแต่ไม่ค่อยได้รับความสนใจเท่าที่ควร และควรให้บุคลากรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ

10. จากผลการศึกษา ด้านหลักความรับผิดชอบ พบว่า ผู้บริหารมอบหมายงานไม่เหมาะสมกับตำแหน่งงานที่ทำอยู่ มีการซับซ้อนในการทำงานของผู้อื่น บุคลากรหรือข้าราชการบางคนยังมีความรับผิดชอบในการทำงานน้อย เมื่อการทำงานเกิดปัญหาขึ้น จะอ้างว่าเป็นความผิดของผู้ปฏิบัติงานหรือลูกจ้าง ดังนั้น บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน จึงควรมอบหมายงานในหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน และเหมาะสมกับตำแหน่งงาน ควรช่วยกันรับผิดชอบทรัพย์สินของหน่วยงานเสมือนทรัพย์สินของตัวเอง ควรมีการรับผิดชอบเฉพาะงานที่ตนเองทำ บุคลากรทุกคนควรมีความรับผิดชอบในการทำงาน และเมื่อการทำงานเกิดปัญหาขึ้นควรมีความรับผิดชอบร่วมกัน

11. จากผลการศึกษา หลักความคุ้มค่า พบว่า บุคลากรบางท่านไม่ทุ่มเทในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร เมื่อขำรุดก็ไม่ได้มีการซ่อมแซมและนำกลับมาใช้ใหม่ จึงต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์ใหม่อยู่เสมอ มีการนำวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัวบางครั้ง ดังนั้น บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ควรยึดหลักการบริหารธรรมาภิบาลอยู่เสมอ การปฏิบัติงานควรยึดหลักความไม่ประมาทเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่ควรนำวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัว ควรมีการปรับปรุง ซ่อมแซม วัสดุอุปกรณ์ที่พอใช้ได้อยู่เสมอเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการทำงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยนี้ผู้ศึกษาได้ใช้พื้นที่ในการศึกษาภายในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา เป็นพื้นที่เดียวในการศึกษา สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปนั้นควรทำการศึกษาดังนี้

1. ควรนำหลักธรรมทางพุทธศาสนาในหัวข้อธรรมอื่นๆ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ
2. ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาเทศบาลตามแนวทางการบริหารบ้านเมืองที่ดี

3. ควรทำการศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการนำหลักธรรมาภิบาลไปประยุกต์ใช้เป็นการบริหารอย่างต่อเนื่อง
4. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานตามแนวธรรมาภิบาลโดยเปลี่ยนขนาดพื้นที่ในการศึกษาวิจัยให้กว้างและขนาดใหญ่ขึ้นอาจเป็นระดับจังหวัดระดับประเทศ หรือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด มหาวิทยาลัย เป็นต้น
5. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานเชิงพุทธตามหลักธรรม โดยเปลี่ยนพื้นที่ศึกษาวิจัยในพื้นที่อื่น ๆ
6. ผู้บริหารควรกำหนดนโยบาย มีแผนแม่บทอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร และสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นรูปธรรมได้ และควรเปิดโอกาสให้บุคลากรในเทศบาลได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน การดำเนินงานต่าง ๆ มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ พัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ระหว่างผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งกับข้าราชการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้างขององค์กรและประชาชนทั่วไปในท้องถิ่นนั้น

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม. (2542). *การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บพิธการพิมพ์.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2550). *มิติใหม่การปกครองท้องถิ่นวิสัยทัศน์การกระจายอำนาจและการบริหารงานท้องถิ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมาธรรม.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2541). *รัฐธรรมนูญแห่งชาติดุทธศาสตร์กฎหมายประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : สายธาร.
- นฤมล ทับจุมพล. (2541). *แนวคิดและวาทกรรมว่าด้วย รัฐธรรมนูญแห่งชาติ ในการจัดการปกครอง (Governance) (บรรณาธิการ ม.ร.ว.พยุหธิฐาน ชุมพล)*. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ วันดีศรี. (2546). *การศึกษาความเป็นธรรมาภิบาลของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ประเวศ ะสี. (2542). *เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจ*. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖.
- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2545.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542.
- ระวีง เนตรโพธิ์แก้ว. (2542). *องค์กรและการจัดการ*. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. (2550). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- ลูเออร์ กุลิก. (2545). *ทฤษฎีองค์การ : ฉบับมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- วรารณ สามโกเศศ. (2554). *การอ่านกับชีวิตมีราคา*. มติชน. หน้า 6.
- วนิดา แสงสารพันธ์. (2543). *การบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล*. *วารสารนักบริหาร*, 21(3), 39 – 43.

- วีระ ไชยธรรม. (2542). *เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance)*. นนทบุรี : สำนักงานข้าราชการพลเรือน.
- วีรวัฒน์ ปันนิตามัย. (2544). *การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : อีระป้อมวรรณกรรม.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2541). *รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนแม่บทประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : วัฒนาการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)*. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ. (2546). *คู่มืออธิบายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพฯ : สิริบุตการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการข้าราชการพลเรือน. (2542). *คู่มือการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี*. มปท.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2546). *วารสารเศรษฐกิจและสังคม กันยายน-ตุลาคม*. กรุงเทพฯ : สหมิตรพรินต์ติ้ง, ๒๕๔๖), [บทสัมภาษณ์] ดร.บรรศักดิ์ อูวรรณโณ ของ นางนิตยา กมลวาทนินสา และน.ส.รวิวรรณ เลียดทอง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. *กรอบแนวคิดการพัฒนาสังคม*. สถาบันพระปกเกล้า, *สำนักวิจัยและพัฒนา (สรุปผลการวิจัย)*.
- สิริวิภา ศรีปลั่ง. (2548). *การศึกษาตัวชี้วัดธรรมาภิบาลด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติงานของสำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุดจิตร นิमितกุล. (2543). *“กระทรวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดี” การปกครองที่ดี (Good Governance)*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- Best, J.W. (1981). *Research in Education*. (14th ed). New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- Cordes, C. L., & Dougherty, T. W. (1993). *A review and an integration of research on job burnout*. Academy of Management Review, 18, 621–656.
- UNDP. (1997). *Governance for Sustainable Human Development*. a UNDP Policy Document.
- Weber, Max. (1969). *The Theory of Social and Economic Organization*. New York : Free Press.
- William v. Holloway. (1959). *State and Local Government in the United States*. New York : McGraw Hill Book Company, Inc.

ความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

กรณีศึกษา โรงเรียนมังกรมกลาวาสวิทยาลัย

พระนนธิ์ เมืองมาละ

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

THE READINESS OF ACADEMIC ADMINISTRATION OF GENERAL BUDDHIST SCRIPTURE SCHOOL: AT MANGKONKAMALAWAT WITTAYALAI SCHOOL

Pra Nonthee Muangmala

School of Business Administration, Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: nonthee.m@gmail.com

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาโรงเรียนมังกรมกลาวาสวิทยาลัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมังกรมกลาวาสวิทยาลัย จำนวน 35 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา สถิติที่ใช้ในการศึกษา คือ การแจกแจงค่าความถี่ ร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบการแจกแจงแบบที และการทดสอบการแจกแจงแบบเอฟ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นฆราวาส (ร้อยละ 57.1) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 42.9) มีพรรษา(เฉพาะบรรพชิต) ระหว่าง 6-10 พรรษา (ร้อยละ 53.3) วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 51.4) มีประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 51.4) และมีตำแหน่งปัจจุบันเป็นครูประจำ (ร้อยละ 45.7) และครูพิเศษ (ร้อยละ 45.7) เช่นกัน ความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมังกรมกลาวาสวิทยาลัย ในภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพร้อมสูงสุด คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 รองลงมาคือ ด้านการบริหารบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ถัดมาคือ ด้านการบริหารงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และด้านการบริหารงานทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐานบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนมังกรมกลาวาสวิทยาลัยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมังกรมกลาวาสวิทยาลัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมังกรมกลาวาสวิทยาลัย

Abstract

This independent study aimed to investigate opinion of the readiness of academic Administration of General Buddhist Scripture School, Mangkon kamalawat Wittayalai school classified by population demographic. The sample group was 35 officers who work at General Buddhist Scripture School, Mangkonka malawat Wittayalai school. The question- naire was used to gather data from the sample group. The statistics used for data analysis were Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test and F-test. The result revealed that most of the sample group were layperson (56.5%), aged between 31-40 years old (43.5%), Monk age between 6- 10 years old (50.0%), educated in Bachelor's degree (52.2%), work experiences was more than 10 years (52.2%), currently position was permanent teacher (43.5) and special teacher (43.5). The opinion toward the readiness in overall Academic Administration of General Buddhist Scripture School, Mangkonkama lawat Wittayalai school was at high level ($\bar{X} = 3.68$), the highest score was Budget administration ($\bar{X} = 3.86$), next Human administration ($\bar{X} = 3.73$), Academic administration ($\bar{X} = 3.63$) and General administration ($\bar{X} = 3.50$), respectively. The result of hypothesis testing found that the respondents with different demographic characteristic perceived the Readiness of Academic Administration of General Buddhist Scripture School, Mangkonkama lawat Wittayalai school differently at 0.05 level.

Keywords: Readiness of Academic Administration, General Buddhist Scripture School, Mangkonkamalawat Wittayalai school.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นที่แต่ละองค์กรจะต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา โดยปัจจัยสำคัญที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายดังกล่าว ได้แก่ คุณภาพของคน ซึ่งในการพัฒนาให้คนมีคุณภาพนั้นจะต้องอาศัยกระบวนการทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการพัฒนา และการพัฒนาจะต้องพัฒนาทุกคน โดยถือได้ว่าทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันทางการศึกษาตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ที่ได้บัญญัติไว้โดยมีความสำคัญว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นการจัดการศึกษาแผนกหนึ่งของคณะสงฆ์ที่ให้โอกาสแก่ศาสนทายาทให้มีความรู้ทางพระปริยัติธรรมคือ นักรธรรม – บาลี ควบคู่ไปกับวิชาการสามัญคือ หลักสูตร

ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จัดขึ้นโดยอาศัยสิทธิตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดไว้ว่า นอกเหนือจากรัฐ, เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคณะสงฆ์ได้ดำเนินการเพื่อให้ออกเป็นกฎกระทรวงเมื่อปี พ.ศ. 2548 ต่อมา เมื่อปี พ.ศ. 2555 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ปรับปรุงโครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับจุดเน้นของแต่ละสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา โดยการบริหารของมหาเถรสมาคม ตระหนักถึงอัตลักษณ์ของความเป็นศาสนทายาทของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ที่ผ่านมา พบว่า ระบบการบริหารการศึกษาของคณะสงฆ์ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ถึงแม้ว่าจะมีสภาการศึกษาของคณะสงฆ์และองค์กรอื่น ๆ ที่คณะสงฆ์ตั้งขึ้นมา เช่น กองธรรมสนามหลวง เป็นต้นพร้อมทั้งเจ้าคณะพระสังฆาธิการทุกระดับที่คอยควบคุมและส่งเสริมการศึกษาของสงฆ์โดยตรงก็ตามแต่ก็ไม่มีบทบาทเท่าที่ควรดังจะเห็นได้จากประชุมสัมมนาเจ้าคณะภาคทั่วประเทศ เมื่อ พ.ศ. 2538 ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคทางด้านการศาสนศึกษาไว้ว่าการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกธรรม-บาลีทั่วทุกภาคประสบปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. จำนวนนักเรียนมีแนวโน้มลดลง บางแห่งแทบจะหาผู้เรียนไม่ได้เพราะผู้บวชน้อยลงหรือพระภิกษุสามเณรส่วนใหญ่มุ่งสนใจเรียนทางโลกประกอบกับทั้งครูและนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการศึกษาแผนกธรรม-บาลีเพราะไม่เห็นความสำคัญในการนำไปใช้ประโยชน์หลังลาสิกขา

2. การจัดการศึกษาไม่เป็นระบบ หลักสูตร วิธีการเรียนการสอนและวัดผลไม่เหมาะสมกับยุคสมัยมุ่งเฉพาะพระภิกษุสามเณรโดยละเอียดเยวชนและพุทธศาสนิกชนทั่วไป

3. การขาดครูสอนประกอบกับครูสอนพระปริยัติธรรมไม่มีตำแหน่งทางการปกครองและไม่ได้รับการพิจารณาตั้งและเลื่อนสมณศักดิ์เท่าที่ควร รวมทั้งได้ค่าตอบแทนไม่เหมาะสมและขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอน

5. ขาดแคลนงบประมาณการจัดการศึกษา รวมทั้งขาดความพร้อมในการจัดตั้งกองทุนการศึกษา

6. การวัดผลสอบธรรมศึกษาแบบอัตนัยไม่เหมาะสมกับเด็กควรเปลี่ยนแปลงเป็นปรนัย

นอกจากนี้ พระราชวรมุนีได้ กล่าวถึงปัญหาและข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการศึกษาของคณะสงฆ์พอสรุปได้ดังนี้

1. ด้านระบบการศึกษามีหลายระบบแต่ขาดความเป็นเอกภาพและไม่สัมพันธ์กัน

2. จัดการศึกษา ด้านการบริหารคณะสงฆ์

รับผิดชอบเฉพาะการจัดสอบหรือวัดผลไม่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา เน้นการศึกษาแนวตั้งคือการสอบผ่านชั้นการศึกษาสู่ระดับสูงตามลำดับ การจัดการศึกษาในท้องถิ่นต่าง ๆ ไม่ใช่ใช้วิธีรวมทุนรวมกำลังต่างฝ่ายต่างทำ ผลคือการศึกษาพระปริยัติธรรมไม่แพร่หลายและภิกษุสามเณรในชนบท ที่ต้องการเล่าเรียนต่างหลั่งไหลเข้าสู่เมืองใหญ่และกรุงเทพมหานคร

3. ด้านผู้เรียน ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งในด้านความต้องการ เพราะการศึกษาที่คณะสงฆ์จัดให้ไม่สนองความต้องการของผู้เรียน และการเรียนพระปริยัติธรรมไม่มีการแบ่งแยกผู้เรียนตามพื้นฐานการศึกษาอายุ และประสบการณ์

4. ด้านคุณภาพและสัมฤทธิ์ผล การศึกษาพระปริยัติธรรมมีคุณค่า ความหมายและความสำคัญต่อสังคมและชีวิตของคนสมัยปัจจุบัน น้อยลงตามลำดับ และมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่าการศึกษาพระปริยัติธรรมไม่เพียงพอที่จะสร้างพระภิกษุสามเณรให้เป็นศาสนทายาทที่ดีได้แต่ในขณะเดียวกัน การจัดการศึกษาอื่น ๆ นอกจากพระปริยัติธรรม แผนกธรรมและแผนกบาลีก็ถูกมองว่าผลิตพระภิกษุสามเณรเพื่อให้ลาสิกขา

5. ด้านนโยบายและขอบเขตของการบริการศาสนศึกษาของเขตคับแคบลง คือเน้นให้การศึกษาเฉพาะบุคคลที่อยู่ในวงในของพระพุทธศาสนาเท่านั้น ละเลยคนที่บวชระยะสั้น และศิษย์วัด

6. ด้านที่เกี่ยวข้องกับรัฐ รัฐไม่สามารถจัดการศึกษาให้ทั่วถึงตามเป้าหมายและไม่สามารถแก้ไขปัญหาความไม่เสมอภาคทางการศึกษาได้ และแยกการศึกษาออกไปจัดเอง ทำให้ความเหินห่างระหว่างรัฐกับคณะสงฆ์มีมากขึ้น

7. ด้านประชาสัมพันธ์กับประชาชน ในปัจจุบันมองกันเพียงว่าการดำรงศาสนาคือการก่อสร้างเสนาสนะถาวรวัตถุเป็นสำคัญ ควรหันมาสนับสนุนการศึกษาของพระภิกษุสามเณรให้สมดุลกันหรือมากกว่า

จากข้อมูลการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ประจำปีการศึกษา 2560 ครั้งที่ 1 พบว่า มีจำนวนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาทั้งสิ้น 409 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนซึ่งเป็นสามเณรทั้งหมด 40,383 รูป มีจำนวนครูประจำ 2,322 รูป/คน มีจำนวนครูพิเศษ 2,089 รูป/คน ครูสอนบาลี 382 รูป/คน เจ้าหน้าที่ 4,739 รูป/คน แสดงให้เห็นว่ามีนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษาเลือกเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมเป็นจำนวนมาก ประกอบกับความสำคัญของการศึกษาและรูปแบบการบริหารการเรียนการสอนของโรงเรียนพระปริยัติธรรมในข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเป็นพระซึ่งทำหน้าที่เป็นครูสอนปริยัติธรรมที่โรงเรียนมัทรมงคลลาวาสวิทยาลัย จึงมีความสนใจในการศึกษา “ความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนมัทรมงคลลาวาสวิทยาลัย” โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์และศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมัทรมงคลลาวาสวิทยาลัยเกี่ยวกับหลักบริหารการศึกษาใน 4 ด้าน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล และ 4) ด้านการบริหารงานทั่วไป เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาระบบการบริหารการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมัทรมงคลลาวาสวิทยาลัย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมัทรมงคลลาวาสวิทยาลัย

2. เพื่อศึกษามีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมั่งกรมลาวาสวิทยาลัย

สมมติฐานการวิจัย

บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมั่งกรมลาวาสวิทยาลัยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมั่งกรมลาวาสวิทยาลัยแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมั่งกรมลาวาสวิทยาลัย ที่มีต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียน 4 ด้านได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป

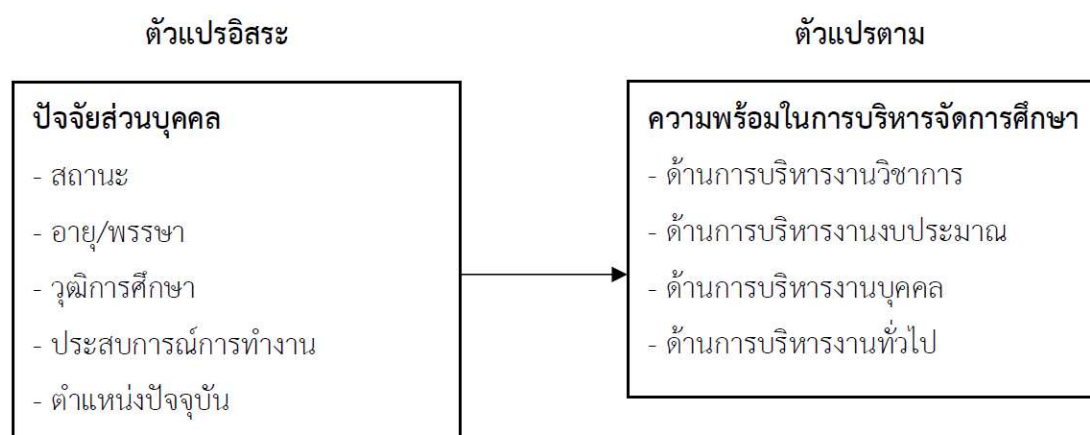
2. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมั่งกรมลาวาสวิทยาลัย วัดมั่งกรมลาวาส และห้องเรียนวัดบรมราชา กาญจนภิเษกอนุสรณ์ จำนวน 38 คน (แผนกลยุทธ์พัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ปีการศึกษา 2561-2565 โรงเรียนมั่งกรมลาวาสวิทยาลัย, 2561) โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Yamane (1967) ได้เท่ากับ 34.70 ดังนั้นจึงเก็บกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ อยู่ระหว่างเดือนกันยายน 2560 – พฤษภาคม 2561 รวมระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการวิจัยทั้งสิ้น 8 เดือน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมั่งกรมลาวาสวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย สถานะ อายุ/พรรษา วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งปัจจุบัน และกำหนดตัวแปรตาม คือ หลักการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียน 4 ด้านได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ตามแนวคิดของพระครูวุฒิชัยธรรมานันท์ (2554) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังแสดงในภาพประกอบที่ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมঙ্গกรมลาวาสวิทยาลัย (แผนกหลักสูตรพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ปีการศึกษา 2561-2565 โรงเรียนมঙ্গกรมลาวาสวิทยาลัย, 2561) เมื่อนำจำนวนประชากรมาคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 จากวิธีดังกล่าวแสดงผลขนาดตัวอย่างเท่ากับ 34.70 ดังนั้นจึงเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 รูป/คน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้คือ “แบบสอบถาม” โดยผู้วิจัยได้พัฒนามาจากพระครูวุฒิชัยธรรมานันท์ (2554) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยให้เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องพร้อมทั้งแนะนำและแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลอง (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แล้วนำมาแปลความหมายระดับของความคิดเห็นตามเกณฑ์ของ กฤษดา ตั้งชัยศักดิ์ (2559) และแสดงผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวมทั้งฉบับ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.851 จึงถือว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานี้มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมঙ্গกรมลาวาสวิทยาลัย จำนวนทั้งหมด 35 รูป/คน โดยกระจายแบบสอบถามไปยังบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนมঙ্গกรมลาวาสวิทยาลัยในช่วงเวลาที่ว่างจากภารกิจ แล้วทำการรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งจะได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยใช้สถิติวิธีการแจกแจงค่าความถี่(Frequency) ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) ดำเนินการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยด้วยสถิติ t-test, f-test และสถิติ One-way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นฆราวาส คิดเป็นร้อยละ 57.1 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.9 มีพรรษา(เฉพาะบรรพชิต) ระหว่าง 6-10 พรรษา คิดเป็นร้อยละ 53.3 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.4 มีประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 51.4 และมีตำแหน่งปัจจุบันเป็นครูประจำ คิดเป็นร้อยละ 45.7 และครูพิเศษ ร้อยละ 45.7 เช่นกัน

2. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ของโรงเรียนมังกกรมลาวาสวิทยาลัย ในภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพร้อมสูงสุด คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 รองลงมาคือ ด้านการบริหารบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ถัดมาคือ ด้านการบริหารงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และด้านการบริหารงานทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ตามลำดับ โดยในแต่ละด้านมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

3. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ของโรงเรียนมังกกรมลาวาสวิทยาลัย สรุปใจความสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า กิจของทางวัดมักตรงกับเวลาทำการเรียนการสอน จึงทำให้เวลาเรียนไม่เพียงพอตามที่กำหนดในแผนการศึกษา รวมถึงการจัดการเรียนการสอน (วิชาเรียน) ยังไม่สอดคล้องวิถีชีวิตของพระสงฆ์ เช่น การเรียนภาษาบาลีมากเกินไป ซึ่งเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสมกับพระสงฆ์

3.2 ด้านการบริหารงานบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ปัจจุบันเกิดปัญหาเกี่ยวกับความไม่มั่นคงในวิชาชีพครู ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย และส่งผลกระทบต่อผู้เรียน นอกจากนี้ บุคลากรยังขาดทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และจิตวิทยาหรือทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเท่าที่ควร รวมทั้งการให้ความร่วมมือในเรื่องต่าง ๆ ของคณาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องยังไม่ดีเท่าที่ควร

3.3 ด้านการบริหารงานทั่วไป กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ของโรงเรียนมังกกรมลาวาสวิทยาลัย จะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการ แต่ทั้งนี้ยังพบว่าการบริหารจัดการต่าง ๆ ในความเป็นจริงยังมีบางส่วนที่ไม่เป็นไปตามกฎระเบียบที่วางไว้ ทำให้การบริหารงานไม่เป็นไปตามมติที่ประชุมไว้ และไม่มีการนำผลที่ได้จากการประเมินหรือติดตามผลมาชี้แจง รวมถึงไม่มีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้ไม่เป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้

4. สมมติฐานของการวิจัยซึ่งกำหนดไว้ว่า “บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยม กมลवासวิทยาลัยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมัธยมกมลवासวิทยาลัยแตกต่างกัน” มีผลการทดสอบสมมติฐานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร สรุปได้ดังนี้

4.1 บุคลากรที่มีสถานะแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาในด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป และการบริหารจัดการศึกษาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานดังกล่าวถือว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

4.2 บุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาในด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป และการบริหารจัดการศึกษาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานดังกล่าวถือว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

4.3 บุคลากร (เฉพาะบรรพชิต) ที่มีพรรษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาในด้านการบริหาร งานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป และการบริหารจัดการศึกษาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานดังกล่าวถือว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

4.4 บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาในด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป และการบริหารจัดการศึกษาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานดังกล่าวถือว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

4.5 บุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาในด้านการบริหาร งานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป และการบริหารจัดการศึกษาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานดังกล่าวถือว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

4.6 บุคลากรที่มีตำแหน่งปัจจุบันแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษาในด้านการบริหาร งานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป และการบริหารจัดการศึกษาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานดังกล่าวถือว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นฆราวาส มีอายุระหว่าง 31-40 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไป และมีตำแหน่งปัจจุบันเป็นครูประจำ และ

ครูพิเศษ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิทยาการจากโลกภายนอก เพราะแม้จะเป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แต่ก็ไม่ได้มุ่งเน้นศึกษาแต่พระธรรมคำสอนอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่ยังต้องเท่าทันกับโลกภายนอกในปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พระครูวุฒิธรรมานันท์ (2554) ได้มีการศึกษาเรื่อง ศึกษาการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เป็นฆราวาสมีอายุ 41-45 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เป็นบรรพชิต มีพรรษา 4-10 พรรษา วุฒิการศึกษาทางโลก ระดับ วุฒิการศึกษาทางธรรม ระดับนักธรรมชั้นโท ประสบการณ์การบริหาร 0-3 ปี มีตำแหน่งการบริหารเป็นครูสอน

2. จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ของโรงเรียนมังกกรมลาวาสวิทยาลัย ในภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพร้อมสูงสุด คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ซึ่งประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีความพร้อมมากที่สุด คือ มีการจัดทำงบประมาณมาสนับสนุนการบริหารการศึกษา มีงบประมาณเพียงพอแก่การบริหารจัดการ และจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าด้านงบประมาณเป็นด้านที่บุคลากรมีความถนัดในการบริหารจัดการ เนื่องจากเป็นข้อมูลเชิงตัวเลข เป็นแผนที่มีการกำหนดเอาไว้แล้วอย่างชัดเจน และมีกรอบเวลาการดำเนินงานเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น งบประมาณประจำปี เป็นต้น สอดคล้องกับ ณรงค์ สักพันโรจน์ (2543 : 2) ซึ่งอธิบายว่า การบริหารงบประมาณคือแผนเบ็ดเสร็จที่แสดงออกในรูปตัวเงินแสดงโครงการดำเนินงานทั้งหมดในระยะเวลาหนึ่ง แผนดังกล่าวจะรวมถึงโครงการค่าใช้จ่ายตลอดจนถึงทรัพยากรที่จำเป็นในการสนับสนุน

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ของโรงเรียนมังกกรมลาวาสวิทยาลัย พบปัญหาเพียง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ พบว่า ครูส่วนใหญ่ติดภารกิจของทางวัด จึงทำให้เวลาเรียนไม่เพียงพอตามที่กำหนดในแผนการศึกษา ส่วนด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า ครูส่วนใหญ่มองว่าอาชีพครูไม่มั่นคง และขาดเทคโนโลยีที่มาช่วยจัดการเรียนการสอน และด้านการบริหารงานทั่วไป พบว่า ยังบริหารงานไม่เป็นระเบียบตามที่กำหนดไว้ ซึ่งการบริหารจัดการศึกษาของแต่ละโรงเรียนย่อมมีปัญหาที่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้บริหารจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิพนธ์ บุรณจันทร์ (2558) ได้มีการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารการศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มีศักยภาพทางด้านการบริหารโรงเรียน และพร้อมพัฒนาตนเอง เพื่อนำไปพัฒนาประสิทธิผล ของการบริหารการศึกษา โรงเรียนของตนเอง ซึ่งด้านความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ปฏิบัติได้ในระดับมากที่สุดคือ หน่วยงานจัดทำแผนงาน/โครงการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์/พันธกิจของโรงเรียน และหน่วยงานกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ด้านแรงจูงใจ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชนปฏิบัติงานในระดับมากที่สุด คือการให้เวลาในการรับฟังปัญหาของผู้ร่วมงานและแสดงความเห็นอกเห็น

ใจมีความสำคัญอย่างมากต่อการทำงานร่วมกัน และรู้สึกว่าคุณค่าในโรงเรียนเป็นสิ่งที่ทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่ทำงาน

4. ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย พบว่า บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยมกลางสาธิต วิทยาลัยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมัธยมกลางสาธิตวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรทุกคนมีความตั้งใจ และเต็มใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ ซึ่งแม้จะมีปัจจัยส่วนบุคคลจะแตกต่างกัน แต่กลับมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมัธยมกลางสาธิตวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับเพ็ญตระกูล อรัญทอง (2555 : 13) ซึ่งอธิบายว่า ความพร้อมเป็นสภาวะของบุคคลที่พร้อมเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความตั้งใจ สนใจ และมีความกระตือรือร้น เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งเกิดจากภูมิกาย ความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ อารมณ์และประสบการณ์เดิม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมัธยมกลางสาธิตวิทยาลัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ซึ่งเป็นงานรองรับงานอื่นๆ ทั้งด้านธุรการ ประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการจัดระบบควบคุมภายในหน่วยงาน ดังนั้น ผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายงานการบริหารงานทั่วไป จึงควรนำระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัย เช่น ระบบ SAP หรือจ้าง Outsource บุคลากรเฉพาะด้านมาช่วยแบ่งเบาภาระงานดังกล่าว รวมถึงการจัดการควบคุมและกำกับติดตามงานเพื่อให้สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. จากการศึกษา พบว่า ในด้านการบริหารงานวิชาการ ในเรื่องสำนักเรียนมีแผนในการจัดพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายงานการบริหารงานวิชาการ จึงควรมีการเผยแพร่ผลงานด้านวิชาการของโรงเรียน เช่น ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. จากการศึกษา พบว่า ในด้านการบริหารงานบุคคล ในเรื่องการนำผลการประเมินแจ้งให้ครูผู้สอนทราบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายงานการบริหารงานบุคคล จึงควรนำผลการประเมินต่างๆ ที่สรุปผลการประเมินเสร็จแล้วแจ้งครูผู้สอนทราบ โดยการติดประกาศ หรือการแจ้งรายบุคคล

4. จากการศึกษา พบว่า ในด้านการบริหารงานงบประมาณ ในเรื่องงบประมาณที่จะได้รับสอดคล้องกับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการใช้จ่ายของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายงานงบประมาณ จึงควรมีมาตรการในการติดตามเรื่องงบประมาณของแต่ละปีการศึกษาหรือแต่ละภาคการศึกษา ตลอดจนการกำหนดกรอบเวลาในการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนการใช้จ่ายของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรมการศาสนา กองแผนงาน. (2542). *การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม*. กรุงเทพฯ.
- ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์. (2543). *ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: พริกหวาน.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2542). *องค์การและการบริหาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีระวิทย์ เสมอโก. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียน
เรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3. *วารสารศรีนวลวิทย์*, 7(1), 84-95.
- นันทิยา ศรีหิลัง. (2553). *การมีส่วนร่วมในการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2 (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยอีสาน.
- นิเทศ สนั่นนารีและอินตอง ชัยประโคน. (2553). *ความคิดเห็นของพระภิกษุ-สามเณรที่มีต่อการเรียนการสอน
พระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ของพระภิกษุสามเณร: ศึกษาเฉพาะกรณีคณะสงฆ์ภาค 9
(วิทยานิพนธ์)*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น.
- พระครูวุฒิชัยธรรมานันท์ (2554). *การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
(ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2544 ก).
- พระราชวรมนู (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2545). *ทิศทางการศึกษาของคณะสงฆ์*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย.
- โรงเรียนมังกรกมลาวาสวิทยาลัย. (2561). *แผนกลยุทธ์พัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ปีการศึกษา 2561 –
2565*. กรุงเทพฯ : โรงเรียนมังกรกมลาวาสวิทยาลัย.
- วรวิศา ชื่นชมและสุรัชย์ สิกขาบัณฑิต. (2559). *ความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล อำเภอลำลูกกา*.
- ศราวุธ กลางหล้า. (2548). *การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา*. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- ศาสตรินทร อุณอินตะ. (2558). *การบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาของคณะ
สงฆ์จีน ในจังหวัดเชียงราย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 8(17), 244-253.
- สุรัตน์ ก้อนนาค. (2554). *แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน
ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดชัยนาท (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา)*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- Barnes, R. A. (1995). African American parents involvement in their children s schooling.
Dissertation Abstracts International, 55(10), 315-A.

Downing J. and D Thackrey. (1971). *Reading Readiness*. New York : London, University of London Press.

Joyce, B, & Weil, M. and Showers, B. (1992). *Model of teaching*. 4th ed. Boston : Allyn and Bacon : A Division of Simon & Schuster, Inc.

Sergiovanni. (1980). *Education Governance and Administrative*. Englewood Cliffs. New Jersey : Prentice- Hall, Inc.

Yamane. (1967). *Taro Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harper & row.

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
ของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สาคร กาศเจริญ และมยุรี ทรัพย์เที่ยง

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

PREVENTION AND SUPPRESSION OF CRIMES AFFECTING THE QUALITY OF LIFE
OF THE PEOPLE OF THE PROVINCIAL POLICE, PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA
DISTRICT PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA PROVINCE

Sakhon Kascharoen and Mayuree Supthieng

Master of Public Administration Program, Pathumthani University, Thailand

E-mail: sakhon_kascharoen@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยพิจารณาจากทรัพยากรการบริหารของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจกับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 399 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (closed form) ลักษณะเป็นตัวเลขมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 46 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง สถานภาพครอบครัวสมรส และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) โดยด้านคนหรือทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.94$) รองลงมาได้แก่ ด้านเงินหรืองบประมาณ ($\bar{X} = 3.99$) ด้านการจัดการทั่วไป ($\bar{X} = 3.94$) ด้านวัสดุอุปกรณ์หรือสถานที่ ($\bar{X} = 3.92$) และด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.99$)
2. ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) โดยด้านร่างกาย เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาได้แก่ ด้านจิตใจ ($\bar{X} = 3.95$)

ด้านความเป็นอิสระของบุคคล ($\bar{X} = 3.89$) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ($\bar{X} = 3.97$) ด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.89$) และด้านความเชื่อส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.97$)

3. การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมกับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กัน ด้านคนหรือทรัพยากรมนุษย์ ด้านเงินหรืองบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์หรือสถานที่ และด้านคุณธรรมจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม ประชาชน

Abstract

The objectives of this study were 1) to study crime prevention and suppression by considering administrative resources of Phra Nakhon Si Ayutthaya Provincial Police. Phra Nakhon Si Ayutthaya Province 2) To study the quality of life of the people of the Phra Nakhon Si Ayutthaya District Police Phra Nakhon Si Ayutthaya Province 3) To study the relationship between police crime prevention and suppression and the quality of life of the people of Phra Nakhon Si Ayutthaya Provincial Police. Phra Nakhon Si Ayutthaya Province The sample group used in the study were people of Phra Nakhon Si Ayutthaya District Police. The data were collected by using a closed-ended questionnaire (closed form), which is a number on a 5-level estimation scale, divided into 3 parts. The statistics used in the data analysis were percentage, mean and standard deviation. Most of the respondents were male, aged 46 years and over, bachelor's degree, employed occupation, marital family status. and have average monthly income

The results of the study found that

1. The level of crime prevention and suppression of the Phra Nakhon Si Ayutthaya Provincial Police. It was found that the overall picture was at a high level ($\bar{X} = 3.87$). with the highest mean ($\bar{X} = 3.94$), followed by in terms of money or budget ($\bar{X} = 3.99$), general management ($\bar{X} = 3.94$), materials or places ($\bar{X} = 3.92$), and morality ($\bar{X} = 3.99$)

2. Prevention and suppression of crime of the Phra Nakhon Si Ayutthaya Provincial Police. Phra Nakhon Si Ayutthaya Province Overall, it was found that it was at a high level ($\bar{X} = 3.98$). The aspect with the highest mean ($\bar{X} = 3.95$), followed by psychological ($\bar{X} = 3.95$), personal independence ($\bar{X} = 3.89$), social relations ($\bar{X} = 3.97$), environmental ($\bar{X} = 3.89$), and safety. personal belief ($\bar{X} = 3.97$)

3. Crime prevention and suppression and the good quality of life of the people of the Phra Nakhon Si Ayutthaya District Police Phra Nakhon Si Ayutthaya Province correlated people or human resources in terms of money or budget in terms of materials, equipment, or locations and morality and ethics statistically significant at 0.01 level

Keywords: prevention and suppression of crime, the people

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาวะทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดปัญหาสังคมโดยรวม เป็นเงื่อนไขนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมที่สร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและความเสียหายแก่รัฐเป็นอย่างมาก อาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้มีการพัฒนารูปแบบและวิธีการกระทำความผิดเข้ามาอยู่ในชุมชนควบคู่ไปกับการอาศัยช่องว่างของกฎหมาย ในหน้าหนังสือพิมพ์แต่ละวันเรามักจะเห็นข่าวพาดหัวเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน รูปแบบและวิธีการประกอบอาชญากรรมของคนร้ายได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้วิกฤตทางสังคมเริ่มหนักขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าปัญหาโจรผู้ร้าย ปัญหายาเสพติด ปัญหาค้าบริการทางเพศของเด็ก และเยาวชน ปัญหาการพนัน ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพประจำวันของประชาชนอย่างมาก กลุ่มคนร้ายมีทั้งได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปเป็นรูปองค์กรอาชญากรรม กลุ่มหรือแก๊ง หรือกระทำความผิดเฉพาะตัว แต่ไม่ว่ากลุ่มคนร้ายจะเป็นรูปแบบใด ก็ตาม เมื่ออาชญากรรมมีเพิ่มมากขึ้นผลกระทบในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ย่อมตกแก่ประชาชนอีกทั้งปัญหาอาชญากรรมเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศอีกด้วย

อาชญากรรมในยุคปัจจุบันเริ่มมีรูปแบบและวิธีการต่างๆ ที่แปลกใหม่ออกไปและเริ่มพัฒนาไปสู่องค์กรอาชญากรรม นับเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญยิ่งปัญหาหนึ่ง เป็นภัยคุกคามชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน เป็นสิ่งบั่นทอนความเจริญของประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย และความสูญเสียอย่างมากมายมหาศาลในด้านชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน และความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของคนในสังคม เพราะไม่เพียงแต่จะมีความเสียหายโดยตรงต่อประชาชนเท่านั้น อาชญากรรมยังมีความเสียหายแก่รัฐด้วย เพราะรัฐต้องสูญเสียเงินงบประมาณจำนวนมากใน การป้องกันปราบปราม

ปัญหาอาชญากรรมได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น ควบคู่ไปกับปัญหาความยากจน และปัญหาการว่างงาน เป็นที่ยอมรับกันว่าปัญหาอาชญากรรมก่อให้เกิดปัญหาทั้งภายในประเทศเองและระหว่างประเทศ แม้ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีการจับกุมเป็นจำนวนไม่น้อย ก็ไม่ทำให้ปัญหาอาชญากรรมลดน้อยลงแต่อย่างใด เนื่องจากการจับกุมก็เป็นการจับกุมเพียงรายย่อยเท่านั้น ส่วนอาชญากรรมประเภทองค์กรอาชญากรรม แทบไม่สามารถจับกุมได้เลย ถึงแม้แต่สามารถจับกุมได้แต่เมื่อคดีขึ้นสู่ศาลแล้ว ก็ไม่สามารถเอาผิดกับอาชญากรรมองค์กรได้ เนื่องจากอาชญากรรมประเภทนี้กระทำความผิดที่ซับซ้อน ปกปิดวิธีการดำเนินการ หรือมีการตัดตอน ทำให้ไม่สามารถดำเนินคดีถึงตัวผู้บงการที่แท้จริง ตำรวจจึงเป็นวิชาชีพกลุ่มหนึ่งที่มีความสำคัญในด้าน

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพราะตำรวจมีหน้าที่โดยตรงในการบำบัดทุกข์และบำรุงสุขให้แก่ประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจของแต่ละสถานีตำรวจจึงเป็นกำลังหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในด้านการป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตำรวจจึงจำเป็นจะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนเพื่อให้เกิด ความเข้าใจและความร่วมมืออันดีในการมีส่วนร่วมในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม แต่ที่ผ่านมา ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันความรู้สึกของประชาชนที่มีต่อตำรวจไม่ดีเท่าที่ควร และการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจก็ไม่ได้ผล อาจเป็นเพราะว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีน้อยไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างเต็มที่ หรืออาจเป็นเพราะว่ามีปริมาณงานมากเกินไปจนไม่สามารถทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้เต็มที่ เนื่องจากตำรวจมีขอบข่ายงานที่ต้องรับผิดชอบมากเกินไป ไม่ว่าจะเป็นด้านจราจร ตรวจคนเข้าเมือง ป่าไม้ ปราบปรามการค้ามนุษย์เถื่อน และปัญหาการก่อการร้าย อีกทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ใน การปฏิบัติงานก็ขาดแคลน เจ้าหน้าที่ระดับผู้ปฏิบัติต้องจัดหาเองทั้งสิ้น ปัญหาต่างๆ เหล่านี้กระทบต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของตำรวจจึงส่งผลให้การทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นข้าราชการตำรวจของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะอาจใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติ เพิ่มขวัญและกำลังใจ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และสามารถทำให้ภารกิจในด้านการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีประสิทธิภาพสูงสุด ส่งผลให้เกิดความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ทำให้ประชาชนได้รับความอบอุ่น ลดความหวาดกลัวภัยอันตราย และมีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจอันจะก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อสังคม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยพิจารณาจากทรัพยากรการบริหารของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจกับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานการศึกษา

1. ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อยู่ในระดับสูง

2. ประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับคุณภาพชีวิตที่ดีอยู่ในระดับสูง

3. การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเรื่อง การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จะทำการศึกษาระดับการบริหารจัดการทรัพยากรในงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการศึกษาค้างนี้ ศึกษาเฉพาะปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่เขตความรับผิดชอบของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตความรับผิดชอบของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 174,541 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตความรับผิดชอบของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากผลการคำนวณของยามานะ (Yamane) ได้จำนวน 399 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการศึกษาค้างนี้ เริ่มตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2560 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2560

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับของงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ทำให้ทราบระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นสารสนเทศต่อหน่วยงานของกรมตำรวจ ที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นจำนวนคน 174,541 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้มาโดยการสุ่มตามแบบ Taro Yamane จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 399 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามหลักการบริหารจัดการแบบ 5M ประกอบด้วย ด้านคนหรือทรัพยากรมนุษย์ ด้านเงินหรืองบประมาณ ด้านการจัดการทั่วไป ด้านวัสดุอุปกรณ์หรือสถานที่ และด้านคุณธรรมจริยธรรม มีลักษณะเป็นตัวเลขมาตราส่วนประมาณค่า (numerical rating scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดความมากน้อยของระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและปราบปราม ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับการป้องกันและปราบปรามมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับการป้องกันและปราบปรามมาก
- 3 หมายถึง มีระดับการป้องกันและปราบปรามปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับการป้องกันและปราบปรามน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับการป้องกันและปราบปรามน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำการวัดคุณภาพชีวิตตามตัวชี้วัดขององค์การอนามัยโลก ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความเป็นอิสระของบุคคล ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความเชื่อส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นตัวเลขมาตราส่วนประมาณค่า (numerical rating scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดความมากน้อยของระดับคุณภาพชีวิต ดังนี้

- 5 หมายถึง ไม่เลย ท่านไม่มีความรู้สึกเช่นนั้นเลย คือการมีคุณภาพชีวิตที่ดีมากที่สุด
- 4 หมายถึง เล็กน้อย ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นน้อย คือการมีคุณภาพชีวิตที่ดีมาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นปานกลาง คือการมีคุณภาพชีวิตที่ดีปานกลาง
- 2 หมายถึง มาก ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นมาก คือการมีคุณภาพชีวิตที่ดำน้อย
- 1 หมายถึง มากที่สุด ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นเสมอ คือการมีคุณภาพชีวิตที่ดำน้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากเอกสาร หนังสือ วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงทางโครงสร้างการใช้สำนวนภาษา และพิจารณาความเหมาะสมทั่วไปของแบบสอบถาม เพื่อแก้ไขปรับปรุง
3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้
4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, อ้างถึงใน สืบสกุล เกษุนทด, 2548, หน้า67) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .862

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามแจกให้ประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 399 ชุด
2. เก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนทั้งหมด 399 ชุด
3. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้ง 399 ชุด และนำไปดำเนินการตามขั้นตอนการศึกษาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง โดยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบสมมติฐาน ได้ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
3. แปลผลแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ การหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation หรือ S.D.) แล้วแปลผลเป็นระดับประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมาก
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมน้อย
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมน้อยที่สุด

4. แปลผลแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ การหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation หรือ S.D.) แล้วแปลผลเป็นระดับประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีมาก
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีน้อย
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีน้อยที่สุด

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation)

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน สรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 46 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง สถานภาพครอบครัวสมรส และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท
2. ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก แยกเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก และแยกเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานป้องกันและปราบปรามมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน 2) เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นอย่างดี และ 3) มีความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมระหว่างตำรวจและประชาชน และค่าเฉลี่ยต่ำ 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการป้องกันและ

ปราบปรามอาชญากรรมมีการประสานความร่วมมือกันดีไม่มีการขัดแย้งขัดขวางกัน 2) มีการเผยแพร่สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยง และ 3) มีการหาเงินรายได้จากการสนับสนุนของภาคเอกชนหรือประชาชนในพื้นที่เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและความคล่องตัว

3. คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก แยกเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน แยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ วัดผลความมากน้อยของการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตามตัวชี้วัดขององค์การอนามัยโลก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย การไม่ได้รับผลกระทบจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) ด้านความเชื่อส่วนบุคคล รู้สึกมีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต และ 3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม สามารถให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคมได้ และค่าเฉลี่ยต่ำ 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ดี 2) ด้านความเชื่อส่วนบุคคล ของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ได้มีประสิทธิภาพ และ 3) ด้านจิตใจ สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมกับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านคนหรือทรัพยากรมนุษย์ ด้านเงินหรืองบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์หรือสถานที่ และด้านคุณธรรมจริยธรรม แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันด้านการจัดการทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. การทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปผลการทดสอบ ดังนี้

5.1 สมมติฐานที่ 1 ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อยู่ในระดับสูง ผลการวิเคราะห์พบว่า ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อยู่ในระดับสูงจริง

5.2 สมมติฐานที่ 2 ประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในระดับสูง ผลการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในระดับสูงจริง

5.3 สมมติฐานที่ 3 การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมกับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กัน ผลการวิเคราะห์พบว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมกับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กัน ด้านคนหรือทรัพยากรมนุษย์ ด้านเงิน

หรืองบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์หรือสถานที่ และด้านคุณธรรมจริยธรรม แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันด้านการจัดการทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อภิปรายผล ดังนี้

1. การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาสรุปในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก

1.1 ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ ดังนี้

1.1.1 ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานป้องกันและปราบปรามมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน แสดงให้เห็นว่า ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความจริงใจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อดูแลประชาชนในพื้นที่ ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

1.1.2 ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับสอง คือ มีการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่การป้องกันและปราบปรามที่เหมาะสม แสดงให้เห็นว่า ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ จึงมีการจัดกำลังเจ้าหน้าที่เพื่อรับผิดชอบได้อย่างเพียงพอที่จะช่วยให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเกิดประสิทธิภาพ และประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.1.3 ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับสาม คือ มีการจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามหรือสายตรวจเพื่อตรวจตามบ้านเรือน ตรอก ซอยในเขตพื้นที่อย่างเหมาะสม แสดงให้เห็นว่า ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความมุ่งมั่นในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่อย่างจริงจัง ซึ่งการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ออกตรวจตามพื้นที่ต่าง ๆ จะเป็นการช่วยลดปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นได้

1.2 ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เรียงลำดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ ดังนี้

1.2.1 ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีการประสานความร่วมมือกันดีไม่มีการขัดแย้งขัดขวางกัน แสดงให้

เห็นว่า ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจยังมีเจ้าหน้าที่บางนายที่ยังไม่ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มความสามารถ ไม่ปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจัง เนื่องจากอาจยังให้ความสำคัญไม่เพียงพอ จนทำให้ขาดความร่วมมือที่ดีต่อกันในการปฏิบัติหน้าที่อยู่บ้าง

1.2.2 ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำลำดับสอง คือ มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ แสดงให้เห็นว่า ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ไม่เพียงพอ ซึ่งเทคโนโลยีในปัจจุบันสามารถนำมาติดตาม ค้นหา หรือการวางแผนมาตรการป้องกันอาชญากรรมหรือเหตุอื่น ๆ ได้

1.2.3 ระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำลำดับสาม คือ การหาเงินรายได้จากการสนับสนุนของภาคเอกชนหรือประชาชนในพื้นที่เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและความคล่องตัว แสดงให้เห็นว่า ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาอาจไม่มีการขอความร่วมมือหรือมีการขอความร่วมมือน้อยครั้งจากภาคเอกชนหรือประชาชนในการช่วยกันดูแลป้องกันภัยอาชญากรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ ซึ่งในความจริงแล้วความร่วมมือของทุก ๆ ฝ่ายนั้น จะช่วยให้ภัยอาชญากรรมลดน้อยลงได้

2. การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก

2.1 ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ ดังนี้

2.1.1 ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม่มีผลกระทบจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แสดงให้เห็นว่า ประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ค่อนข้างปลอดภัย และเมื่อหากเกิดอาชญากรรมขึ้น ก็จะไม่มีความกระทบจากเหตุที่เกิดขึ้นรวมถึงกระบวนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอาจเป็นเพราะตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถควบคุมดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2 ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับสอง คือ ต้องพึ่งพาผู้อื่นเสมอ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถใช้ชีวิตในทุก ๆ วัน ได้อย่างอิสระ ใช้ชีวิตในการทำงานหรือการเดินทางเพียงลำพัง

ได้ โดยมีต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือต้องมีการคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจากความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรม

2.1.3 ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดลำดับสาม คือ รู้สึกวิตกกังวลและหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมในพื้นที่ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่ ว่าสามารถจะดูแลและคุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่ประชาชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับการไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นในการดำเนินชีวิตประจำวัน

2.2 ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่ดีเป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เรียงลำดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับดังนี้

2.2.1 ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ไม่ดี แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จะสามารถใช้ชีวิตได้อย่างอิสระ ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ไม่ได้รับผลกระทบจากเหตุอาชญากรรมในพื้นที่ และไม่รู้สึกรู้สึกหวาดวิตกกังวลหรือหวาดกลัวต่อภัยที่อาจจะเกิดขึ้น แต่สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยยังมีสภาพที่ยังไม่รู้สึกรู้สึกว่าปลอดภัยมากพอ ซึ่งมีบางจุดบางแห่งอาจเป็นแหล่งที่อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมได้ง่าย

2.2.2 ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดลำดับสอง คือ ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาสามารถป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ได้มีประสิทธิภาพน้อย แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจะสร้างความเชื่อมั่นในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ให้กับประชาชนได้มาก แต่อาจจะยังมีประสิทธิภาพไม่ดีพอ ซึ่งประชาชนอาจเห็นว่าตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาสามารถเพิ่มศักยภาพหรือขีดความสามารถในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ได้อีก

2.2.3 ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนที่เป็นผลจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดลำดับสาม คือ ไม่มีผลกระทบจากเหตุอาชญากรรมในพื้นที่ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาบางคนอาจได้รับผลกระทบด้านร่างกายจากเหตุอาชญากรรม

หรือเหตุผลในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

ผลการศึกษาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน มีข้อเสนอแนะ คือ

1.1 ด้านคนหรือทรัพยากรมนุษย์ ของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรมีการควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานให้มีความสามัคคี ประสานความร่วมมือกันในการปฏิบัติหน้าที่ในทุก ๆ ด้านเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับหน่วยงาน และควรมีการบริหารจัดการความขัดแย้งในองค์กร หากเกิดกรณีการไม่ให้ความร่วมมือต่อกัน

1.2 ด้านเงินหรืองบประมาณ ของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรมีการประสานความร่วมมือจากภาคเอกชนและประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อร่วมกันทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ ตลอดจนการขอรับเงินสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น เพื่อนำมาเพิ่มศักยภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิผลที่ดีต่อประชาชนในพื้นที่ได้มากยิ่งขึ้นต่อไป

1.3 ด้านการจัดการทั่วไป ควรมีการประกาศหรือประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้ประชาชนได้รับทราบ และมีความชัดเจนต่อแนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันผลกระทบต่อประชาชนของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรมีการประสานความร่วมมือจากภาคเอกชนและประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อร่วมกันทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ ตลอดจนการขอรับเงินสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น เพื่อนำมาเพิ่มศักยภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิผลที่ดีต่อประชาชนในพื้นที่ได้มากยิ่งขึ้นต่อไป

1.4 ด้านวัสดุอุปกรณ์หรือสถานที่ เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีต่าง ๆ นั้นมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและสามารถใช้ประโยชน์ได้ในเกือบทุก ๆ ด้าน ตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงควรเพิ่มอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่มีความทันสมัย นอกจากคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในปัจจุบัน เช่น กล้องวงจรปิด เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ เป็นต้น นำมาช่วยทั้งการวางแผนป้องกันและปราบปรามด้านต่าง ๆ และการแก้ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแล้ว

1.5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ควรจัดอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานป้องกันและปราบปรามและรวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานอื่น ในด้านการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนด้วยความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมีคุณธรรมน่าใจเป็นหลัก อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมหรือปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- 2.2 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
- 2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดอื่น ๆ หรืองานป้องกันและปราบปรามด้านอื่น ๆ เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดี ที่สามารถเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เฉลิมพล เจียรตระกูล. (2548). การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานบันเทิงในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิศาตร์ณ์ ศิลปะเดช. (2540). ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพมหานคร : พิเศษการพิมพ์
- พันตำรวจโทสุจินต์ นาวาเรือน. (2550). บทบาทของตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองเลยต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมือง จังหวัดเลย (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยศึกษาเพื่อการพัฒนา). เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- รัฐศาสตร์ สิงห์เหลือง. (2540). การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพระโขนง (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริพร ลือวิภาสกุล. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดนครพนม (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). นครพนม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม.
- สุชาดา บุญสร้างสม. (2543). นโยบายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ : ศึกษาในช่วงปี 2535-2541 (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ร้อยตำรวจเอกเอกรักษ์ต์ แปงสนิท. (2550). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมอาชญากรรมด้านยาเสพติดในอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย (การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชาดา บุญจิต. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียนโรงเรียนสังกัดกองการศึกษาสงเคราะห์ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 จังหวัดอุบลราชธานี (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมนา อยู่โพธิ์. (2549). ตลาดบริการ กรุงเทพฯ : บิ๊กโพธิ์ เพรส.

- สนอง เหล่าน้อย. (2554). *ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจสถานีตำรวจภูธรป่าไร่ อำเภอตอนตาล จังหวัดมุกดาหาร* (งานวิจัยรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- สำนักงานจังหวัดลพบุรี. (2555). *อาชญากรรม และการแพร่ระบาดของยาเสพติด*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก www.lopburi.go.th/information/narcotic.doc [12 มกราคม 2560]
- อนุชัย จินดารัตน์. (2552). *การให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของข้าราชการตำรวจในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี* (วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

พฤติกรรมในการเลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่ง ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร

มัติ เศษมา

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

BEHAVIOR OF CHOOSING TO ORDER FOOD DELIVERY SERVICE OF CONSUMERS IN BANGKOK

Mut Setma

School of Business Administration, Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: mut_setma@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่งในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่งของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่งของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและ 3) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่งของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่เลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่ง ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ซื้อของรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 คน โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accident sampling) ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test และ F-test และวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.50 มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.80 มีสถานภาพการสมรส สมรส คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.50 มีอาชีพบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 49.00 และมีรายได้ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.00
2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ใช้บริการส่งอาหาร Food Delivery ที่ใช้บริการบ่อยที่สุด คือ Line Man คิดเป็นร้อยละ 73.75 มีความถี่ในการใช้บริการ Food Delivery ในรอบ 2 เดือนที่ผ่านมา คือ 1 ครั้ง / 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 45.50 ประเภทอาหารที่ท่านใช้บริการส่งอาหารแบบ Delivery คือ อาหารจานหลัก คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีวัตถุประสงค์หลักของการใช้บริการส่งอาหารแบบ Delivery คือ ไม่มีเวลาเพียงพอในการเดินทางไป คิดเป็นร้อยละ 59.75
3. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่ง (Delivery) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านลักษณะทางกายภาพ ตามลำดับ

4. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่าผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริโภคที่มีอายุ อาชีพ ต่างกัน มีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรม การสั่งอาหารแบบจัดส่ง ผู้บริโภค

Abstract

The research study on marketing mix factors in selecting service to order food and deliver to customers in Bangkok Area. The objectives were 1) to study the behavior of the consumer in selecting service to order food and deliver to customers in Bangkok Area, 2) to study the level of marketing mix factors in selecting service to order food and deliver to customers in Bangkok Area, and 3) to compare the market-mix factors in selecting service to order food and deliver to customers in Bangkok Area. Classified by demographic factors. The population used in studying were consumers in Bangkok, who selected service to order food and deliver to customers in Bangkok Area which could not specify the exact amount. The samples used in the research were the purchasers who selecting service to order food and deliver to Customers in Bangkok Area for 400 people by using the accidental sample selection (Accident sampling) collects data using a questionnaires as a study instruments and used data analysis statistics using a percentage value (percentage). The mean (mean) standard deviation (standard deviation) and a hypothesis test using t-test and F-test statistics, and to analyze the difference in the average value coupled with the Scheffe method, the findings are summarized as follows:

1. The majority of the respondents were females. 59.50%. The aged between 31-40 years, accounting for 41.80%, having marital status accounting for 40.00%, the bachelor degree accounting for 55.50%, they were employed by private companies / contractors accounting for 49.00%, with an average monthly income was 20,001-30,000 baht accounting for 49.00 %.

2. The majority of the respondents frequently used ordering and delivering food services was the Line man accounting for 73.75 %. The frequency of using this service in 2

months, 1 time / 1 month, accounting 45.50%. The kind of food ordered was the main dish, accounting for 60.00%. The main objectives using this kind of service, they didn't have enough time to go to the restaurant, accounting for 59.75 %.

3. Marketing mix factors in selecting to order and deliver food service in Bangkok area. Overall were at a high level. When considered individual aspect found that distribution was the highest average. Followed by the personnel, processes, pricing, marketing promotion and marketing. products and the physical, respectively.

4. The comparing marketing mix factors in selecting service to order food and deliver to customers in Bangkok area. Classified by demographic factors found that consumers in Bangkok with gender, marital status, education level and different income per month. Having selecting service to order and deliver food were not different and the consumers with different age and career life. The selection of a different order and deliver were statistically significant at .05 level

Keywords: behavior, food delivery, consumers

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น และมีการแข่งขันทางเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลต่อสภาพแวดล้อม ทำให้ผู้บริโภคและผู้ประกอบการต่างปรับตัว ในส่วนของผู้บริโภคในปัจจุบันมีดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไป จากวิถีชีวิตของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปกลายเป็นมุ่งเน้นสู่ความสำเร็จ และมักทำกิจกรรมหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ทำให้มีความเร่งรีบในชีวิตประจำวันมากขึ้น และตระหนักถึงความสำคัญของเวลา โดยไม่เสียเวลาในสิ่งที่ไม่จำเป็น ยอมเสียทรัพย์สินเพื่อแลกกับความสะดวกสบายขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ประกอบกับระบบที่มีการพัฒนาอย่างน่าเชื่อถือ ผู้บริโภคในปัจจุบันจึงนิยมทำธุรกรรมต่าง ๆ ผ่านทางออนไลน์ เช่น การทำธุรกรรมทางการเงิน การซื้อสินค้าออนไลน์ เป็นต้น

Food Delivery Application ไม่เพียงทำให้พฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป แต่ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในห่วงโซ่ธุรกิจร้านอาหาร และทำให้ธุรกิจ Food Delivery ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2557 – 2561 ขยายตัวเฉลี่ยราว 10% ต่อปี สูงกว่าการขยายตัวของธุรกิจร้านอาหารโดยรวมที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3-4% ต่อปี

ศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้ทำการสำรวจพบว่า 63% ของกลุ่มตัวอย่างมองว่าการมีบริการสั่งอาหารผ่าน Application ทำให้เปลี่ยนมาสั่งอาหารผ่าน Application มากขึ้น และไปรับประทานอาหารนอกบ้านน้อยลง โดย 88% ของกลุ่มตัวอย่างเคยสั่งอาหารผ่าน Application ปัจจุบันสนับสนุนหลักคือโปรโมชั่นและ

ส่วนลดต่าง ๆ อย่างไรก็ดี ผลสำรวจชี้ ผู้บริโภคบางส่วนยังชอบการทานอาหารที่ร้านอาหาร โดยหนึ่งในสามของกลุ่มตัวอย่างคิดว่าร้านอาหารยังต้องมีการขยายสาขา เพื่อความรวดเร็วและรองรับจำนวนลูกค้าที่มากขึ้น

การขยายตัวของธุรกิจ Food Delivery และ Food Delivery Application เพิ่มโอกาสสร้างรายได้ให้แก่ผู้ที่อยู่ในห่วงโซ่ธุรกิจร้านอาหาร อาทิ ร้านอาหารขนาดกลางและเล็กคาดว่าจะมีส่วนแบ่งรายได้ราว 2.6 หมื่นล้านบาท ผู้ขับซักรถจักรยานยนต์มีส่วนแบ่งรายได้ราว 3.9 พันล้านบาท Food Delivery Application มีส่วนแบ่งรายได้ราว 3.4 พันล้านบาท จากมูลค่ารวมของธุรกิจ Food Delivery ปี 2562 ที่คาดว่าจะอยู่ที่ 33,000 – 35,000 ล้านบาท โตต่อเนื่องราว 14% จากปีก่อน คิดเป็นสัดส่วน 8% ของมูลค่าธุรกิจร้านอาหารของประเทศไทยในปี 2560 (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2560:ออนไลน์)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าธุรกิจให้บริการ Food Delivery เป็นธุรกิจใหม่ที่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยธุรกิจบริการดังกล่าวมีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ธุรกิจมีปัจจัยสนับสนุนด้านการเติบโตของธุรกิจร้านอาหารและปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมากขึ้น ประกอบกับการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคที่ใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ธุรกิจใหม่ต้องเผชิญกับความเสี่ยงอันเป็นแรงกดดันจากปัจจัยภายใน เช่น ระบบและการดำเนินงานของธุรกิจ และปัจจัยภายนอกต่าง ๆ เช่น ธุรกิจร้านอาหารที่ขยายช่องทางการจัดจำหน่ายโดยมีบริการจัดส่งอาหารเอง และพฤติกรรมของผู้บริโภค อันจะส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจและผลประกอบการ ตลอดจนความสามารถในการแข่งขัน และการทำกำไรในทางธุรกิจ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลของการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการทั้งในส่วน of ธุรกิจร้านอาหารและธุรกิจให้บริการ Food Delivery สามารถปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้บริการได้อย่างครบวงจร รวมถึงเพิ่มขีดความสามารถให้ผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ และเป็นการสร้างโอกาสทางธุรกิจสำหรับผู้สนใจในธุรกิจให้บริการ Food Delivery ในการพัฒนาการบริการให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจด้านอาหารออนไลน์ หรือผู้ที่สนใจในช่องทางการจัดจำหน่ายด้านนี้ ได้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการตัดสินใจและ วางแผนกลยุทธ์ด้านการตลาดในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ ต่างกัน มีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง แตกต่างกัน
2. ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ต่างกัน มีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง แตกต่างกัน
3. ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรส ต่างกัน มีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง แตกต่างกัน
4. ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง แตกต่างกัน
5. ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ ต่างกัน มีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง แตกต่างกัน
6. ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ ต่างกัน มีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาด (7Ps) ซึ่งประกอบไปด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด พนักงาน กระบวนการให้บริการ และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่เลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่เลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง จำนวน 400 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัย ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 รวมเป็นเวลา 6 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถามสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกใช้บริการ ของผู้ตอบแบบสอบถาม และสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ในการเลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร

การรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามไปแจก โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ ครบถ้วน ตรงกับเป็นความจริงที่สุด
2. จากนั้นผู้วิจัยทำการตรวจสอบข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่เก็บกลับมา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีการตอบข้อคำถามครบทุกข้อคำถาม
3. จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ โดยการทดสอบ t (t-test) กำหนดระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตาม อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยการทดสอบ F (F-test) เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Sheffe กำหนดระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพฤติกรรมการเลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่ง
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ใช้บริการส่งอาหาร Food Delivery ที่ใช้บริการบ่อยที่สุด คือ Line Man คิดเป็นร้อยละ 73.75 มีความถี่ในการใช้บริการ Food Delivery ในรอบ 2 เดือนที่ผ่านมา คือ 1 ครั้ง / 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 45.50 ประเภทอาหารที่ทานใช้บริการส่งอาหารแบบ Delivery คือ อาหารจานหลัก คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีวัตถุประสงค์หลักของการใช้บริการส่งอาหารแบบ Delivery คือ ไม่มีเวลาเพียงพอในการเดินทางไป คิดเป็นร้อยละ 59.75
2. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการส่งอาหารแบบจัดส่ง (Delivery) ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง (Delivery) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ และ ด้านกระบวนการ ตามลำดับ

2.1 ด้านผลิตภัณฑ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง เมนูอาหารมีความหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง บริการจัดส่งอาหารมีชื่อเสียง และมีภาพลักษณ์ที่ดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.2 ด้านราคา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง อัตราค่าบริการจัดส่งมีความเหมาะสมกับระยะทางการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง การใช้บริการจัดส่งอาหารมีความคุ้มค่าเทียบกับเงินที่จ่ายไป มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.3 ด้านการจัดจำหน่าย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง รายละเอียดการบริการและอาหารแยกหมวดหมู่ชัดเจนและค้นหาง่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง มีวิธีการชำระเงินได้หลายช่องทาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลส่งเสริมทางการตลาดผ่านช่องทางต่างๆ เช่น สื่อออนไลน์ โททท์สน์ อีเมลล์ โฆษณาต่างๆ เป็นต้น อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง มีการจัดกิจกรรมร่วมกับร้านอาหารอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.5 ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง พนักงานทำงานด้วยความเต็มใจและมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่องพนักงานอัธยาศัยดี สุภาพ อ่อนน้อม เป็นกันเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.6 ด้านกระบวนการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง ขั้นตอนในการสมัคร และเข้าใช้บริการมีความสะดวกและรวดเร็ว ค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง จำนวนรถและพนักงานเพียงพอต่อการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.7 ด้านลักษณะทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง เว็บไซต์มีความสวยงาม ค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง เว็บไซต์มีความทันสมัยใช้งานง่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

จากการทดสอบสมมติฐาน ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านบุคคล ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการ ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน ด้านผลิตภัณฑ์ด้านบุคคล และด้านลักษณะทางกายภาพ ไม่แตกต่างกัน ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำแนกตามสถานภาพการสมรส พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคคล ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการ ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ด้านบุคคล ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการ ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ด้านบุคคล ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการ ไม่แตกต่าง ด้านราคา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ด้านบุคคล ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการ ไม่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริโภคที่มีอายุ อาชีพ ต่างกัน การเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ และ ด้านกระบวนการ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐศาสตร์ ปัญญา และ วัชรพจน์ ทรัพย์สงวนบุญ (2562) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 – 30 ปี การศึกษาปริญญาตรี อาชีพนักศึกษาและมีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท มีพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการอาหารตามสั่งแบบจัดส่งจากความสะดวก ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด

ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ และด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ มากที่สุด โดยปัจจัยส่วนประสมการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านการสร้างและนำเสนอทางกายภาพการตลาดมีส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการอาหารตามสั่งแบบจัดส่ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนรัตน์ ศรีสำอองค์ (2558) ที่ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครต่อการใช้บริการสั่งอาหารเดลิเวอรี่ผ่านเว็บไซต์ พบว่า ส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการสั่งอาหารเดลิเวอรี่ผ่านเว็บไซต์ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความสำคัญโดยรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ปัจจัยย่อยด้านผลิตภัณฑ์ ที่มีผลในอันดับแรก คือ คุณภาพอาหาร ปัจจัยย่อยทางด้านราคา ที่มีผลในอันดับแรก คือ ราคาประหยัด ปัจจัยย่อยทางด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ที่มีผลในอันดับแรก คือ ชำระเงินได้ง่าย และสำหรับปัจจัยย่อยด้านการส่งเสริมการตลาดที่มีผลในอันดับแรก คือ การโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ และยังสอดคล้องกับ ธิติมา พัดลม (2558) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนฟู้ดส์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารคลีน ฟู้ดส์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ระดับมากในทุกด้าน โดยด้านผลิตภัณฑ์ มีผลมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้าน ราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนฟู้ดส์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในเขต กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ทุกด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนฟู้ดส์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะว่า บริการจัดส่งอาหารมีชื่อเสียง และมีภาพลักษณ์ที่ดี เมนูอาหารมีความหลากหลาย และสภาพอาหารน่ารับประทาน มีความสดใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนรัตน์ ศรีสำอองค์ (2558) ที่ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ต่อการให้บริการสั่งอาหารเดลิเวอรี่ผ่านเว็บไซต์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ปัจจัยย่อยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลในอันดับแรก คือ คุณภาพอาหาร

ด้านราคา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านราคา โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า อัตราค่าอาหารมีความเหมาะสม อัตราค่าบริการจัดส่งมีความเหมาะสมกับระยะทางการให้บริการ และการใช้บริการจัดส่งอาหารมีความคุ้มค่าเทียบกับเงินที่จ่ายไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนรัตน์ ศรีสำออง (2558)) ที่ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ต่อการให้บริการสั่งอาหารเดลิเวอรี่ผ่านเว็บไซต์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญโดยรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ปัจจัยย่อยทางด้านราคาที่มีผลในอันดับแรก คือ ราคาประหยัด

ด้านการจัดจำหน่าย พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดจำหน่าย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่ามีวิธีการชำระเงิน

ได้หลายช่องทาง รายละเอียดการบริการและอาหารแยกหมวดหมู่ชัดเจนและค้นหาง่าย สถานที่ในการจัดส่งครอบคลุมหลายพื้นที่ และช่วงเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัย จิตติมา พัทธม (2558) ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนฟู้ดส์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีการจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่จะทำให้ง่ายต่อการเลือกซื้อ ขั้นตอนในการสั่งซื้อควรมีความไม่ยุ่งยากซับซ้อน สามารถทำการสั่งซื้อได้ตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งการโฆษณาผ่านสื่อสังคมออนไลน์นั้น มีส่วนทำให้ผู้บริโภคทำการเลือกซื้อ และมีความสะดวกรวดเร็วในการจัดส่งสินค้าถึงมือผู้บริโภค

ด้านการส่งเสริมทางการตลาด พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดอย่างสม่ำเสมอ เช่น ส่วนลดในการสั่งอาหาร และส่วนลดค่าอาหาร มีการจัดกิจกรรมร่วมกับร้านอาหารอื่นๆ และมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลส่งเสริมทางการตลาดผ่านช่องทางต่างๆ เช่น สื่อออนไลน์ โทททัศน์ อีเมล โฆษณาต่างๆ เป็นต้น อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐศาสตร์ ปัญญา นะ(2562) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการอาหารตามสั่งแบบจัดส่ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งให้ความสำคัญต่อการจัดโปรโมชั่นส่วนและการจัดส่งสินค้าฟรีเมื่อซื้อครบตามจำนวนมากที่สุด

ด้านบุคลากร พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า พนักงานทำงานด้วยความเต็มใจและมีประสิทธิภาพในการทำงาน และมีจำนวนพนักงานที่ให้บริการลูกค้าที่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้าที่ใช้บริการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วริษฐา เขียนเอี่ยม. (2562) ที่ศึกษา บทบาทของเทคโนโลยีและกระบวนการต่อพฤติกรรมการสั่งอาหารทางออนไลน์ ด้านบุคคล ผู้บริโภคให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ในเรื่อง พนักงานมีความชำนาญในการจัดส่งอาหารอย่างถูกต้อง รองลงมาคือ ให้ความสำคัญในระดับมาก ในเรื่อง พนักงานสามารถแก้ไขปัญหาและให้ข้อมูลอย่างถูกต้อง

ด้านกระบวนการ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านกระบวนการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ขั้นตอนในการสมัคร และเข้าใช้บริการมีความสะดวกและรวดเร็ว มีการติดต่อประสานงานเพื่อแจ้งข้อมูลหรือแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับลูกค้าอย่างรวดเร็วสอดคล้องกับงานวิจัยของ วริษฐา เขียนเอี่ยม (2562) ที่พบว่า ด้านกระบวนการผู้บริโภคให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ในเรื่อง ขั้นตอนการสั่งอาหารไม่ยุ่งยาก รองลงมาคือ การสั่งอาหารใช้เวลาในการส่งไม่นาน

ด้านลักษณะทางกายภาพ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านลักษณะทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าเว็บไซต์มีความสวยงาม มีความทันสมัยใช้งานง่าย และ ข้อมูลบนเว็บไซต์มีรายละเอียดครบถ้วน เข้าใจง่าย สอดคล้อง

กับงานวิจัยของ ญัตติศาสตร์ ปัญญาณะ(2562) ที่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งให้ความสำคัญต่อความสะอาดปลอดภัยของอุปกรณ์เครื่องครัวและอุปกรณ์ในการขนส่ง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบจัดส่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดสามลำดับแรก คือ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดจำหน่าย ผู้วิจัยเสนอให้ผู้ประกอบการ เพิ่มวิธีการชำระเงินให้มีหลายช่องทางจัดทำรายละเอียดการบริการและอาหารแยกหมวดหมู่ชัดเจนและค้นหาง่าย เพิ่มสถานที่ในการจัดส่งครอบคลุมหลายพื้นที่ และจัดช่วงเวลาในการให้บริการให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค
2. ด้านบุคลากร ผู้วิจัยเสนอให้ผู้ประกอบการควรจัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานให้สามารถสื่อสารกับลูกค้า ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน พนักงานทำงานด้วยความเต็มใจและมีประสิทธิภาพ และบริการลูกค้าอย่างเท่าเทียมกัน
3. ด้านกระบวนการ ผู้วิจัยเสนอให้ผู้ประกอบการ พัฒนาขั้นตอนในการสมัคร และเข้าใช้บริการมีความสะดวกและรวดเร็ว และจัดให้มีจำนวนรถและพนักงานเพียงพอต่อการให้บริการ

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

ควรศึกษาเรื่องพฤติกรรมของผู้บริโภคกับการเลือกใช้บริการแอปพลิเคชันเพื่อบริการรับส่งอาหาร (Food Delivery) เพราะในปัจจุบันธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับบริการรับส่งอาหาร (Food Delivery) มีแนวโน้มที่จะเติบโตมากขึ้น เพราะคนกรุงเทพมหานครนิยมความสะดวกสบายมากขึ้น และธุรกิจในการให้บริการมีการแข่งขันกันอย่างมาก โดยการศึกษาประเด็นดังกล่าวจะได้เข้าใจถึงการรับรู้และความต้องการของลูกค้า ผู้ใช้บริการมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิรนุช ต้อยปาน. (2556). การศึกษาปัญหาและแนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ
กรณีศึกษา กาญจนนา อพาร์ทเมนต์. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- บุญญา สมนพอง. (2558). ปัจจัยส่วนประสมการตลาด การคำนึงต่อการดูแลสภาพด้านความงามและการ
รับรู้ความแตกต่างที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อครีมบำรุงผิวหน้า (การค้นคว้าอิสระ ปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พิมพ์ภา วีระโยธิน. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้บริโภคตัดสินใจใช้แอปพลิเคชันอูเบอร์ อีท (Uber Eats) เพื่อ
บริการรับส่งอาหาร (Food Delivery) (การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสื่อสารการตลาดดิจิทัล). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ธนรัตน์ ศรีสาอังก. (2558). พฤติกรรมผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครต่อการใช้บริการสั่งอาหารเดลิเวอรี่ผ่าน
เว็บไซต์ (การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สสินาท แสงทองฉาย.(2560). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคกลุ่ม
ดิจิทัลเนทีฟไทยในการเลือกใช้ออปพลิเคชันสั่งและจัดส่งอาหารในเขตกรุงเทพมหานคร (การค้นคว้า
อิสระ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Kotler, P. (2003). *Marketing management*. New Jersey: Prentice-Hall

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภคทองรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

รักชลี ชัยอิสรากร

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

MARKETING MIX OF GOLD JEWELRY CONSUMERS IN SAMUT PRAKAN PROVINCE

Rakchalee Chai-Issarakorn

School of Business Administration, Suvarnabhumi Institute of Technology, Thailand

E-mail: rakchalee.chai@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภคทองรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ 2) ศึกษาระดับกระบวนการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ และ 3) ศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ซื้อทองรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ซื้อทองรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regresstion Analysis) ด้วยวิธีนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Regression) ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านพนักงาน และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ตามลำดับ

2. ระดับกระบวนการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการตัดสินใจซื้อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมภายหลังการซื้อ ด้านการประเมินทางเลือก ด้านการตระหนักถึงปัญหา และด้านการค้นหาข้อมูลข่าวสาร ตามลำดับ

3. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงาน ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ผู้บริโภค ทองรูปพรรณ

Abstract

The research study on marketing mix affecting factors towards consumers 'decision to purchase gold jewelry in Samut Prakan Province. The objectives were 1) to study the level of marketing mix factors in consumer' decision to purchase gold jewelry in Samut Prakan Province, 2) to study the consumers 'decision to purchase gold jewelry in Samut Prakan Province, 3) to study the marketing mix affecting factors towards consumers' decision to purchase gold jewelry in Samut Prakan Province. The sample group used in the research were 400 people by using accidental randomization Data were collected by using questionnaires as the study instruments and use statistics to analyze data by using percentage (mean), standard deviation and analyze the factors that affected the decision to purchase gold jewelry. By using multiple regressions analysis by applying all input variables (Enter Regression). Research results were summarized as follows:

1. The level of marketing mix factors of consumers 'decision to purchase gold jewelry in Samut Prakan Province. Overall were at a high level. When considering individual aspect, it was found that marketing promotion aspect was the highest average, followed by the price of the product. Service process, distribution, staff, and physical environment respectively.

2. The level of the consumers 'decision to purchase gold jewelry in Samut Prakan Province. Overall were a high level. When considering individual aspect found that purchasing decision was the highest mean value, followed by behavior after purchasing. Alternative assessment, awareness of problems and information search respectively,

3. Marketing mix factors such as product, price, distribution, marketing promotion, staff, service process and physical environment affecting consumers 'decision to purchase gold jewelry in Samut Prakan Province with statistical significance at the level of 0.01 and 0.05, which was in accordance with the assumptions set.

Keywords: Marketing mix factors, consumers, gold jewelry

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยความนิยมทองรูปพรรณของคนไทยที่มีมาแต่ อดีตจวบจนปัจจุบันเพื่อสวมใส่และเป็นการสะสมความ มั่งคั่ง โดยคนทั่วไปนิยมเรียกว่า “ทองตุ้มแดง” ที่มีค่าความบริสุทธิ์ของเนื้อทอง 96.5% (23.16K) ซึ่งเป็น

เอกลักษณ์เฉพาะของไทยแตกต่างจากประเทศอื่นๆ ในโลก แม้ว่าคนยุคใหม่ที่มีฐานะทางการเงินจะเปลี่ยนพฤติกรรมจากการซื้อทองรูปพรรณมาเป็นการสะสม ทองคำแท่ง เพื่อการออมเงินและเป็นการเก็งกำไรแทน แต่สำหรับผู้บริโภคส่วนใหญ่หรือในต่างจังหวัดนั้นยังคง ซื้อทองรูปพรรณสะสมแทนการถือเงินสด เพื่อความคล่องตัวในการซื้อขาย (ศูนย์ข้อมูลอัญมณีและเครื่องประดับ,2560:ออนไลน์)

การบริโภคทองรูปพรรณนั้นขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจและฐานะการเงินหรือรายได้ของผู้บริโภค หากผู้บริโภคมีเงินเหลือเก็บถึงจะนำเงินมาซื้อทองรูปพรรณเก็บสะสมกัน ขณะเดียวกันเมื่อราคาทองคำสูงขึ้น ผู้บริโภคก็จะนำออกมาขายเก็งกำไรจากส่วนต่างของราคาแทน เพราะไทยเป็นประเทศเดียวในโลกที่มีการกำหนดราคาซื้อเข้า-ขายออกทองคำตายตัว ทั้งนี้ ยอดขายทองรูปพรรณขึ้นอยู่กับแต่ละช่วง โดยในช่วงไตรมาสแรกของปีซึ่งเป็นเทศกาลปีใหม่ และตรุษจีน ไปจนถึงช่วงสงกรานต์ การค้าทองรูปพรรณจะมียอดขายค่อนข้างสูง แต่หลังจากนี้จะเป็นช่วงเปิดเทอมของนักเรียนไปจนถึงช่วงวันเข้าพรรษา ยอดขายจะลดต่ำลงเนื่องจากผู้บริโภค/ผู้ซื้อส่วนใหญ่นั้นจะขายทองรูปพรรณ หรือนำไปจำหน่ายตามโรงรับจำนำเพื่อนำเงินไปใช้จ่ายค่าเล่าเรียนลูก หรือถ้าเป็นเกษตรกรก็จะต้องนำเงินไปซื้อปุ๋ยและเมล็ดพันธุ์ในการลงทุนทำไร่นานี้ ในช่วงนี้ แต่หลังช่วงออกพรรษาการซื้อขายทองรูปพรรณจะกลับมาคึกคักเพิ่มมากขึ้น หากผู้บริโภค/เกษตรกรมีรายได้ดีจากการประกอบอาชีพหรือมีเงินเก็บเหลือใช้ก็มักนิยมซื้อทองรูปพรรณสะสมแทนการฝากเงินในธนาคาร (ศูนย์ข้อมูลอัญมณีและเครื่องประดับ,2560:ออนไลน์)

จากราคาทองคำในตลาดที่เพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบันทำให้เกิดปัญหาการชะลอตัวในการซื้อทองคำของผู้บริโภค ส่งผลให้ร้านค้าทองรูปพรรณบางแห่งต้องปิดกิจการลง ในส่วนของร้านทองรูปพรรณที่ยังเปิดอยู่ก็มีการแข่งขันทางการตลาดที่ส่วนใหญ่มีการแข่งขันด้านราคา โดยการลดค่ากำเหน็จลง รวมถึงเกิดการกระจุกตัวของร้านค้าทองคำในพื้นที่เดิมที่มีอยู่มาก ทำให้มีการแข่งขันที่รุนแรง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภคแต่ละบุคคลว่าต้องการซื้อทองรูปพรรณจากร้านใด จึงเป็นเหตุผลที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ อันได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ เพื่อที่จะได้นำผลสรุปมาเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการในการปรับปรุง และวางแผนการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้บริโภคทองรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาระดับกระบวนการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย 1) ด้านผลิตภัณฑ์ 2) ด้านราคา 3) ด้านการจัดจำหน่าย 4) ด้านการส่งเสริมการตลาด 5) ด้านบุคลากร 6) ด้านกระบวนการให้บริการ และ 7) ด้านลักษณะทางกายภาพ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ซื้อทองรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ซื้อทองรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัย ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2560 รวมเป็นเวลา 6 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่าง คือ แบบสอบถาม (questionnaire) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ

การรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data)

โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย จากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ซื้อทองรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อความในแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีการตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามก่อนนำแบบสอบถามนั้นไปวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)

ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมจากงานวิจัย ตำรา บทความ เอกสาร รายงาน วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ และ ค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด และการตัดสินใจซื้อ ท่องรูปพรรณ โดยเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ วิจัยครั้งนี้ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มประชากรเป้าหมายเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิเคราะห์เชิงสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปมาตรฐาน (SPSS) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูล ทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาและบรรยายระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อท่องรูปพรรณในเขต จังหวัดสมุทรปราการ

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ และข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อ ท่องรูปพรรณของกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์การตัดสินใจซื้อท่องรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการโดยคำนวณหา ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัด จำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร และด้านลักษณะทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจซื้อท่องรูปพรรณในเขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis)

สรุปผลการศึกษา

1. ระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้อท่องรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัด สมุทรปราการ

ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อท่องรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัด สมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ย สูงสุด รองลงมาคือ ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านพนักงาน และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ตามลำดับ

1.1 ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่ในการตัดสินใจซื้อท่องรูปพรรณของผู้บริโภคในเขต จังหวัดสมุทรปราการ ด้านผลิตภัณฑ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ ความสำคัญในเรื่อง ความมีมาตรฐานในด้านน้ำหนักของท่องรูปพรรณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญใน เรื่อง ความสวยงามของบรรจุภัณฑ์ที่ใส่ท่องรูปพรรณ เช่น กล่อง ถุง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.2 ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านราคา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง มีการขายตามราคามาตรฐานที่ประกาศในแต่ละวัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญในเรื่อง สามารถต่อรองค่ากำเหน็จ ค่าธรรมเนียมขายฝากและขายคืนได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3 ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการจัดจำหน่าย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง ความสะดวกสถานที่จอดรถของร้านจำหน่ายทองรูปพรรณ และให้ความสำคัญในเรื่อง ความเย็นสบายจากการติดตั้งเครื่องปรับอากาศที่ร้านจำหน่ายทองรูปพรรณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง การให้ส่วนลด เช่น การลดค่ากำเหน็จ หรือการแจกของแถม เช่น แก้วน้ำ กระเป๋ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญในเรื่อง การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์และออฟไลน์อย่างทั่วถึง เช่น นิติสาร โปสเตอร์ อีเมล เว็บไซต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5 ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง ความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำสินค้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญในเรื่อง การแต่งกายของพนักงานเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.6 ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านกระบวนการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง มีนโยบายการรับซื้อคืนหรือเปลี่ยนของใหม่ที่ยุติธรรม ค่าเฉลี่ยสูงสุด และพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง สามารถเลือกชำระเงินได้หลายวิธี เช่น บัตรเครดิต เงินสด คิวอาร์โค้ด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

1.7 ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง การตกแต่งร้านและสถานที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญในเรื่อง มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ระดับการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

ระดับการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการตัดสินใจซื้อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมภายหลังการซื้อ ด้านการประเมินทางเลือก ด้านการตระหนักถึง และด้านการค้นหาข้อมูลข่าวสาร ตามลำดับ

2.1 ระดับการตัดสินใจซื้อของรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการตระหนักถึงปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่อง

ทองรูปพรรณมีการเปลี่ยนแปลงราคาขึ้น/ลงอย่างรวดเร็ว ค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญในเรื่องทองรูปพรรณเป็นสิ่งที่แสดงฐานะของผู้สวมใส่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.2 ระดับการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการค้นหาข้อมูลข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่องสำรวจและสอบถามข้อมูลตามร้านค้าจำหน่ายทองรูปพรรณที่ท่านเคยซื้อ ค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญในเรื่องหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต นิตยสาร เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.3 ระดับการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการประเมินทางเลือก โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่องพิจารณาจากร้านขายทองรูปพรรณที่สามารถต่อรองราคาได้ ค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญในเรื่องพิจารณาจากร้านที่คิดค่ากำเหน็จราคาถูกที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.4 ระดับการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการตัดสินใจซื้อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่องตัดสินใจซื้อเพราะทำเลที่ตั้งของร้าน เดินทางสะดวก ค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญในเรื่องตัดสินใจซื้อเพราะคุณภาพการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.5 ระดับการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ด้านพฤติกรรมหลังการซื้อ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่องรู้สึกพอใจผลิตภัณฑ์ ค่าเฉลี่ยสูงสุด และให้ความสำคัญในเรื่องจะแนะนำผู้อื่นให้มาซื้อทองรูปพรรณจากร้านที่ท่านซื้อ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงาน ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านราคา) ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านพนักงาน

และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ตามลำดับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประกิจ จิวพัฒนกุล (2559:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้อทองคำของผู้บริโภคกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มเจนเอเรชั่นวายให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกซื้อทองคำของผู้บริโภคกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัด สุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีระดับความสำคัญสูงสุดที่สุด คือ ด้านกระบวนการ รองลงมาคือ ด้านบุคคล และด้านราคา และยังสอดคล้องกับ นิชชาธิ์ย์ ดันติธนันต์ชัย (2558:138) ที่ศึกษา ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านค้าทองรูปพรรณของผู้บริโภคในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านค้าทองรูปพรรณของผู้บริโภคในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านพบว่า ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านค้าทองรูปพรรณของผู้บริโภคในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านกระบวนการให้บริการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านบุคลากรหรือพนักงาน ด้านการสร้างความน่าเชื่อถือลักษณะทางกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการขาย ตามลำดับ

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านพนักงาน ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ อัจฉรา ยมจันทร์ (2558:บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดของร้านทองรูปพรรณที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าปัจจัยส่วนประสมการตลาดทุกด้านมีความสำคัญในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดแต่ไม่สอดคล้องกับ จูติสา ศรีโสวรรณ (2560:บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการเลือกซื้อเครื่องประดับทองและจิวเวลรี่ของผู้บริโภคที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเรียงลำดับตามอิทธิพลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านบุคลากร และ ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ ขณะที่ ปัจจัยทางลักษณะกายภาพ ปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการตลาด การติดต่อสื่อสาร และวิธีชำระเงิน ปัจจัยด้านกระบวนการ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และหน้าร้าน และปัจจัยด้านตรายี่ห้อ ไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการซื้อเครื่องประดับทองและจิวเวลรี่

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทางด้านส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ

ทองรูปพรรณของผู้บริโภคในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ได้ดีที่สุดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก คือ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านราคา

ด้านการจัดจำหน่าย ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายทองรูปพรรณควรให้ความสำคัญในเรื่องความสะดวกสถานที่จอดรถ ความสะดวกในการเดินทางมาที่ร้าน และการเลือกทำเลที่ตั้งให้อยู่ใกล้แหล่งชุมชน

ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายทองรูปพรรณควรให้ความสำคัญกับการตกแต่งร้านและสถานที่จอดรถ ความสะดวกสวยงามของร้าน และมีการติดป้ายนำหน้ก และราคาที่ชัดเจน

ด้านราคา ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายทองรูปพรรณควรให้ความสำคัญกับการขายตามราคารมาตรฐานที่ประกาศในแต่ละวัน ราคาในการรับซื้อคืนตามมาตรฐาน และการแสดงราคาที่ชัดเจนเห็นได้ง่าย

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านจิตวิทยา ด้านสังคม ด้านทัศนคติ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจในการตัดสินใจซื้อทองรูปพรรณของผู้บริโภค

เอกสารอ้างอิง

- ฐิตินา ศรีโสวรรณ. (2560). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการซื้อเครื่องประดับทองและจิวเวลรี่* (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐา ฉางชูโต. (2556). *หลักการตลาดสำหรับนักนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณิชากรีย์ ตันติธนนต์ชัย. (2558). *ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านค้าทองรูปพรรณของผู้บริโภคในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์* (วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- ประกิจ จิวพัฒนกุล. (2559). *พฤติกรรมการเลือกซื้อทองคำของผู้บริโภคกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี* (การศึกษาอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- ปัทมา โกเมนทร์จรัส. (2560). *พฤติกรรมการซื้อทองรูปพรรณของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. การประชุมวิชาการระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัย” ครั้งที่ 10 วันที่ 27-28 มีนาคม 2561 หัวข้อมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*.
- แพร เองจิระจรัส. (2557). *กระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อในเขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่ต่อการซื้อทองรูปพรรณ* (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุจินธร เตชะสรรพ. (2560). *พฤติกรรมผู้บริโภคในการซื้อทองรูปพรรณในอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่* (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉรา ยมจันทร์. (2559). *พฤติกรรมของผู้บริโภคในจังหวัดสมุทรสาครในการซื้อทองรูปพรรณ* (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Kotler, P. (2003). *Marketing management*. New Jersey: Prentice-Hall
- Kotler, P., & Keller, K. L. (2012). *Marketing Management (14th ed.)*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall

แนวทางการเตรียมต้นฉบับและการส่งต้นฉบับ วารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต

ประเภทของผลงานวิจัยทางวิชาการ

1. บทความทางวิชาการ หมายถึง งานเขียนซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เป็นความรู้ใหม่ กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหา มีการใช้แนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยจากแหล่งข้อมูล เช่น หนังสือ วารสารวิชาการ อินเทอร์เน็ต ประกอบการวิเคราะห์วิจารณ์ เสนอแนวทางแก้ไข
2. บทความวิจัย หมายถึง เป็นการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างเป็นระบบ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การดำเนินการวิจัย
3. บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) หมายถึง บทความที่วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระ คุณค่า และคุณภาพของหนังสือ บทความหรือผลงานศิลปะ อาทิ นิทรรศการ ทัศนศิลป์ และการแสดงละครหรือดนตรี โดยใช้หลักวิชาดุลยพินิจอันเหมาะสม
4. บทความปริทัศน์ (Review Article) หมายถึง งานวิชาการที่ประเมินสถานะล่าสุดทางวิชาการ (State of the Art) เฉพาะทางที่มีการศึกษาค้นคว้ามีการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ทั้งทางกว้างและทางลึกอย่างทันสมัย โดยให้ข้อพิพาทที่ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่ควรศึกษาและพัฒนาต่อไป

องค์ประกอบของบทความ

1. บทความวิจัย (Research Article)

บทความวิจัยประกอบด้วย หน้าชื่อเรื่องบทคัดย่อ และเนื้อหาของบทความในส่วนหน้าชื่อเรื่องควรมีข้อมูลตามลำดับดังนี้ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้นิพนธ์ สังกัด (ภาควิชา และมหาวิทยาลัย) และอีเมลของผู้นิพนธ์สำหรับติดต่อ

ในส่วนบทคัดย่อต้องระบุถึงความสำคัญของเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษา ผลการศึกษา และบทสรุป ความยาวไม่เกิน 200 คำ ในกรณีที่ต้นฉบับเป็นภาษาไทย ให้ผู้นิพนธ์เขียนบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำสำคัญของเรื่อง (Keyword) จำนวนไม่เกิน 3-5 คำ

ในส่วนเนื้อหาของบทความให้เริ่มต้นจากบทนำ วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ ผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และกิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) ความสำคัญของที่มาและปัญหาของงานวิจัย ภูมิหลังของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานและวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้เขียนไว้ในส่วนบทนำ เทคนิคและวิธีการทั่วไปให้อธิบายไว้ในส่วนวัสดุอุปกรณ์และวิธีการศึกษา ผลการทดลองต่างๆ ให้อธิบายไว้ในส่วนผลการศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการทดลองกับงานของผู้อื่นให้เขียนไว้ในส่วนอภิปรายผลการศึกษา และการสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ให้เขียนไว้ในส่วนสรุปผลการศึกษา

2. บทความปริทัศน์ (Review Article)

บทความปริทัศน์ เป็นการนำเสนอภาพรวมของเรื่องที่น่าสนใจหน้าแรกของบทความปริทัศน์ ประกอบด้วยมีชื่อเรื่อง ชื่อผู้พิมพ์ ที่อยู่ผู้พิมพ์ ผู้พิมพ์สำหรับติดต่อ (Corresponding Author) และบทสรุป (Summary) เพื่อเป็นการสรุปเรื่องโดยย่อให้เข้าใจว่าเรื่องที่ได้นำเสนอนั้นมีความน่าสนใจและความเป็นมาอย่างไร พร้อมระบุความสำคัญของเรื่อง (Keyword) จำนวนไม่เกิน 3-5 คำ

ในส่วนเนื้อหาของบทความ ต้องมีบทนำ (Introduction) เพื่อกล่าวถึงความน่าสนใจของเรื่องที่น่าสนใจก่อนเข้าสู่เนื้อหาในแต่ละประเด็นและต้องมีบทสรุป (Conclusion) เพื่อขมวดปมเรื่องที่นำเสนอ พร้อมข้อเสนอแนะจากผู้พิมพ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสำหรับให้ผู้อ่านได้พิจารณาประเด็น ที่น่าสนใจต่อไป

ผู้พิมพ์ควรตรวจสอบเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทความที่นำเสนออย่างละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่ใหม่ที่สุด บทความปริทัศน์ต้องนำเสนอพัฒนาการเรื่องที่นำเสนอ ข้อมูลที่นำเสนอจะต้องไม่จำเพาะเจาะจงเฉพาะผู้อ่านที่อยู่ในสาขาของบทความเท่านั้น แต่ต้องนำเสนอข้อมูลที่ซึ่งผู้อ่านในสาขาอื่นหรือนิสิตนักศึกษาในระดับสูงสามารถเข้าใจได้

การเตรียมต้นฉบับ

1. พิมพ์ผลงานทางวิชาการ ควรจัดพิมพ์ด้วย Microsoft Word for Windows หรือ Macintosh บนกระดาษขนาด A 4 หน้าเดียวประมาณ 26 บรรทัดต่อ 1 หน้าใช้อักษร TH Sarabun New ขนาดของตัวอักษรเท่ากับ 16 และใส่เลขหน้าตั้งแต่ต้นจนจบบทความยกเว้นหน้าแรกจำนวนไม่เกิน 15 หน้า

การตั้งค่าน้ำกระดาษ หัวกระดาษ 1” ท้ายกระดาษ 1” ด้านซ้าย 1” ด้านขวา 1” ชื่อเรื่องภาษาไทย ขนาด 18 หนา ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ ตัวพิมพ์ใหญ่ ขนาด 18 หนา

2. บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษไม่ควรเกิน 1 หน้ากระดาษ จะต้องพิมพ์คำสำคัญในบทคัดย่อภาษาไทย และพิมพ์ Keyword ในบทคัดย่อภาษาอังกฤษของบทความเรื่องนั้นด้วยจำนวนไม่เกิน 3-5 คำ

**** บทความภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษจะต้องมีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษทุกบทความ ****

3. เนื้อหา (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ให้จัดพิมพ์เนื้อหาภาษาอังกฤษให้พิมพ์เป็น Single Space

4. ถ้ามีรูปภาพ/ ตารางประกอบ ควรมีภาพที่ชัดเจนถ้าเป็นรูปถ่ายควรมีภาพถ่ายจริงแนบด้วย

5. ประวัติผู้แต่ง ให้ระบุชื่อของผู้เขียนหน่วยงานที่สังกัดตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) วุฒิการศึกษา ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป พร้อมสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ

6. เอกสารอ้างอิงแยกผลงานภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (เรียงตามลำดับตัวอักษร)

7. ผลงานวิชาการที่ส่งมาต้องไม่ได้รับการเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน

8. การส่งต้นฉบับจะต้องส่งเอกสารออนไลน์ผ่านเว็บของทางวิทยาลัยเท่านั้น สำนักงานโครงการวารสารการบริหารและพัฒนาวิทยาลัยพณิชยบัณฑิต ชั้น 1 อาคารสำนักอธิการบดี วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู 39000 โทรศัพท์ 0-4234-2797 หรือส่งทาง E-mail: namedanai@gmail.com,

nuspong.ggg@gmail.com เว็บไซต์วารสาร : [https://nb.pcbu.ac.th/?page id=450](https://nb.pcbu.ac.th/?page%20id=450) และรอ e-mail ตอบกลับการได้รับบทความของท่านภายใน 7 วันหลังส่งบทความออนไลน์

9. โครงการวารสารวิชาการนำบทความที่ท่านส่งมาเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินคุณภาพความเหมาะสมของบทความก่อนการตีพิมพ์ ในกรณีที่ผลการประเมินระบุให้ต้องปรับปรุงแก้ไขผู้เขียนจะต้องดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 15 วัน นับจากวันที่ได้รับผลการประเมินบทความ

10. ผู้เขียนตรวจสอบความถูกต้องทั้งหมดอย่างละเอียดถี่ถ้วนอย่าให้มีคำผิด และคำที่มีไม่ยมก (ๆ) ในคำว่าต่าง ๆ เป็นต้น ให้เคาะวรรคด้วย แล้วส่งบทความพร้อมต้นฉบับของท่านมายัง สำนักบริการวิชาการและวิจัย วิทยาลัยพณิชยบัณฑิตพร้อมบันทึกข้อมูลลงแผ่น ก่อนส่งให้กองบรรณาธิการดำเนินการต่อไป หรือส่งไปทาง e-mail ที่กองบรรณาธิการแจ้งให้ทราบ

รูปแบบการเขียนอ้างอิง

กรณีที่ผู้เขียนต้องการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเรื่องให้ใช้วิธีการอ้างอิงในส่วนเนื้อเรื่องแบบนาม-ปี (author-date in-text citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง และปีพิมพ์ของเอกสาร ไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้าง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นและอาจระบุเลขหน้าของเอกสารด้วยก็ได้หากต้องการ ตัวอย่างและให้มีการอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม (Reference Citation) โดยการรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนได้ใช้อ้างอิงในการเขียนผลงานนั้น ๆ จัดเรียงรายการตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ภายใต้หัวข้อเอกสารอ้างอิงสำหรับผลงานวิชาการภาษาไทยหรือ Reference สำหรับผลงานวิชาการภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association) รูปแบบการเขียนบรรณานุกรมแบบ APA 7th edition ดังนี้

รูปแบบการเขียนบรรณานุกรม APA 7th edition

หนังสือทั่วไป	
รูปแบบ	ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(ครั้งที่พิมพ์ พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป)/สำนักพิมพ์.
ผู้แต่ง 1 คน	พรศิริ พันธสี. (2563). <i>กระบวนการพยาบาล & แบบแผนสุขภาพ: การประยุกต์ใช้ทางคลินิก</i> (พิมพ์ครั้งที่ 23). พิมพ์อักษร.
	Waldman, S. D. (2021). <i>Atlas of interventional pain management</i> (5th ed.). Elsevier.
ผู้แต่ง 2 คน	สุภาภรณ์ เตังไตรสรณ์, และนริสา รัตนเลิศ. (2563). <i>การตรวจคัดกรองสุขภาพตาเด็ก</i> . โรงพยาบาลสงขลานครินทร์.
	Stein, L. N. M., & Hollen, C. J. (2021). <i>Concept-based clinical nursing skills: Fundamental to advanced</i> . Elsevier.
ผู้แต่ง 1-20 คน ใส่ชื่อทุกคน	ภาสกร เนตรพิทยวัลย์, พรพรรณ ภูสาหัส, สมสุข ภาณุรัตน์, สุขฤดี ธัชศฤงคารสกุล, พชร กระจำจโพธิ์, และวิณี ธุระธรรม. (2563). <i>การประเมินภาวะสุขภาพสำหรับพยาบาล: การตรวจร่างกาย</i> (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิมพ์กิจการพิมพ์.
	Kee, J. L., Marshall, S. M., Woods, K., & Forrester, M. C. (2021). <i>Clinical calculations with applications to general and specialty areas</i> (9th ed.). Elsevier.
ผู้แต่ง 21 คน ขึ้นไป ใส่ชื่อ 19 คนแรก และใช้ . . . ตามด้วยคน สุดท้าย	ชนิษฐา นันทบุตร, พิรพงษ์ บุญสวัสดิ์กุลชัย, จงกลณี จันทศิริ, นิลภา จิระรัตนวรรณะ, สุคนธ์ วรรณะอมร, แสงเดือน แห่งทองคำ, กชพร สิงห์หล้า, กติกา นวพันธ์, กนกพร จิรัฐติกาลวงศ์, กนกพร จิวประสาท, กนกพร แจ่มสมบุรณ์, กนกพร อัสวเมธิกางค์, กมลวรรณ จตุวิมลกุล, กมลวรรณ ตังธนากานนท์, กรรณิกา ชาธรรม, กรรณิการ์ มุรธาธร, กรองทอง วงศ์ศรีตรัง, กรวิธ อัสวคุปตานนท์, กฤติน กุลเพ็ง, . . . พัฒนา นาคทอง. (2563). <i>ชุดความรู้การพัฒนากลไกและการพัฒนาระบบสุขภาพชุมชนโดยชุมชนเพื่อชุมชน</i> . เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์.
	Hilden, I., Lauritzen, B., Sørensen, B. B., Clausen, J. T., Jespersgaard, C., Krogh, B. O., Bowler, A. N., Breinholt, J., Gruhler, A., Svensson, L. A., Petersen, H. H., Petersen, L. C., Balling, K. W., Hansen, L., Hermit, M. B., Egebjerg, T., Friederichsen, B., Ezban, M., Bjørn, S. E., . . . Abbas, A. K. (2021). <i>Robbins basic pathology</i> (10th ed.). Elsevier.
ผู้แต่งเป็น สถาบัน	สภาการพยาบาล. (2553). <i>สมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์</i> .
หนังสือแปล	ซิงเกอร์, แบลร์. (2560). <i>Little voice mastery</i> [แค่จัดการเสียง (เล็กๆ) ช่างโน้มน้าวทำอะไรก็สำเร็จ!] (วิชัย กำปิร์, ผู้แปล; พิมพ์ครั้งที่ 2). ดีเอ็มจี.
บรรณาธิการ	วีณา เจียวนา (บ.ก.). (2556). <i>การพยาบาลจิตเวช</i> . ภาควิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนและจิตเวช วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย.
	McKinney, E. S., James, S. R., Murray, S. S., Nelson, K. A., & Ashwill, J. W. (Eds.). (2018). <i>Maternal-child nursing</i> (5th ed.). Elsevier.

ไม่ปรากฏผู้แต่ง	กาญจนา อาลยานุสรณ์: อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์. (2558). สันติศิริการพิมพ์.
ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์	ให้ใส่ (ม.ป.ป.) สำหรับเอกสารภาษาไทย และ (n.d.) สำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ
	ภากร โภคยพงศ์ (บ.ก.). (ม.ป.ป.). 10 โรคภัย จากภัยโลกร้อน. งานดี.
	Tolson, D., Booth, J., & Schofield, I. (Eds.). (n.d.). <i>Evidence informed nursing with older people</i> . Wiley-Blackwell.
บทความในหนังสือ	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง/(ปีพิมพ์)/ชื่อบท./ใน/ชื่อผู้แต่ง(บรรณาธิการ)/ชื่อหนังสือ/(ครั้งที่พิมพ์)/ /////เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้ายของบท)/สำนักพิมพ์.
	สุรพันธ์ สิทธิสุข. (2563). การสัมภาษณ์ประวัติ. ใน วิทยา ศรีดามา (บ.ก.), <i>การสัมภาษณ์ประวัติ และตรวจร่างกาย</i> (พิมพ์ครั้งที่ 12, น. 1-7). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
	Gray, J. R. (2021). Discovering the world of nursing. In R. G. Jennifer, K. G. Susan (Eds.), <i>Burns & Grove's the practice of nursing research: Appraisal, synthesis, and generation of evidence</i> (9th ed., pp. 1-18). Elsevier.
	Hicks, S. (2019). Examination of the skin, hair, and nails. In Carol L. C. (Ed.), <i>Physical assessment for nurses and healthcare professionals</i> (pp. 37-66). Wiley Blackwell.
E-book	
	Anderson, Y. S. C., & Poulsen, K. B. (2020). <i>Anderson's atlas of hematology</i> . ProQuest Ebook Central. https://ebookcentral.proquest.com
วารสาร	
รูปแบบ	ชื่อผู้เขียนบทความ/(ปีพิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร/ปีที่Volume(ฉบับที่issue)/หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.
	บุศรา ชัยทัศน์. (2559). การดูแลผู้ป่วยโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ผ่าตัดเปิดทวารใหม่: บทบาทพยาบาลเฉพาะทางบาดแผล ออสโตมี และควบคุมการขับถ่ายไม่ได้. <i>วารสารพยาบาลสภาวิชาชีพไทย</i> , 9(1), 19-33.
	Plows, J. F., Stanley, J. L., Baker, P. N., Reynolds, C. M., & Vickers, M. H. (2018). The pathophysiology of gestational diabetes mellitus. <i>International journal of molecular sciences</i> , 19(11), 3342. https://doi.org/10.3390/ijms19113342
วิทยานิพนธ์	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่งวิทยานิพนธ์/(ปีพิมพ์)/ชื่อวิทยานิพนธ์/[ระดับวิทยานิพนธ์]. ชื่อมหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ ไม่มีการตีพิมพ์	อุดมลักษณ์ ดวงขุนมาตย์. (2554). <i>ประสิทธิผลของโปรแกรมการออกกำลังกายด้วยการเดินที่ประยุกต์ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนในประชากรกลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูง</i> [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหิดล.
	Harris, L. (2014). <i>Instructional leadership perceptions and practices of elementary school leaders</i> [Unpublished doctoral dissertation]. University of Virginia.

วิทยานิพนธ์ ที่มีการตีพิมพ์ เผยแพร่ Database/Online	กฤษณา ทรัพย์สมบูรณ์. (2560). การศึกษาการปฏิบัติบทบาทผู้นำการพยาบาลทางคลินิกของพยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยวิกฤต โรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/58250
	เสาวนีย์ คงนิรันดร์. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภท [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา]. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
	Worawalai. W. (2014). <i>α-Glucosidase inhibitors from N-substituted aminocyclitol derivatives and total synthesis of CJ-16,264</i> [Doctoral dissertation, Chulalongkorn University]. https://bit.ly/3sGuBFh
วิทยานิพนธ์ ที่มีการตีพิมพ์ เผยแพร่ Database/ Online	Earnhart, C. L. (2018). <i>Evaluating an on-line education module for autism screening in pediatric primary care in Arizona</i> [Doctoral dissertation, University of Arizona]. ProQuest Nursing & Allied Health Database. https://search.proquest.com/docview/2160956827?accountid=34902
เอกสารการประชุมทางวิชาการ / การสัมมนา / การอภิปราย รายงานการประชุม	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง./ (ปีพิมพ์./วันที่/เดือน)/ชื่อบทความหรือชื่อเรื่องของบท/[การนำเสนอ]/ชื่อการประชุม, เมืองที่ประชุม.
	ดรุณี รุจกรกานต์. (2555, 12-17 กุมภาพันธ์). ประเด็นปัญหาการจัดการศึกษาพยาบาลเพื่อคุณภาพและการเข้าถึงบริการสุขภาพ [เอกสารนำเสนอ]. การประชุมพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 14: เรื่อง คุณภาพ และการเข้าถึงบริการสุขภาพ: ภารกิจของพยาบาล, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.
เอกสารประกอบการสอน	
รูปแบบ	ชื่อผู้แต่ง./ (ปี)/ชื่อเรื่อง(ชื่อเอกสารประกอบการสอน)/[เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]/คณะ, มหาวิทยาลัย.
	พิมพ์ไธ ทองไพบูลย์, กฤษณา พูลเพิ่ม, และภาวิดา พุทธิจันทร์. (2559). <i>จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ</i> [เอกสารที่ไม่มีการตีพิมพ์]. สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย.
Website	
Rama Channel. (2561). <i>หกล้มในผู้สูงอายุ อันตรายกว่าวัยอื่นหลายเท่าตัว ปัญหาที่ต้องระวัง</i> . https://bit.ly/3lgLaTS	
American Psychological Association. (n.d.). <i>APA style: Learning APA style</i> . https://apastyle.apa.org/learn/index?tab=2	
Rama Channel. (2560). <i>หกล้มในผู้สูงอายุ อันตรายกว่าวัยอื่นหลายเท่าตัว ปัญหาที่ต้องระวัง</i> . https://bit.ly/3lgLaTS	
American Psychological Association. (n.d.). <i>APA style: Learning APA style</i> . https://apastyle.apa.org/learn/index?tab=2	

Website (ต่อ)
ชัชวาล วงศ์สารี. (2561). มโนทัศน์เกี่ยวกับผู้สูงอายุและหลักการพยาบาลผู้สูงอายุ [PowerPoint slides]. SlideShare. https://bit.ly/3ok6Voz สัณทิต Nurse. (2563, มิถุนายน). ทบทวน IICP part 1 ฉบับ ดิฉันสอบการพยาบาลผู้ใหญ่ [Video]. Youtube. https://www.youtube.com/watch?v=Zh9mS77-Q_A ไทยรัฐโควิด. (2564, 14 พฤษภาคม). เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการฉีดวัคซีนโควิด-19. Facebook. https://bit.ly/2RVJnKm Science. (2018, December 31). First footage of deep-sea anglerfish pair [Video]. Facebook. https://bit.ly/3uOGOZl

วิธีเรียงบรรณานุกรม

ใช้หลักการเดียวกันกับการเรียงคำในพจนานุกรม หรือ Dictionary ที่เป็นยอมรับกันทั่วไป โดยคำที่มีตัวสะกดจัดเรียงไว้ก่อนคำที่มีรูปสระตามลำดับตั้งแต่ กก-กย ดังนี้

ก ข ค ฉ ง จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ด ต ถ ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ฤ ฌ ล ฎ ภา ว ศ ษ ห อ ฮ

ส่วนคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะตัวเดียวกัน เรียงลำดับตามรูปสระ ดังนี้

อะ อัว อัวะ อา อำ อี อี้ อู อุ เอะ เอ เอาะ เอา เอ็น เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ แอ แอะ โอะ โอ โอ โอ

บรรณานุกรม

งานบัณฑิตศึกษา สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย. (2563). *คู่มือการเขียนรายงานและวิทยานิพนธ์* [เอกสารที่ไม่มีการตีพิมพ์].

American Psychological Association. (2020). *Publication manual of the American Psychological Association: The official guide to APA style* (7th ed.). <https://doi.org/10.1037/0000165-000>

American Psychological Association. (2020). *Reference examples*. <https://apastyle.apa.org/style-grammar-guidelines/references/examples>

ลิขสิทธิ์ : สำนักงานวารสารการบริหารและพัฒนา วิทยาลัยพณิชยการบึงฉลือ

เว็บไซต์ : <http://nb.pcbu.ac.th/?page id=450>

จำนวนพิมพ์ 300 เล่ม

ปีที่พิมพ์ : 2561

พิมพ์ที่ : เอ็ม เอ็ม ก๊อปปี้แอนด์เซอร์วิส